

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Сриједа, 11. јул 2018. године
БАЊА ЛУКА

Број 63 Год. XXVII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1173

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ И ПРЕКРШАЈНИХ САНКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о извршењу кривичних и прекршајних санкција Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет петој сједници, одржаној 21. јуна 2018. године, а Вијеће народа 2. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о извршењу кривичних и прекршајних санкција Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2298/18
3. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ И ПРЕКРШАЈНИХ САНКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом прописују се начин оснивања и организација установа за извршење кривичних и прекршајних санкција, радни односи и права по основу рада, надзор над радом установа, поступак извршења казне затвора, дисциплинска и материјална одговорност затвореника, мјере за одржавање реда и безбједности, условни отпуст и отпуштање затвореника, извршење казне дуготрајног затвора, извршење казне затвора изречене у прекршајном поступку, извршење мјере притвора, извршење новчане казне, извршење мјере рада у јавном интересу, извршење мјера безбједности, извршење кућног затвора, као и послови међународне сарадње.

Члан 2.

Одредбе овог закона примјењују се на сва лица која се налазе у казнено-поправним установама Републике Српске на извршењу казне затвора изречене у кривичном и

прекршајном поступку, казне дуготрајног затвора, мјере притвора, мјере рада у јавном интересу, мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи и обавезног лијечења од зависности, као и кривичне санкције које изрекну страни судови, ако другим законом није другачије прописано.

Члан 3.

(1) Сврха извршења кривичних и прекршајних санкција (у даљем тексту: санкција) је спровођење правоснажних и извршних судских одлука, заштита друштва од вршења кривичних дјела и издвајање учинилаца кривичних дјела из друштвене средине у циљу њиховог преваспитања, лијечења и оспособљавања за живот на слободи, у складу са законом и друштвеним нормама.

(2) Лица према којима се извршавају санкције задржавају сва права која им нису одузета правоснажном пресудом или рјешењем којим је изречена казна затвора, а лишавају се или ограничавају права у мјери која одговара природи и садржини санкције и на начин којим се обезбеђује поштовање личности учиниоца кривичног дјела и његовог људског достојанства, у складу са законом и међународним уговорима.

(3) Лицима из става 2. овог члана неће бити наметнуто ниједно ограничење које није предвиђено законом, а она ограничења која се изричу морају бити минимално потребна и пропорционална оправданом циљу због којег се изричу.

(4) Забрањени су и кажњиви поступци којима се лица према којима се извршавају санкције подвргавају било каквом облику мучења, или другим облицима окрутног, нечовјечног или понижавајућег поступања или експериментисања.

(5) Лице према коме се извршава санкција не смеје бити стављено у неравноправан положај због расе, боје коже, пола, језика, вјере, политичких и других увјерења, националног или социјалног поријекла, имовног стања, образовања, друштвеног положаја или другог личног својства.

(6) Са лицима према којима се извршавају санкције треба поступати човјечно, уз поштовање њиховог личног достојанства, штитити њихов тјелесни и духовни интегритет, уз осигурање приступа и повјерљиве комуникације са домаћим и међународним организацијама и другим институцијама надлежним за праћење и остваривање људских права и основних слобода, у складу са законом и одговарајућим међународним документима.

Члан 4.

(1) Извршењу санкција приступа се када одлука којом је санкција изречена постане правоснажна и када за извршење нема законских сметњи.

(2) Са извршењем санкције може се почети и прије него што је одлука којом је санкција изречена постала правоснажна, само када је то законом посебно предвиђено.

Члан 5.

(1) Када су испуњени услови за извршење санкције, надлежни суд предузима потребне радње да се извршење спроведе без одгађања, у складу са одредбама овог закона.

(2) Извршење санкције може бити одгођено или прекинуто у случајевима и под условима одређеним овим законом.

Члан 6.

(1) Лице према коме се извршава санкција не плаћа трошкове извршења санкције, осим ако законом није другачије одређено.

(2) За поднеске, службене радње, рјешења и друге акте у вези са извршењем санкција не плаћа се такса.

(3) Против појединачних аката, којима се по одредбама овог закона рјешава о правима и обавезама лица према којима се извршава санкција, не може се водити управни спор.

Члан 7.

(1) Ради праћења, проучавања и унапређивања система извршења санкција, министар правде (у даљем тексту: министар) може основати стручни савјет сачињен од представника из научних установа, судова, органа управе, стручних удружења, других институција и појединаца који се баве питањима васпитања и криминалитета.

(2) Органи и друга правна лица у чији дјелокруг рада спада примјена социјалних, здравствених, васпитних и других мјера значајних за извршење појединих санкција сарађују са Министарством правде (у даљем тексту: Министарство) и установама за извршење кривичних и прекршајних санкција.

(3) Послови извршења санкција прописани овим законом су послови од посебног интереса за Републику Српску.

(4) Током извршења казне затвора обезбјеђује се да и затвореници учествују у свом преваспитању, одржавању реда и дисциплине, као и у васпитним, образовним, културним, спортским, забавним и другим активностима.

Члан 8.

(1) С циљем међусобне сарадње, информисања, договарања и прикупљања релевантних података, Установе и други органи за извршење санкција воде прописане евиденције о лицима према којима се извршавају санкције, притвор и друге мјере и Министарству достављају мјесечне, периодичне и годишње извјештаје.

(2) Правилник о врстама и начину вођења евиденција затвореника, притвореника и малолетника доноси министар.

Члан 9.

(1) Ради унапређивања комуникације, размјене података унутар и ван система, вођења и праћења статистичких података у систему извршења санкција, може се увести интегрални информациони систем са јединственом базом података.

(2) Правилник о функционисању интегралног информационог система доноси министар.

Члан 10.

(1) Затвореници, по правилу, казну затвора издржавају групно.

(2) Када то захтијевају разлози безбједности, здравствено стање, лична својства затвореника или када је то предвиђено законом, може се одредити да затвореник издржава казну затвора одвојено од осталих затвореника.

(3) Мушка и женска лица издржавају казну затвора одвојено.

Члан 11.

(1) Изрази коришћени у овом закону имају сљедеће значење:

1) осуђени је лице за које је правоснажном одлуком суда утврђено да је кривично одговорно за одређено кривично дјело,

2) кажњени је лице за које је установљено коначним прекршајним налогом или правоснажним рјешењем о прекршају да је одговорно за одређени прекршај,

3) затвореник је лице које у казнено-поправној установи издржава казну затвора по правоснажној судској одлуци изреченој у кривичном или прекршајном поступку,

4) притвореник је лице које правоснажном судском одлуком није проглашено кривично одговорним за одређено кривично дјело, а које се налази у Одјељењу за извршење мјере притвора у установи за извршење кривичних и прекршајних санкција, у складу са одредбама овог закона,

5) повратник је осуђено или прекршајно кажњено лице које је два и више пута у кривичном или прекршајном поступку било правоснажно осуђивано или кажњено на казну затвора,

6) установе за извршење кривичних и прекршајних санкција су казнено-поправни заводи и васпитно-поправни домови,

7) надлежни суд је суд који је изрекао казну затвора, упутио лице на издржавање казне затвора или одредио мјеру притвора,

8) овлашћено службено лице је лице запослено у Министарству и казнено-поправној установи, које је овлашћено да врши послове и овлашћења у складу са овим законом, као што су надзор над радом установе за извршење кривичних и прекршајних санкција, примјена средстава принуде, претрес просторија и слично, а које поред тога врши и остале послове у складу са овим законом и подзаконским прописима,

9) припадник службе обезбјеђења - полицајац казнено-поправне установе је лице запослено у казнено-поправној установи на пословима обезбјеђења, које носи униформу и које је наоружано,

10) радни инструктор је лице које у оквиру привредно-инструкторске службе казнено-поправне установе врши радно-стручно оспособљавање затвореника за поједина занимања као што су бравар, токар, лимар, пекар и слично,

11) третман је процес који подразумијева планске, систематске и организоване активности које се спроводе према затвореницима, а чији је циљ њихово оспособљавање да поштују друштвене норме и правила да не би више долазили у сукоб са законом.

(2) Поједини изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

ГЛАВА II

УСТАНОВЕ ЗА ИЗВРШЕЊЕ КРИВИЧНИХ И ПРЕКРШАЈНИХ САНКЦИЈА

1. Оснивање и организација Установа

Члан 12.

(1) Установе за извршење кривичних и прекршајних санкција (у даљем тексту: Установа) су посебне установе у саставу и под непосредним надзором Министарства.

(2) Установе оснива, одређује територијалну надлежност и укида Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), на приједлог министра.

(3) Установе имају својство правног лица, а актом о оснивању одређује се врста, тип и сједиште Установе.

(4) Средства за рад Установа обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

Члан 13.

(1) Према степену обезбјеђења, степену ограничења слободе кретања затвореника, као и примјјењеним мјерама

поступања према тим лицима, Установе могу бити полуотвореног и затвореног типа.

(2) Установе полуотвореног типа имају материјално-техничко обезбјеђење, а служба обезбјеђења Установе осигурава одржавање реда и контролу кретања затвореника.

(3) Установе затвореног типа, поред службе обезбјеђења имају материјално-техничко обезбјеђење, оградне зидове и друге физичке препреке, као и техничка средства која представљају препреку за бјекство.

Члан 14.

(1) Установе се организују као казнено-поправни заводи и васпитно-поправни домови.

(2) У сједишту и ван сједишта Установа могу постојати посебна одјељења за извршење:

1) казне затвора за лица мушког или женског пола,

2) казне малољетничког затвора за лица мушког или женског пола,

3) васпитне мјере упућивања у васпитно-поправни дом за малољетна лица мушког или женског пола,

4) мјере притвора,

5) одјељење са посебним режимом извршења казне затвора,

6) одјељење појачаног надзора и интензивног програма поступања,

7) одјељење економије, фарме, ресторани, мотели и производни погони и радилишта.

(3) Одјељења из става 2. овог члана могу бити полуотвореног или затвореног типа.

(4) Одјељења из става 2. овог члана оснива и укида министар.

Члан 15.

(1) Унутрашња организација и систематизација радних мјеста, основне и унутрашње организационе јединице, радна мјеста, потребан број извршилаца и општи и посебни услови за она радна мјеста која нису прописана овим законом, уређује се Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста, који доноси директор Установе, уз сагласност министра.

(2) Правилник из става 1. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 16.

(1) У Установама се извршава казна затвора према лицима мушког пола, без обзира на висину изречене казне затвора.

(2) У посебном одјељењу Установе из члана 14. став 2. тачка 1) овог закона, извршава се казна затвора према лицима женског пола, без обзира на висину изречене казне затвора.

(3) У посебном одјељењу Установе из члана 14. став 2. тачка 2) овог закона, извршава се казна малољетничког затвора према лицима мушког пола.

(4) У посебном одјељењу Установе из члана 14. став 2. тачка 2) овог закона, извршава се казна малољетничког затвора према лицима женског пола.

(5) У васпитно-поправном дому за мушка малољетна лица, односно у посебном одјељењу Установе из члана 14. став 2. тачка 3) овог закона, извршава се васпитна мјера упућивања у васпитно-поправни дом према малољетним лицима мушког пола.

(6) У васпитно-поправном дому за женска малољетна лица, односно у посебном одјељењу Установе из члана 14. став 2. тачка 3) овог закона, извршава се васпитна мјера упућивања у васпитно-поправни дом према малољетним лицима женског пола.

(7) У одјељењу са посебним режимом извршења казне затвора из члана 14. став 2. тачка 5) овог закона, извршава се казна затвора према затвореницима за које се приликом испитивања личности утврди да би битно угрозили бе-

збједност осталих затвореника и имовине у Установи, који за вријеме издржавања казне затвора битно нарушавају ред и дисциплину, као и затвореници за које се утврди да су раније предузете мјере поступања према њима остале безуспјешне.

(8) У одјељењу појачаног надзора и интензивног програма поступања из члана 14. став 2. тачка б) овог закона, извршава се казна затвора према затвореницима за које постоји опасност од бјекства, насилног понашања према другим затвореницима или стварима, опасност од угрожавања дисциплине и реда које се не могу отклонити на други начин, угрожене личне безбједности и у другим оправданим случајевима.

(9) У одјељењу економије, фарме, ресторана, мотела и производних погона и радилишта из члана 14. став 2. тачка 7) овог закона распоређују се затвореници који су радно ангажовани у оквиру послова на радна мјеста ван круга Установе.

Члан 17.

(1) Начин живота и организацију рада затвореника са свим специфичностима одређује директор Установе распоредом дневних активности, у складу са Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора.

(2) Правилник о кућном реду за издржавање казне затвора из става 1. овог члана доноси министар.

2. Руковођење Установама

Члан 18.

(1) Установом руководи директор Установе и за свој рад одговара министру.

(2) Директор Установе организује рад, надзире правилност и законитост рада, представља Установу, рјешава о правима и обавезама запослених у Установи и врши друге послове за које је надлежан по овом закону и другим прописима.

(3) Директор Установе подноси министру годишњи извјештај о раду Установе.

(4) Установе затвореног типа могу имати замјеника директора Установе.

(5) Замјеник директора Установе замјењује директора Установе у случају његове одсутности или спријечености, помаже му у извршавању послова из његове надлежности и обавља и друге послове које му одреди директор Установе.

(6) У случајевима одсутности, директора Установе полуотвореног типа мијења помоћник директора Установе из службе обезбјеђења.

Члан 19.

(1) Директора Установе и замјеника директора Установе поставља министар, на основу јавног конкурса, на период од пет година, уз могућност поновног постављења.

(2) За директора Установе и замјеника директора Установе може бити постављено лице, које има:

1) високу стручну спрему смјера прописаног Правилником из члана 15. овог закона,

2) најмање три године радног искуства на руководећим радним мјестима у том степену образовања на пословима извршења кривичних и прекршајних санкција или правосуђа, послје завршеног првог циклуса студија у трајању од четири године са остварених најмање 240 ECTS бодова или еквивалентом,

3) положен стручни испит из области извршења кривичних и прекршајних санкција или области правосуђа или стручни испит за рад у органима управе.

Члан 20.

(1) Службом у Установи руководи помоћник директора Установе, који за свој рад одговара директору Установе.

(2) Помоћника директора Установе, на основу јавног конкурса поставља и разрјешава директор Установе, уз

сагласност министра, на период од пет година, уз могућност поновног постављења.

Члан 21.

(1) За помоћника директора Установе у служби обезбјеђења може бити постављено лице, које има:

1) високу стручну спрему смјера прописаног Правилником из члана 15. овог закона,

2) најмање три године радног искуства у траженом степену образовања на пословима извршења кривичних санкција послје завршеног првог циклуса студија и остварених најмање 240 ECTS бодова или еквивалентом,

3) положен стручни испит из области извршења кривичних и прекршајних санкција и звање начелник полиције.

(2) За помоћника директора Установе у служби третмана може бити постављено лице, које има:

1) високу стручну спрему, смјера прописаног Правилником из члана 15. овог закона,

2) најмање три године радног искуства у траженом степену образовања на пословима извршења кривичних санкција послје завршеног првог циклуса студија и остварених најмање 240 ECTS бодова или еквивалентом,

3) положен стручни испит из области извршења кривичних и прекршајних санкција.

(3) За помоћника директора Установе у здравственој служби може бити постављено лице, које има:

1) завршен медицински факултет - звање доктор медицине,

2) најмање годину дана радног искуства у траженом степену образовања послје завршених интегрисаних студија са остварених најмање 360 ECTS бодова или еквивалентом,

3) положен стручни испит из области здравства и лиценцу за обављање здравствене дјелатности.

(4) За помоћника директора Установе у служби за правне, финансијске и опште послове може бити постављено лице, које има:

1) високу стручну спрему смјера прописаног Правилником из члана 15. овог закона,

2) најмање три године радног искуства у траженом степену образовања послје завршеног првог циклуса студија и остварених најмање 240 ECTS бодова,

3) положен стручни испит из области извршења кривичних и прекршајних санкција или области правосуђа или стручни испит за рад у органима управе.

(5) За помоћника директора Установе у привредно-инструкторској служби може бити постављено лице, које има:

1) високу стручну спрему смјера прописаног Правилником из члана 15. овог закона,

2) најмање три године радног искуства у траженом степену образовања послје завршеног првог циклуса студија и са остварених најмање 240 ECTS бодова или еквивалентом,

3) положен стручни испит из области извршења кривичних и прекршајних санкција или области правосуђа или стручни испит за рад у органима управе.

Члан 22.

(1) Одјељењем у Установи руководи руководилац одјељења који за свој рад одговара директору Установе и помоћнику директора Установе.

(2) На радно мјесто руководиоца одјељења може бити распоређено лице, које има:

1) високу стручну спрему смјера прописаног Правилником из члана 15. овог закона,

2) најмање двије године радног искуства након стицања високе стручне спреме на пословима извршења кривичних санкција,

3) положен одговарајући стручни испит из области извршења кривичних и прекршајних санкција.

(3) Рјешење о распоређивању на радно мјесто руководиоца одјељења доноси директор Установе.

3. Службе у Установи

Члан 23.

У Установама се оснивају следеће службе:

1) служба обезбјеђења,

2) служба третмана,

3) здравствена служба,

4) привредно-инструкторска служба,

5) служба за правне, финансијске и опште послове.

Члан 24.

(1) Служба обезбјеђења брине се о безбједности Установе, радилишта и просторија у којима затвореници боравају и раде, о одржавању унутрашњег реда и дисциплине у Установама, врши спровођења затвореника и притвореника, ако другим законом није другачије прописано и обавља и друге послове одређене овим законом и прописима донесеним на основу закона.

(2) Послове службе обезбјеђења врше припадници службе обезбјеђења - полиција казнено-поправних установа.

(3) Послове службе унутрашњег обезбјеђења обављају полицајци Установе, који су по правилу истог пола као и затвореници.

(4) Возила која се употребљавају у извршавању послова службе обезбјеђења су посебно означена и опремљена.

(5) Служба је наоружана и једнообразно униформисана.

(6) Правилник о начину вршења службе обезбјеђења у Установама доноси министар.

(7) Правилник о звањима припадника службе обезбјеђења, условима њиховог стицања, униформи и ознакама звања доноси министар.

Члан 25.

(1) Служба третмана планира, програмира, организује и спроводи процес преваспитања затвореника и у том циљу координира рад осталих учесника у том процесу.

(2) У циљу остварења сврхе санкције из члана 3. овог закона, служба третмана програмира и координира васпитни рад и испитује личност затвореника, израђује програм поступања за сваког затвореника, врши процјену потребе за стручним образовањем, непосредно и путем других служби прати рад и понашање затвореника у току издржавања казне затвора, односно васпитне мјере, прикупља и обједињује податке и запажања васпитача и других лица која непосредно раде са затвореницима, анализира и проучава постигнуте резултате и утицај предузетих васпитних мјера, те на основу постигнутих резултата предузима потребне мјере и унапређује васпитни рад у Установи, примјењујући савремене методе, облике и садржаје рада.

(3) На пословима третмана ради одговарајући број васпитача тако да на једног васпитача долази до 40 затвореника, односно до 20 затвореника ако су у групи малолетници, млађа пунољетна лица и затвореници распоређени у одјељење са посебним режимом издржавања казне затвора.

(4) У оквиру службе третмана, у пријемно-отпусном одјељењу формира се тим стручњака за испитивање личности и утврђивање програма поступања за затворенике (специјални/социјални педагог, педагог, психолог, социјални радник, криминолог, правник).

(5) Сва стручна лица која раде у служби третмана полажу стручни испит пред комисијом коју именује министар, а чланови комисије могу имати право на накнаду за свој рад.

(6) Висину накнаде рјешењем утврђује министар.

(7) Правилник о условима и начину полагања стручног испита радника у служби третмана доноси министар.

Члан 26.

(1) Здравствена служба обавља послове здравствене заштите затвореника, притвореника и малолетника, контролу

хигијенских мјера, контролу квалитета и квантитета исхране, по могућности организује пружање психијатријских, стоматолошких и лабораторијских услуга и врши и друге послове одређене законом и прописима донесеним на основу закона.

(2) Здравствена служба има најмање једног доктора медицине и најмање два медицинска техничара.

(3) У Установима, односно посебном одјељењу у коме казну затвора издржавају затворенице, постоји просторија намијењена за боравак мајке са дјететом.

(4) Установе морају располагати посебном просторијом - стационаром за издвајање и лијечење обољелих лица.

(5) Здравственом раднику који прегледа и лијечи затворенике, притворенике и малолетнике гарантује се и обезбјеђује пуна професионална независност, у складу са законом и етичким кодексом.

(6) Установа може ангажовати и здравствене раднике из других здравствених установа ради остваривања потпуније здравствене заштите.

Члан 27.

(1) Привредно-инструкторска служба организује рад и спроводи стручну обуку затвореника, те обавља друге послове одређене законом и прописима донесеним на основу закона.

(2) Установа обезбјеђује рад затвореника, који ће по својој природи бити користан.

(3) Рад затвореника у Установима је добровољан и може се организовати у Установи и ван Установе.

(4) Ради стручног оспособљавања затвореника, у Установима се обезбјеђује потребан број радних инструктора, који организују радно-стручну обуку, те обављају друге послове утврђене законом и општим актима Установе.

(5) Радни инструктори који раде са затвореницима полажу стручни испит, пред комисијом коју именује министар, а чланови комисија могу имати право на накнаду за свој рад.

(6) Висину накнаде рјешењем утврђује министар.

(7) Правилник о условима и начину полагања стручног испита радних инструктора доноси министар.

Члан 28.

Служба за правне, финансијске и опште послове обавља правне, стручно-административне, рачуноводствено-финансијске послове, послове економата и депозита, води прописане евиденције, организује пружање правне и друге помоћи затвореницима, притвореницима и малолетницима, те врши и друге послове одређене законом и прописима донесеним на основу закона, као и заједничке послове од општег значаја за Установу.

ГЛАВА III

РАДНИ ОДНОСИ И ПРАВА ПО ОСНОВУ РАДА

1. Заснивање радног односа

Члан 29.

(1) Радни однос у Установима заснива се на неодређено вријеме, путем јавног конкурса или споразумом о преузимању запосленог из друге Установе, уз сагласност министра.

(2) Изузетно, радни однос у Установима, без јавног конкурса, може се засновати на одређено вријеме ради замјене одсутног радника до његовог повратка, привремено повећаног обима посла који са прекидима или без прекида може трајати најдуже 24 мјесеца, уз сагласност министра.

(3) Одлучивање о потреби пријема радника у Установу у надлежности је Министарства.

(4) Приликом заснивања радног односа у Установи, води се рачуна о пропорционалној заступљености конститутивних народа и реда Осталих, уколико кандидати пријављени на конкурс за управљање радно мјесто испуњавају исте законом прописане услове.

Члан 30.

(1) У Установе може бити примљено лице које испуњава:

1) опште услове:

1. да је држављанин Републике Српске или Босне и Херцеговине,

2. да је старији од 18 година,

3. да има општу здравствену способност,

4. да није осуђиван за кривично дјело на безусловну казну затвора од најмање

шест мјесеци или за кривично дјело које га чини неподобним за обављање послова у Установи,

5. да није отпуштен из органа управе као резултат дисциплинске мјере на било

којем нивоу власти у БиХ три године прије објављивања јавног конкурса,

6. да се на њега не односи члан IX став 1. Устава БиХ,

7. да испуњава и друге услове утврђене законом или другим прописима,

2) посебне услове:

1. одговарајућу стручну спрему, радно искуство у траженом степену образовања, положен одговарајући стручни испит и друге услове утврђене Правилником из члана 15. овог закона,

2. изузетно од тачке 2) подтачка 1. овог става, лица која се примају у радни однос на одређено вријеме због повећаног обима посла не морају испуњавати услове у вези са одговарајућим стручним испитом.

(2) Лица која заснивају радни однос у Установима на пословима и задацима из члана 24. став 2, члана 25. став 3. и члана 27. став 4. овог закона, поред услова предвиђених у ставу 1. овог члана, треба да испуњавају и здравствене и психофизичке способности потребне за обављање тих послова.

(3) Здравствене способности кандидата из става 2. овог члана оцењује здравствена установа овлашћена за издавање љекарских увјерења за запослене на пословима са посебним условима рада, а психофизичке способности за припаднике службе обезбјеђења из члана 24. став 2. овог закона, посебна комисија коју именује директор Установе.

(4) Запослена и постављена лица у Установима својим владањем и изгледом у свакој прилици морају пружати добар примјер затвореницима и притвореним лицима.

2. Права и обавезе из радног односа

Члан 31.

(1) Због посебних услова рада и природе послова радна мјеста на којима раде овлашћена службена лица Министарства и Установа на којима се врши непосредни утицај на затворенике и притворенике, утврђују се као радна мјеста на којима се стаж осигурања рачуна у увећаном трајању од највише 16 мјесеци за 12 мјесеци ефективног стажа.

(2) Лицима из става 1. овог члана Министарство издаје увјерења о времену проведеном на тим пословима.

(3) Право на стаж осигурања у увећаном трајању не припада раднику за вријеме трајања приправничког стажа.

(4) Радна мјеста на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем и степен увећања стажа по том основу, рјешењем утврђује министар.

Члан 32.

(1) Запослено лице, по потреби, обавезно је да ради и дуже од пуног радног времена, а може му се прекинути или одгодити коришћење годишњег одмора у интересу службе.

(2) Рјешење о дужем радном времену, одгађању, односно прекиду коришћења годишњег одмора доноси директор Установе.

Члан 33.

(1) Установа врши осигурање живота запослених лица и закључује уговор са овлашћеном осигуравајућом кућом.

(2) У случају смрти запосленог који је изгубио живот у вршењу или поводом вршења службеног посла или задатка, трошкове набавке посмртне опреме сноси Установа.

(3) На права породице у случају смрти запосленог примјењује се Посебни колективни уговор за запослене у правосуђу Републике Српске.

Члан 34.

(1) Запослени у Установама који раде на пословима извршења санкција стално се стручно усавршавају и оспособљавају у складу са оквирним планом и програмом стручног усавршавања и оспособљавања.

(2) Министарство може самостално и посредством пројеката међународних организација и стручних удружења које се баве људским правима затвореника, притвореника и малолетника организовати стручну обуку за запослене из става 1. овог члана, путем семинара, савјетовања и других облика стручног усавршавања.

(3) Ради унапређивања домаће праксе и њеног усклађивања са међународним стандардима из области извршења санкција, Министарство у складу са оквирним планом и програмом стручног усавршавања и оспособљавања из става 1. овог члана, обезбјеђује и примјену програмских оквира сачињених у сарадњи са међународним организацијама у оквиру пројеката у којима је Министарство партнер.

(4) Програмски оквир из става 3. овог члана заснива се на међународним стандардима, конвенцијама, нормама и другим актима донесеним у овој области, као и на стручним областима обрађеним у пројектима међународне заједнице који су садржани у материјалима у писаној форми (приручници, смјернице, зборници радова и сл.).

(5) Оквирни план и програм стручног усавршавања и оспособљавања запослених у Установама доноси министар.

(6) На основу оквирног план и програма из става 5. овог члана, директор Установе доноси годишњи план и програм стручног усавршавања и оспособљавања запослених у Установи.

Члан 35.

(1) Провјера здравствених и психофизичких способности запослених који раде на пословима обезбјеђења обавља се једном у току двије године, а по указаној потреби могу се упућивати и у краћим периодима, о чему одлучује директор Установе.

(2) Провјера здравствених способности запослених који раде на осталим пословима за које се радни стаж рачуна у увећаном трајању обавља се једном у три године, а по потреби могу се упућивати и у краћим периодима, о чему одлучује директор Установе.

(3) Провјеру здравствених способности запослених из ст. 1. и 2. овог члана обавља здравствена установа овлашћена за издавање љекарских увјерења за запослене на пословима са посебним условима рада.

(4) Уколико код запослених из ст. 1. и 2. овог члана настану психичке промјене или промјене у општем здравственом стању које их чине неспособним за вршење тих послова, запослени се упућују надлежном органу за оцјену радне способности, у складу са законом којим се уређују права из пензијског и инвалидског осигурања.

(5) Уколико надлежни орган утврди постојање преостале радне способности, запослени се распоређује на друге послове у складу са могућностима Установе или му се омогућава преквалификација.

(6) Уколико не постоји могућност распоређивања на друге послове, запосленом из става 5. овог члана престаје радни однос.

(7) Рјешење о престанку радног односа доноси директор Установе.

Члан 36.

Запосленом раднику у Установи, коме престане радни однос ради одласка у пензију припада отпремнина у складу

са Посебним колективним уговором за област правосуђа за запослене у институцијама правосуђа Републике Српске.

3. Упућивање на рад у другу Установу

Члан 37.

(1) Овлашћено службено лице из члана 31. став 1. овог закона, због потреба посла или повећаног обима посла, може бити привремено упућено без његове сагласности у другу Установу, најдуже шест мјесеци у току једне године, а уз његову сагласност, најдуже 12 мјесеци.

(2) Рјешење о упућивању доноси министар.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана може се изјавити приговор у року од осам дана од дана пријема рјешења.

Члан 38.

(1) Запослени у Установи, осим запослених из члана 18. овог закона, може бити распоређен у Установи на друге послове за које испуњава услове предвиђене Правилником из члана 15. овог закона, ако то налаже нова организација или рационализација послова или потреба посла.

(2) Рјешење о распореду из става 1. овог члана доноси директор Установе.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана може се изјавити приговор министру у року од осам дана од дана пријема рјешења.

Члан 39.

(1) Запослени у Установи оцјењују се једном годишње ради осигуравања ефикасног начина процјене рада, подстицања запослених да искажу максимум своје способности, учечавања недостатака у раду и признавања истакнутог рада, давања подстицаја за бољи рад, те постављања нових радних циљева.

(2) Правилник о поступку и начину оцјењивања рада доноси министар.

Члан 40.

(1) Запослени у Установи оцјењују се сљедећим оцјенама:

- 1) не задовољава,
- 2) задовољава,
- 3) добар,
- 4) врлодобар,
- 5) одличан.

(2) Директора Установе и замјеника директора Установе оцјењује министар или лице које он овласти, а помоћнике директора Установе и руководиоце посебних одељења оцјењује директор Установе.

(3) Остале запослене у Установи оцјењује помоћник директора Установе.

Члан 41.

(1) Директор Установе, замјеник директора Установе и помоћник директора Установе могу изјавити приговор министру на оцјену у року од осам дана од дана пријема рјешења о оцјени рада.

(2) Остали запослени у Установи могу изјавити приговор директору Установе на оцјену у року од осам дана од дана пријема рјешења на оцјену рада.

4. Поступак разрјешења

Члан 42.

(1) Директора Установе и замјеника директора Установе рјешењем разрјешава министар:

- 1) након истека мандата на који је постављен,
- 2) ако поднесе оставку,
- 3) ако годишњи извјештај о раду буде оцијењен негативном оцјеном и под другим условима предвиђеним овим законом,

4) у случају да су у обављању послова настали пропусти који битно утичу на негативан рад и функционисање Установе,

5) у случају смрти.

(2) Након разрешења, директор Установе или замјеник директора Установе распоређују се у Установу на послове који одговарају њиховој стручној спреми.

(3) Против рјешења из става 1. овог члана није дозвољена жалба, али се може покренути спор пред надлежним судом.

Члан 43.

(1) Помоћника директора Установе разрјешава директор Установе:

1) истеком времена на које је постављен,

2) ако поднесе оставку,

3) у случају када директор Установе утврди да су у обављању послова настали пропусти који битно утичу на негативан рад и функционисање службе, односно Установе,

4) у случају смрти.

(2) Након разрешења, помоћник директора Установе распоређује се на послове за које испуњава услове предвиђене Правилником из члана 15. овог закона.

(3) Против рјешења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министру у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

Члан 44.

(1) Запосленом у Установи престаје радни однос:

1) у случају смрти,

2) истеком рока, уколико је радни однос заснован на одређено вријеме,

3) споразумним раскидом,

4) када испуни услове за остваривање права на старосну пензију у вези са годинама живота и стажа осигурања или када наврши године живота и пензијски стаж за остваривање права на старосну пензију према прописима којима се уређује област пензијског и инвалидског осигурања, а припадници службе обезбјеђења када наврше 40 година пензијског стажа, без обзира на године живота,

5) у случају укидања или реорганизације Установе или укидања радног мјеста, ако не буде распоређен на друго радно мјесто у року од три мјесеца од дана када је дошло до реорганизације или укидања,

6) ако правоснажном пресудом буде осуђен на безусловну казну затвора од најмање шест мјесеци, осим за кривична дјела извршена против безбједности јавног саобраћаја,

8) ако одбије распоређивање или када из неоправданих разлога не ступи на радно мјесто на које је распоређен,

7) ако је приликом заснивања радног односа прећутао или дао нетачне податке који су били од значаја за заснивање радног односа,

8) ако не постоји могућност да се у року од три мјесеца након разрешења распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми,

9) када два пута узастопно добије оцјену не задовољава.

(2) О престанку радног односа директор Установе доноси рјешење.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана може се изјавити жалба министру у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

Члан 45.

Уколико дође до реорганизације или укидања Установе, министар ће посебним правилником утврдити услове за утврђивање вишка запослених, начин њиховог збрињавања, као и обим права која им по том основу припадају.

Члан 46.

На права из радног односа, која нису прописана овим законом, примјењују се одредбе Закона о раду, Закона о

платама запослених у институцијама правосуђа Републике Српске, Општег колективног уговора и Посебног колективног уговора за запослене у институцијама правосуђа Републике Српске.

5. Дисциплинска одговорност радника Установе

Члан 47.

Радници Установе одговорни су за учињене повреде радних обавеза и дужности, које могу бити лакше и теже.

Члан 48.

(1) Лакшом повредом радних обавеза и дужности сматра се поступање противно правилима о раду и прописима о начину обављања послова у Установама које је изазвало или је могло изазвати штетне посљедице мањег значаја, а нарочито:

1) учестало кашњење, неоправдано одсуство у току радног времена и одлазак са посла прије истека радног времена,

2) неблаговремено, несавјесно или неодговорно обављање послова и задатака усљед којих нису наступиле штетне посљедице.

(2) За повреде радних обавеза и дужности из става 1. овог члана може се изрећи мјера укор или новчана казна у износу до 20% од мјесечне плате запосленог, остварене у мјесецу у којем је повреда учињена, а највише у трајању до три мјесеца.

Члан 49.

(1) Тежом повредом радних обавеза и дужности сматра се поступање противно правилима о раду и прописима о начину обављања послова у Установама, које је изазвало или је могло изазвати штетне посљедице већег значаја, а нарочито:

1) неизвршавање, несавјесно или неблаговремено извршавање послова и радних задатака,

2) примање поклона од затвореника, притвореника и чланова њихових породица,

3) трговање и размјена робе са затвореним и притвореним лицима,

4) уношење у Установу или изношење из Установе забрањених ствари за рачун затвореника и притворених лица, као и помагање или омогућавање таквих радњи или међусобно посуђивање, позајмљивање и давање на коришћење ствари, предмета и средстава која се налазе у власништву или посједу затвореника и притвореника, односно запосленог,

5) свако договарање са затвореницима и притвореницима, чиме се омета истрага, или ради помагања бјекства,

6) непријављивање завјере затвореника и притвореника која се тиче побуне, бјекства или других облика нарушавања кућног реда,

7) одавање службене или друге тајне утврђене законом или општим актом,

8) одбијање извршења послова и задатака на које је запослени распоређен или одбијање налога непосредног руководиоца,

9) неоправдано изостајање са посла пет радних дана у току шест мјесеци или неоправдано изостајање са посла три дана узастопно,

10) долазак на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно конзумирање алкохола или других опојних средстава у току радног времена,

11) крађа, намјерно уништење, оштећење или незаконито располагање средствима Установе, оштећење имовине која је повјерена на чување, као и доношење штете трећим лицима коју је Установа дужна надокнадити,

12) бављење пословима који су неспојиви са службеном дјелатношћу,

13) издавање или извршавање наређења, којим се очигледно угрожава безбједност затвореника и притвореника, као и имовине,

14) прекорачења овлашћења при употреби средстава принуде,

15) издавање наређења чије би извршење представљало кривично дјело,

16) избјегавање обавеза у вези са стручним оспособљавањем и усавршавањем,

17) избјегавање љекарских прегледа ради утврђивања способности за рад,

18) понашање у Установи и ван Установе које нарушава углед Установе,

19) неблаговремено поступање у обављању радних обавеза и дужности или спровођења радњи које су у супротности са законом и прописима донесеним на основу закона,

20) повреда прописа о безбједности и опасности од пожара, експлозије или других елементарних непогода до којих је дошло намјерно или због грубе непажње,

21) неовлашћена послуга и коришћење опреме и средстава повјерених за извршење службеног задатка,

22) несавјесно чување, неовлашћено коришћење и изношење службених списа или података,

23) насилничко, недолично и увредљиво понашање према другим запосленим у Установи и странкама,

24) физички напад на другог радника или међусобна туча.

(2) За теже повреде радних обавеза и дужности може се изрећи новчана казна у висини од 20% до 30% мјесечне плате запосленог остварене у мјесецу у којем се мјера изриче, у трајању од једног до шест мјесеци, или мјера престанка радног односа.

Члан 50.

(1) Дисциплински поступак против директора Установе и замјеника директора Установе покреће се захтјевом, који подноси министар или лице које министар за то овласти.

(2) Дисциплински поступак против запосленог у Установи покреће се захтјевом, који подноси директор Установе.

(3) Захтјев за покретање дисциплинског поступка доставља се запосленом на којег се поступак односи, дисциплинској комисији и надлежном синдикату, а против захтјева није дозвољена жалба.

Члан 51.

(1) Дисциплински поступак покренут против директора Установе и замјеника директора Установе води дисциплинска комисија, коју именује министар.

(2) Дисциплински поступак покренут против запослених у Установи води дисциплинска комисија, коју именује директор Установе.

(3) Комисија се састоји од предсједника и два члана, који могу имати замјенике.

Члан 52.

(1) Дисциплинске мјере за директора Установе и замјеника директора Установе изриче рјешењем дисциплинска комисија.

(2) Дисциплинске мјере за запослене у Установи изриче рјешењем директор Установе, на приједлог дисциплинска комисије.

(3) Против рјешења из ст. 1. и 2. овог члана може се уложити приговор министру у року од осам дана од дана пријема рјешења.

Члан 53.

Запослени у Установи удаљава се из Установе у случају:

1) ако је потврђена оптужница за кривично дјело учињено у вршењу његових послова и задатака или

2) ако се запослени налази у притвору или на издржавању казне затвора због почињеног кривичног дјела.

Члан 54.

Запослени се удаљава из Установе у случају:

1) ако је потврђена оптужница за кривично дјело за које се може изрећи казна затвора - у трајању од најмање три године или

2) ако је покренут дисциплински поступак због учињене теже повреде радне дужности - до завршетка дисциплинског поступка.

Члан 55.

(1) Рјешење о удаљењу запосленог у Установи доноси директор Установе, односно министар за директора Установе и замјеника директора Установе.

(2) У случају удаљења, запослени има право на плату у износу од 50%, док удаљење траје.

(3) На рјешење о удаљењу, које доноси директор Установе, може се изјавити приговор министру у року од осам дана од дана пријема рјешења.

(4) Приговор не одгађа извршење рјешења.

(5) На рјешење о удаљењу, које доноси министар није дозвољена жалба, али се може покренути спор пред надлежним судом.

Члан 56.

Одредбе о покретању, вођењу и застарјелости дисциплинског поступка за утврђивање повреда радних обавеза и дужности и дисциплинске одговорности запослених, утврдиће се Правилником о дисциплинској одговорности запослених у Установима, који доноси министар.

6. Посебне одредбе о служби обезбјеђења

Члан 57.

(1) Припадници службе обезбјеђења врше послове и задатке и у случају када је извршење тих послова и задатака опасно по њихов живот.

(2) Припадницима службе обезбјеђења издаје се службена легитимација и значка, којом доказују службену функцију и право ношења оружја и униформе.

(3) Право на службену легитимацију и значку, поред припадника службе обезбјеђења из става 2. овог члана, има директор Установе, замјеник директора Установе и инспектори у Министарству.

(4) Правилник о службеној легитимацији и значки припадника службе обезбјеђења из става 2. овог члана доноси министар.

Члан 58.

(1) Лице које се први пут прима у службу обезбјеђења прима се као приправник на основу јавног конкурса.

(2) Приправник се у току обављања приправничког стажа, који траје шест мјесеци, оспособљава за самостално вршење послова и задатака.

(3) Оспособљавање из става 2. овог члана обавља се у Установи или на курсу за приправнике, по програму који доноси Министарство.

(4) Након завршеног приправничког стажа, приправник полаже стручни испит пред комисијом коју именује министар, а чланови комисије могу имати право на накнаду за свој рад.

(5) Висину накнаде утврђује рјешењем министар.

(6) Приправнику у служби обезбјеђења који не заврши стручно оспособљавање с успјехом или не положи стручни испит, односно самовољно прекине приправнички стаж, престаје радни однос у Установи.

(7) Правилник о условима и начину полагања стручног испита радника службе обезбјеђења доноси министар.

Члан 59.

(1) За приправника у служби обезбјеђења може бити примљено лице које, поред законом прописаних услова за

пријем у радни однос у органу управе, испуњава и сљедеће услове:

- 1) да није старије од 27 година,
 - 2) да има средњу стручну спрему, у четворогодишњем трајању,
 - 3) да испуњава здравствене и психофизичке услове.
- (2) За приправника у служби обезбјеђења, на радна мјеста за која је предвиђена виша или висока стручна спрема, може се примити и лице које је старије од 27, а млађе од 30 година.

(3) Прије пријема у радни однос у службу обезбјеђења врши се провјера психофизичких способности кандидата, у складу са Упутством о начину провјере психофизичких способности кандидата за пријем у службу обезбјеђења, које доноси министар.

Члан 60.

(1) Изузетно од одредаба члана 58. став 1. овог закона, за радника у служби обезбјеђења, без својства приправника може се примити лице које је радило као припадник службе обезбјеђења у другим Установама, полицији, судској полицији или војсци, уз обавезу да у року од шест мјесеци од ступања на рад положи стручни испит у складу са правилником из члана 58. став 7. овог закона.

(2) Лицу које не положи стручни испит у року из става 1. овог члана, престаје радни однос.

Члан 61.

(1) Свака Установа из састава службе обезбјеђења оснива посебно обучену и опремљену јединицу ради одржавања реда и безбједности Установе.

(2) Наредбу о употреби посебне јединице Установе доноси директор Установе, уз сагласност министра.

(3) У случају нарушавања реда и безбједности у Установи у већем обиму, министар наредбом може ангажовати једну или више посебних јединица Установа у циљу успостављања нарушеног реда и безбједности Установе.

(4) У случају нарушавања реда и безбједности у Установи у већем обиму, када због неопходности хитне реакције нема услова за ангажовање посебних јединица из других Установа, министар може од министра унутрашњих послова затражити ангажовање и употребу најближе посебне јединице Министарства унутрашњих послова, у складу са споразумом потписаним између Министарства и Министарства унутрашњих послова.

(5) Правилник о организацији и употреби посебне јединице службе обезбјеђења казнено-поправне установе доноси министар.

7. Чување службене тајне и информисање

Члан 62.

(1) Сви запослени у Установама чувају службену тајну.

(2) Обавеза чувања службене тајне траје и по престанку радног односа у Установи.

(3) Као службена тајна, у смислу овог закона, сматрају се:

1) подаци и документи до којих је запослени дошао у вршењу или поводом вршења радних задатака, који су законом, односно прописом донесеним на основу закона и општег акта, предвиђени као службена тајна,

2) подаци и документи, мјере и радње до којих је запослени дошао у вршењу или поводом вршења радних задатака, а чијим би се саопштавањем или одавањем на други начин неовлашћеном лицу могао осујетити или отежати рад Установе, или би било штетно по интерес Установе или другог правног лица.

(4) Правилник о начину чувања службене тајне доноси министар.

Члан 63.

(1) Када је то у јавном интересу, министар или лице које он овласти може дати информације и саопштења средстви-

ма јавног информисања о питањима из области извршења санкција.

(2) Саопштења и информације могу се ускратити ако се тиме одаје службена тајна, озбиљно угрожава безбједност Установе и угрожавају људска права затвореника и запослених радника у Установи.

Члан 64.

(1) Појединачне и групне посјете Установама одобрава министар.

(2) Представницима домаћих и страних институција и удружења која се баве заштитом људских права омогућава се посјета Установама.

(3) Одредбе из става 1. овог члана не односе се на припаднике надлежних органа када обављају службене радње из своје надлежности у просторијама Установа.

(4) Извођење затвореника из Установе ради обављања службене радње по налогу суда или тужилаштва врши се уз претходно обавјештавање Установе.

(5) Изузетно, посјета се може ускратити ако то налажу разлози безбједности у Установи, а образложени одговор доставља се институцији или удружењу из става 2. овог члана.

(6) У сврху обавјештавања јавности о раду Установа водиће се рачуна да се омогући посјета представницима јавног информисања, научних радника који се баве проучавањем криминалитета и извршењем санкција, као и студента одговарајућих високошколских установа.

(7) Лицима која посјећују Установу, министар или лице које он овласти може одобрити разговор са затвореницима или одређеним затвореником, уз присуство или без присуства запосленог у Установи.

ГЛАВА IV

НАДЗОР НАД РАДОМ УСТАНОВА

1. Надлежност Министарства у поступку надзора

Члан 65.

(1) Надзор над радом Установа је у надлежности Министарства.

(2) Надзор из става 1. овог члана, у области извршења санкција, врши Одјељење за надзор над радом Установа путем овлашћених службених лица - инспектора, а у изузетним случајевима, по посебном овлашћењу министра, и начелник Одјељења за надзор.

(3) Надзор над радом Установа у вези са контролом финансијског пословања, радних односа, заштите на раду, здравствене и санитарне заштите затвореника и притвореника, услова и начина припремања хране, врше овлашћени органи у складу са посебним прописима којима се прописује њихова надлежност и овлашћења.

(4) Надзор над радом Установа у вези са контролом радних односа, поред овлашћених органа за вршење надзора, по посебном овлашћењу министра, могу вршити помоћник министра за извршење санкција, начелник и виши стручни сарадник одјељења за управно-правне и нормативне послове у ресору извршења санкција.

(5) Уколико се надзором из става 4. овог члана утврде неправилности, односно недостаци, налаже се извршење мјера ради отклањања утврђених недостатака, а уколико директор Установе не изврши наложене мјере, министар доноси акт којим ће укинути или поништити акт Установе који је у супротности са законом или другим актом.

Члан 66.

(1) Министарство врши надзор над примјеном прописа и стручног рада Установа у циљу обезбјеђења јединственог система извршења санкција, преношења искустава, анализирања и праћења рада појединих служби и пружања стручне помоћи.

(2) Надзор из става 1. овог члана, који се односи на извршење казне затвора и васпитне мјере обухвата контролу:

1) планова и програма рада Установе и појединих њених организационих јединица,

2) планова и програма стручног усавршавања и обучавања запослених који раде на пословима извршења санкција,

3) организације и рада служби обезбјеђења и третмана,

4) организације и рада матичне евиденције, пријемно-отпусног одјељења,

5) начина одређивања и реализације програма поступања,

6) стања безбједности,

7) примјене дисциплинских мјера према затвореницима,

8) спровођења здравствених и хигијенских мјера,

9) стања законитог и правилног поступања са затвореницима и лицима којима је уз казну затвора изречена и мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи и обавезног лијечења од зависности,

10) примјене условног отпуста,

11) примјене овог закона и других прописа којима се регулише област извршења санкција,

12) организације рада затвореника,

13) заштите права затвореника,

14) примјене критеријума приликом одобравања погодности,

15) стања објеката, затворских услова смјештаја, гријања, исхране, обезбјеђења одјеће и обуће затвореницима и друго.

(3) Министарство, у сарадњи са Установама, врши надзор над извршењем мјере рада у јавном интересу.

(4) У вршењу инспекцијског надзора, инспектор је независан у свом раду и предузима радње на основу овог закона и других прописа.

(5) Правилник о начину вршења инспекцијског надзора над радом Установа доноси министар.

2. Начин вршења инспекцијског надзора

Члан 67.

(1) У вршењу надзора, директор Установе и запослени у Установи сарађују са инспекторима, стављају на располагање сву тражену документацију и потребне податке и омогућавају им несметан рад.

(2) У вршењу надзора, инспектори могу да разговарају са затвореницима без присуства запослених у Установи, као и са запосленима у Установи, без присуства њихових непосредних руководилаца или директора Установе.

(3) Када оцијени као потребно, инспектор може од лица из става 2. овог члана узети изјаве, које се уписују у записник.

Члан 68.

(1) О извршеном надзору инспектор сачињава записник, који се доставља министру и директору Установе.

(2) За отклањање уочених неправилности и недостатака у раду, инспектор на основу овлашћења министра доноси рјешење у којем налаже одређене мјере и рокове за њихово отклањање, а за унапређење рада даје одређене приједлоге или препоруке.

(3) Рјешење о наложеним мјерама доставља се директору Установе.

(4) Копија документације, која је предмет надзора, може се доставити као прилог записника.

(5) Директор Установе поступа по наложеним мјерама и датим роковима и о томе писмено обавјештава Министарство.

(6) Ако постоје основи сумње да је учињено кривично дјело које је прописано Кривичним закоником Републи-

ке Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 64/17), (у даљем тексту: Кривични законик), инспектор подноси извјештај министру и надлежном тужилашћу.

Члан 69.

(1) На наложене мјере и дате рокове у рјешењу из члана 68. став 3. овог закона, директор Установе има право приговора министру у року од осам дана од дана пријема рјешења.

(2) Приговор одгађа извршење наложених мјера, осим у случају када је у извјештају оцијено да се на тај начин отклања непосредна опасност по живот и здравље затвореника, притвореника и малољетника или имовине и када је то у интересу безбједности Установе.

(3) Министар одлучује рјешењем по приговору, које је коначно.

(4) Ако након коначног рјешења министра наложене мјере нису реализоване у одређеном року, инспектор који је наложио мјере покреће иницијативу за утврђивање одговорности директора Установе.

Члан 70.

(1) Ако се у поступку надзора утврди да Установа не испуњава прописане здравствене и хигијенске услове или је битно угрожена безбједност, министар доноси рјешење о привременом прекиду рада Установе и врши премјештај затвореника, притвореника и малољетника у другу Установу.

(2) Ако је у Установи нарушена безбједност, министар може да разријеша дужности директора Установе и привремено одреди друго лице које ће обављати послове директора Установе.

Члан 71.

(1) У циљу надзора над заштитом и стањем људских права и услова у којима се извршавају санкције, Народна скупштина Републике Српске може именовати Независну комисију.

(2) Комисија из става 1. овог члана врши надзор над заштитом и стањем људских права и услова у којима се извршавају санкције у Установама, самостално или у сарадњи са надлежним инспекторима или међународним и другим институцијама које су надлежне за праћење и остваривање људских права и основних слобода, у складу са законом и одговарајућим међународним документима.

(3) Независна комисија је независна у свом раду и надлежни органи и институције достављају јој податке од значаја за њен рад.

(4) Независна комисија се састоји од пет чланова - експерата из правне или друге сродне области, који познају проблеме извршења санкција, а нису запослени у институцијама у којима се извршавају санкције, нити у Министарству.

(5) Независна комисија се именује на период од пет година, са могућношћу још једног поновног избора на период од пет година.

(6) Независна комисија доноси Пословник о свом раду.

(7) Независна комисија подноси годишњи извјештај о свом раду и доставља га Народној скупштини Републике Српске и Министарству.

(8) Одредбе у вези са чувањем службене тајне или другог прописа односе се и на комисију из става 1. овог члана приликом обављања послова и задатака у оквиру своје надлежности, када дође до сазнања или у посјед података и докумената из члана 62. овог закона.

ГЛАВА V

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА

1. Упућивање осуђеног на издржавање казне затвора

Члан 72.

Осуђени се упућује на издржавање казне затвора у Установу у складу са Правилником о упућивању осуђених

и кажњених лица на издржавање казне затвора, који доноси министар.

Члан 73.

(1) Упућивање осуђеног на издржавање казне затвора у Установу врши основни суд на чијем подручју осуђени има пребивалиште, односно боравиште у вријеме када је одлука којом је изречена казна постала правоснажна.

(2) Суд из става 1. овог члана задржава надлежност и ако се пребивалиште, односно боравиште осуђеног касније промијени.

(3) Осуђеног, који је у притвору, на издржавање казне затвора, у складу са Правилником из члана 72. овог закона, упућује основни суд у сједишту Установе у којој се притвореник налази.

(4) Затвореника, који се налази на издржавању казне затвора, а који је правоснажном пресудом осуђен на казну затвора за друго кривично дјело или му је правоснажном пресудом изречена јединствена казна затвора у складу са одредбама Закона о кривичном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 53/12 и 91/17) на издржавање казне затвора упућује основни суд у сједишту Установе у којој се затвореник налази.

(5) Ако је мјесто пребивалишта или боравишта осуђеног непознато, или је његово пребивалиште или боравиште у иностранству, надлежан за упућивање је основни суд који је донио првостепену пресуду, а ако је првостепену пресуду донио окружни суд, упућивање осуђеног лица врши основни суд у сједишту тог окружног суда.

(6) Ако је мјесто пребивалишта или боравишта осуђеног на подручју другог ентитета, а суд ентитета огласи се ненадлежним за извршење и упућивање на издржавање казне затвора, поступа се у складу са ставом 5. овог члана.

(7) Ако је пресуду донио инострани суд, а призната је пресудом надлежног суда Републике Српске, рјешење које је уједно и упутни акт за осуђеног о преузимању затвореника који се већ налази на издржавању казне затвора у иностранству, доноси министар.

(8) Рјешење о преузимању извршења казне затвора осуђеника који се не налази на издржавању казне затвора у иностранству доноси министар, а упућивање тог осуђеника на издржавање казне затвора у Установу у Републици Српској, на основу рјешења министра, врши се у складу са ставом 1. овог члана.

(9) Затвореник, који се већ налази на издржавању друге казне затвора, неће се позивати ради уручивања упутног акта, већ ће се упутни акт затворенику уручити путем Установе.

Члан 74.

(1) Суд, који је донио првостепену пресуду, уз пресуду којом је изрекао казну затвора, доставља суду надлежном за извршење и све податке о личности осуђеног који су прибављени у току поступка, а који могу бити од значаја за извршење казне затвора (подаци о ранијем вршењу кривичних дјела, налаз вјештака, социјалну анамнезу, извод из казнене евиденције и др.), уколико ти подаци нису садржани у пресуди и уколико их затражи надлежни суд.

(2) Суд, који је донио првостепену пресуду, а није надлежан за упућивање осуђеног на издржавање казне затвора поступа у складу са одредбама из става 1. овог члана.

(3) Уколико предсједник суда који врши упућивање осуђеног на издржавање казне затвора оцијени да би лице могло осујетити извршење казне затвора одласком у иностранство, може од надлежног органа тражити да му се одузме путна исправа до ступања на извршење казне затвора.

(4) О одузимању путне исправе издаје се потврда.

Члан 75.

(1) Суд позива осуђеног који се налази на слободи и саопштава му дан када треба да се јави ради издржавања казне затвора у одређеној Установи.

(2) Дан јављања у Установу одређује се тако да осуђеном остане најмање осам, а највише 15 дана до јављања на издржавање казне затвора.

(3) При саопштењу, суд издаје осуђеном упутни акт, као и возну карту, ако за одлазак треба користити превозна средства јавног саобраћаја.

(4) Суд приликом упућивања осуђеног на издржавање казне затвора, истовремено, а најкасније у року од три дана, обавјештава Установу о датуму када осуђени треба да се јави на издржавање казне затвора.

(5) Уз упутни акт у којем се обавезно наводи јединствени матични број осуђеног, суд доставља препис пресуде и извод из казнене евиденције, који не може бити старији од шест мјесеци.

(6) За лица која се упућују на издржавање казне затвора прије правоснажности пресуде, суд уз рјешење о упућивању на издржавање казне доставља и препис неправоснажне пресуде.

(7) Трошкове из става 3. овог члана сноси суд који упућује осуђеног на издржавање казне затвора.

Члан 76.

(1) Ако се уредно позвани осуђени не јави у Установу утврђеног дана, Установа о томе одмах обавјештава суд, који издаје наредбу судској полицији да се такво лице принудно спроведе у Установу.

(2) За осуђеног, који је бјекством осујетио издржавање казне затвора, надлежни суд доноси наредбу за расписивање потјернице и доставља је надлежном органу унутрашњих послова.

(3) Када осуђено лице буде лишено слободе, спроводи се у Установу.

Члан 77.

(1) Почетак издржавања казне затвора рачуна се од дана када се осуђени сам јави у Установу на издржавање казне затвора, односно када буде спроведен у Установу.

(2) О датуму ступања на издржавање казне затвора, Установа одмах обавјештава суд који је упутио осуђеног на издржавање казне затвора, орган унутрашњих послова према мјесту пребивалишта, односно боравишта осуђеног, а у случају пријема у нерадне дане, први наредни радни дан.

(3) Ако осуђени, који се упућује на издржавање казне затвора има малољетну дјецу или друга лица о којима се брине, суд о томе обавјештава надлежни орган социјалне заштите.

(4) О датуму ступања на издржавање казне затвора страног држављанина, Установа одмах обавјештава надлежну службу за послове са странцима у Министарству безбједности Босне и Херцеговине, у складу са прописом којим се регулишу кретање и боравак странаца у БиХ.

(5) О датуму ступања на издржавање казне затвора лица без држављанства, Установа одмах обавјештава представника међународне организације која штити интересе лица без држављанства.

2. Одгађање извршења казне затвора

Члан 78.

(1) Осуђеном који се налази на слободи може се, на његову молбу, на приједлог надлежног органа социјалне заштите и браниоца по његовом избору одгодити извршење казне затвора:

1) ако је оболио од теже акутне и друге теже болести, а провјером се утврди да у казнено-поправној установи нема услова за лијечење - док болест траје,

2) због смрти или теже болести брачног или ванбрачног друга, дјетета, усвојеника, родитеља и усвојиоца осуђеног - најдуже три мјесеца,

3) ако је одгађање потребно ради извршења или довршења неодложних пољских или сезонских радова изазваних елементарном непогодом или другим удесом, а у поро-

дици осуђеног нема других чланова способних за рад, нити се због слабог имовног стања и других оправданих разлога може ангажовати друго лице за обављање ових послова - најдуже три мјесеца,

4) ако је осуђени обавезан да изврши одређени посао који је већ почео, а услед неизвршења тог посла би настала знатна штета - најдуже три мјесеца од дана одгађања,

5) ако је одгађање осуђеном потребно због завршетка школовања - најдуже шест мјесеци,

6) ако је одгађање осуђеном потребно због полагања већ пријављеног испита - два мјесеца,

7) ако је заједно са осуђеним на издржавање казне затвора позван и брачни друг или други чланови заједничког домаћинства или ако се неко од њих већ налази на издржавању казне затвора, а истовременим издржавањем казне затвора свих тих лица било би угрожено издржавање малолетних, болесних или старих чланова породице - најдуже шест мјесеци,

8) осуђеници - трудници, последице навршених шест мјесеци трудноће и осуђеници која има дијете млађе од годину дана - најдуже до навршене дјететове прве године,

9) ако је супруга осуђеног на три мјесеца пред порођајем или од порођаја није протекло више од шест мјесеци, а нема других чланова домаћинства који јој могу помоћи - најдуже шест мјесеци,

10) ако је осуђени једини хранилац породице, а ступањем на издржавање казне затвора било би угрожено издржавање породичног домаћинства - најдуже шест мјесеци.

(2) Осуђени коме је извршење казне затвора одгођено због теже акутне и друге теже болести свака три мјесеца, а на захтјев суда и чешће, о свом здравственом стању подноси извјештај здравствене установе у којој се лијечи.

Члан 79.

(1) Молба за одгађање извршења казне затвора подноси се надлежном суду у року од три дана од дана пријема упутног акта.

(2) Ако је тежа акутна болест осуђеног, односно смрт или тежа болест његовог брачног друга, дјетета, усвојеника, родитеља или усвојоца уследила последице протока рока од три дана, молба се може поднијети до дана када осуђени треба да се јави на издржавање казне затвора.

(3) У молби се наводе разлози за одгађање и прилажу докази који потврђују наведене разлоге и назначава вријеме за које се одгађање тражи.

(4) Доказе о разлозима због којих се тражи одгађање издаје надлежни орган.

Члан 80.

(1) О молби за одгађање извршења казне затвора рјешава предсједник суда надлежан за упућивање на извршење казне затвора, који у року од три дана од дана пријема молбе донесе рјешење.

(2) Прије доношења рјешења предсједник суда може извршити потребне провјере ради утврђивања чињеница наведених у молби.

(3) Предсједник суда рјешењем одбацује молбу ако није поднесена у року или ако је молбу поднијело неовлашћено лице, односно молбу одбија ако у молби нису наведени разлози и приложени докази за одгађање извршења казне затвора.

(4) Почетак извршења казне затвора одгађа се до доношења рјешења о молби.

(5) Извршење казне затвора се не одгађа ако би због одгађања наступила застара.

(6) Затвореник који се налази на издржавању казне затвора не може поднијети молбу за одгађање наредне изречене казне затвора.

Члан 81.

(1) Против рјешења којим се одбија молба за одгађање извршења казне затвора, осуђени има право жалбе пред-

сједнику надлежног окружног суда у року од три дана од дана пријема првостепеног рјешења.

(2) Жалба одгађа извршење рјешења.

(3) Предсједник окружног суда донеси рјешење о жалби из става 1. овог члана у року од три дана од дана пријема списка, а одмах након донесеног рјешења доставља спис надлежном суду за извршење казне затвора.

(4) Рјешење предсједника окружног суда донесено по жалби је коначно и против њега се не може покренути управни спор.

(5) О одгађању извршења казне затвора суд надлежан за упућивање на извршење казне затвора, обавјештава Установу у коју се упућује осуђени.

(6) Предсједник надлежног суда опозива одгађање извршења казне затвора ако накнадно утврди да нису постојали или су престали разлози због којих је одгађање одобрено или је осуђени одгађање користио противно одобреној сврси.

3. Пријем осуђених у Установу, распоред и класификација

Члан 82.

(1) Осуђени се примају у Установу на основу упутног акта надлежног суда и рјешења министра у случају трансфера затвореника из друге државе у Босну и Херцеговину.

(2) При ступању осуђеног у Установу ради издржавања казне затвора утврђује се његов идентитет, врши се комплетан претрес лица и ствари, упис у пријемну књигу, одузимају се предмети и ствари чије држање није допуштено.

(3) Приликом пријема у Установу затвореник може задржати ортопедска и друга неопходна медицинска помагала, а неопходне лијекове по одобрењу доктора медицине у Установи.

(4) Ствари за које се сумња да су у вези са извршењем кривичног дјела одузимају се од затвореника и уз записник предају надлежном органу.

(5) Ствари за које се сумња да су намијењене за бјекство затвореника, угрожавање реда и дисциплине, те ствари за које се сумња да могу нарушити здравље одузеће се, уништити или предати надлежном органу, о чему се сачињава записник, а један примјерак записника уручује се затворенику.

(6) Ако се појави сумња у идентитет, овлашћено службено лице Установе задржаће лице које се јавило на издржавање казне затвора и одмах обавијестити надлежни орган унутрашњих послова у сједишту Установе, који ће предузети мјере ради утврђивања идентитета.

(7) Приликом пријема затвореника у Установу, одмах, а најкасније у року од 24 сата утврђује се његово здравствено стање, које се уноси у здравствени картон, а у случајевима када то објективно није могуће, преглед затвореника врши се првог наредног радног дана.

(8) За вријеме док затвореник борави у пријемном одјељењу, а према процјени доктора медицине у Установи, уз сагласност затвореника, може се извршити РТГ снимак плућа, основно лабораторијско тестирање, тестирање на HCV, HIV, HBS антиген и на друге заразне болести.

Члан 83.

(1) Након пријема у Установу, затвореник се упућује у пријемно одјељење гдје се из психолошког, педагошког, социјалног и безбједносног аспекта проучава његова личност и утврђује програм поступања.

(2) У пријемном одјељењу затвореник се уписује у матичну књигу и за њега се формира лични лист.

(3) Установа омогућава затворенику да се по пријему јави породици или лицу које он одреди.

(4) Затвореник се без обзира на висину изречене казне затвора и без његовог пристанка фотографише.

(5) Затвореник који издржава казну затвора до годину дана, може се задржати у пријемном одјељењу најдуже 15

дана, а затвореници који издржавају казну затвора преко годину дана, најдуже 30 дана.

Члан 84.

(1) У току боравка у пријемном одјељењу, радници одјељења на јасан и разумљив начин упознају затвореника са одредбама овог закона и подзаконским актима из области извршења санкција, а посебно са правима, дужностима и обавезама затвореника у току издржавања казне затвора.

(2) Затвореник - страни држављанин, одмах по пријему на издржавање казне затвора упознаје се са правом да може остварити контакт са дипломатско-конзуларним представником своје државе или представником државе која штити његове интересе, уз услов реципроцитета.

(3) Одредбе овог закона, Правилника о кућном реду за издржавање казне затвора и други прописи који се односе на права и дужности затвореника треба да буду доступни затвореницима током издржавања казне затвора.

Члан 85.

(1) На основу резултата проучавања личности затвореника које обавља тим стручњака пријемног одјељења врши се процјена ризика затвореника и утврђује приједлог програма поступања, који одобрава директор Установе на званичном распореду.

(2) Званичном распореду присуствују директор Установе и његови помоћници, стручни тим пријемног одјељења, васпитачи и референт за запошљавање затвореника.

(3) На званичном распореду затворенику се саопштава васпитни колектив, радно мјесто, интензитет васпитног рада, датум стицања формалних услова за одлучивање о погодностима, као и друге информације које су битне за његово укључење у затворенички колектив.

(4) Промјене у програму поступања према затворенику одобрава директор Установе на приједлог службе третмана.

4. Стандарди смјештаја, хигијенски услови

Члан 86.

(1) Затворенику се обезбјеђује смјештај у заједничким просторијама за спавање, осим у случајевима предвиђеним чланом 10. став 2. овог закона.

(2) Заједнички боравак затвореника може се обезбиједити на радном мјесту, у процесу образовних активности, обједовања, током слободних активности у дневном боравку и кругу Установе, упражњавању вјерских потреба и сличним приликама, водећи рачуна да се не дерогирају разлици због којих осуђени издржава казну затвора одвојено од других.

(3) Затворенику се обезбјеђује посебан кревет, постељина, доступност питке воде, као и остали санитарни услови неопходни за одржавање личне и колективне хигијене.

(4) Смјештај затвореника треба да одговара хигијенским захтјевима предвиђеним овим законом и мјесним климатским приликама, на начин да се омогући коришћење прикладних просторија и уређаја за редовно одржавање личне хигијене, редовно бријање и шишање и купање при температури која одговара климатским условима и размацима који омогућавају нормално одржавање личне хигијене, а затворенику са инвалидитетом осигурава се смјештај примјерен врсти и степену његове инвалидности.

(5) У просторијама у којима бораве затвореници морају се обезбиједити здравствени и хигијенски услови, довољна количина свјежег ваздуха, гријање, вентилацију.

(6) У просторијама за колективно издржавање казне затвора, сваком затворенику потребно је обезбиједити најмање 4 м², односно не мање од 10 м³ простора, а у просторијама са једнокреветним смјештајем за лични простор за сваког затвореника потребно је обезбиједити 6 м² простора.

(7) Просторије у којима затвореници бораве морају бити довољно освијетљене природним и вјештачким свјетлом да омогућава читање и рад без сметњи за вид, а вјештачко освијетљење мора одговарати постојећим стандардним нормама.

Члан 87.

(1) Породиле и мајке које његују дјецу у току издржавања казне затвора, смјештају се одвојено од осталих затвореница.

(2) Затвореницима са посебним потребама обезбјеђује се смјештај примјерен врсти и степену њихових посебних потреба.

Члан 88.

(1) Установе се одржавају у хигијенски исправним условима.

(2) Установа обезбјеђује општи прибор и средства за чишћење да би затвореници могли прописно одржавати и редовно чистити просторије у којима бораве и раде.

(3) Распоред одржавања свих дијелова Установе и просторија организује се и прописује кроз дневни распоред активности затвореника.

Члан 89.

У складу са одредбама овог закона које се односе на затворенике, посебна пажња посвећује се потребама жена затвореница, у смислу њихових физичких, стручних, социјалних и психолошких потреба приликом доношења одлука које се тичу било којег аспекта њиховог боравка у Установи.

Члан 90.

(1) Распоређивање затвореника у просторије за заједнички боравак и спаваонице спроводи се уз пажљиву оцјену свих околности, посебно имајући у виду, узраст, личне особине и склоности, као и друга својства од којих зависи позитиван међусобни утицај и одсуство опасности од међусобног физичког и психичког угрожавања.

(2) Смјештај свих затвореника обезбјеђује се у складу са извршеном процјеном ризика.

(3) Установе, у складу са типом и карактером обезбјеђују технички надзор затвореника, притвореника и малољетника у заједничким просторијама за боравак, поштујући њихово право на приватност.

(4) У случајевима било какве сумње да затвореник код себе или у просторији у којој борави крије недозвољене предмете или материје, над затвореником и његовим стварима може се извршити претрес од овлашћеног радника Установе.

Члан 91.

Директор Установе, на приједлог доктора медицине у Установи, због здравствених разлога може одобрити ношење браде уз редовно и уредно одржавање онолико времена колико то захтијевају здравствени разлози.

5. Исхрана, одјећа и обућа

Члан 92.

(1) Исхрана затвореника, притвореника и малољетника обезбјеђује се у правилним размацима, припремљена у оброцима који квантитетом и квалитетом задовољавају прехранбене и хигијенске стандарде, а примјерени су доби, здрављу, вјерским и културним захтјевима.

(2) Храна се дијели у три obroка којима се затвореницима обезбјеђује исхрана вриједности од најмање 12.500 џула дневно, а за малољетнике 14.500 џула.

(3) Затвореницима који раде на тежим пословима обезбјеђује се појачана исхрана, а болеснима, трудницама и породиљама по врсти и количини коју одреди доктор медицине у Установи или друго стручно лице.

(4) Квалитет и квантитет хране сваког дана провјерава здравствени радник или друго стручно лице и своје запажање уноси у контролну књигу.

(5) Установе врше редовну контролу хране, воде, личне хигијене затвореника, те хигијене смјештаја, одјеће и постељине, хигијене круга, радионица и других просторија у којима бораве и раде затвореници.

Члан 93.

(1) Затвореницима се може обезбиједити бесплатно рубље, одјећа и обућа који су прилагођени мјесним климатским условима и годишњем добу.

(2) Затвореницима који казну затвора издржавају у одјељењима са посебним режимом издржавања казне затвора, Установа обезбјеђује посебно рубље, одјећу и обућу, водећи рачуна о условима из става 1. овог члана.

(3) Ако то захтијевају послови које обављају, затвореници имају право на посебна радна одијела и другу одговарајућу заштитну опрему.

(4) У вријеме коришћења погодности ван Установе, затвореници носе властиту одјећу.

(5) Одредбе о исхрани, одјећи, обући и рубљу прописују се Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора.

Члан 94.

(1) У Установи се може организовати рад продавнице - кантине у којој затвореници, притвореници и малолетници могу куповати прехранбене артикле и друге предмете за личну употребу.

(2) Уколико у Установи нема продавнице, директор Установе обезбјеђује набавку наведених артикала на други одговарајући начин.

6. Право на контакте са спољним свијетом, правна помоћ, бирачко право, задовољавање вјерских потреба и рад затвореника и права по основу рада

Члан 95.

(1) У интересу несметаног спровођења третмана, на приједлог службе третмана и по одобрењу директора Установе, затвореници имају право контактирања са члановима породице и другим лицима која могу позитивно утицати на ток издржавања казне затвора.

(2) Контакти из става 1. овог члана остварују се путем посјета, писама и телефона, у складу са Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора, који доноси министар.

Члан 96.

(1) Затвореник, без ограничења, има право на дописивање са члановима своје породице.

(2) У Установама затвореног типа и затвореним одјељењима Установе, ако то налажу разлози безбједности, директор Установе може донијети одлуку да се писма и телефонски разговори контролишу, о чему обавјештава затвореника.

(3) О одлукама директора Установе из става 2. овог члана води се посебна евиденција.

(4) Лицима из става 1. овог члана, директор Установе може из разлога безбједности ускратити посјете, дописивање и телефонске разговоре, за вријеме док сви разлози, трају о чему обавјештава затвореника.

(5) Затвореник има право да га посјети адвокат који га заступа у остваривању његових права.

Члан 97.

(1) Затвореници имају право да примају посјету чланова уже породице два пута у току мјесеца, а на приједлог службе третмана и по одобрењу директора Установе, изузетно, и друга лица која могу позитивно утицати на ток издржавања казне затвора.

(2) Затвореник, који је страни држављанин или лице без држављанства има право да га посјети дипломатско-конзуларни представник његове државе, или државе која штити његове интересе, у складу са међународним прописима.

(3) Ако разлози безбједности захтијевају, приликом обављања посјете овлашћени радник Установе може да изврши претрес посјетиоца.

(4) Број посјетилаца може се ограничити до броја којим се осигурава безбједност и ред Установе, као и безбједност посјетиоца.

(5) Посјетилац при свакој посјети мора доказати свој идентитет.

(6) Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора одређује се вријеме, начин и дужина трајања посјете коју примају затвореници.

Члан 98.

(1) На приједлог службе третмана, у зависности од класификационо-стимулативне групе затвореника, директор Установе може затвореницима једном мјесечно, у трајању до пет сати, одобрити боравак у посебној просторији за интимне посјете са брачним/ванбрачним другом или боравак са члановима породице у посебним просторијама које су намјенски опремљене за посјету малолетне дјеце.

(2) За вријеме издржавања дисциплинске мјере упућивања у самицу и за вријеме издржавања мјере усамљења, затвореник нема право на боравак са брачним/ванбрачним другом у посебној просторији за интимне посјете.

(3) Одобравање, коришћење и изглед посебне просторије за интимне посјете и посебне просторије за боравак затвореника са члановима уже породице прописују се Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора.

Члан 99.

(1) Затвореник има право на пријем пакетних пошиљки које се уз његово обавезно присуство прегледају прије уручења, у складу са Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора.

(2) Предмети из пакетне пошиљке, чије држање и посједавање није дозвољено, одузимају се и депонују, о чему се затворенику издаје потврда.

Члан 100.

(1) Затвореник има право на подношење притужби и других поднесака директору Установе у вези са остваривањем својих права и законом заштићених интереса који се тичу извршења казне затвора, без бојазни да ће због тога трпјети штетне посљедице.

(2) Уколико затвореник није добио одговор на упућену притужбу или молбу или није задовољан одлуком, може поднијети писмену притужбу Министарству или Институцији омбудсмана за људска права (у даљем тексту: Омбудсман), путем Установе или преко адвоката по свом избору.

(3) Затвореник има право да без присуства службених лица Установе разговара са овлашћеним службеницима - инспекторима Министарства који врше надзор, Омбудсманом и браниоцем по свом избору.

(4) О поднесцима из ст. 1. и 2. овог члана води се евиденција.

(5) Начин поступања са притужбама и другим поднесцима прописује се Правилником о поступању са притужбама и другим поднесцима затвореника, који доноси министар.

Члан 101.

При испитивању притужби и других поднесака затвореника утврђују се све околности од значаја за правилну оцјену њихових навода, а нарочито:

1) да ли су поступањем запослених Установе повријеђена права предвиђена Уставом Републике Српске, законом или другим прописом којим су уређена права и обавезе затвореника,

2) да ли су према подносиоцу притужбе и поднесака примјењена Стандардна минимална правила УН о поступању са затвореницима, Стандарди ЦПТ-а, Препоруке Комитета министара земљама чланицама у вези са затворским правилима, као и препоруке Европског комитета за спречавање мучења и нечовјечног или понижавајућег поступања или кажњавања,

3) да ли су поштована људска права и да ли је човјечно поступање, уз очување тјелесног и душевног здравља ове категорије лица,

4) да ли су према тим лицима примијењени једнак третман и једнаки услови боравка и рада у Установи,

5) да ли се правилно примјењују одредбе о кућном реду, погодностима, годишњем одмору, као и сва друга питања у вези са радом, наставом, спортским, културним, информативним и другим сличним околностима,

6) да ли се правилно примјењују и сва друга права која произлазе из закона или подзаконских аката из наведеног подручја или обавезујућих међународних докумената које је Босна и Херцеговина потписала.

Члан 102.

Установа обезбјеђује стручно лице за пружање правне помоћи затвореницима ради предузимања потребних радњи за заштиту њихових права и законом заштићених интереса у вези са издржавањем казне затвора.

Члан 103.

(1) Директор Установе обезбјеђује да затвореници остварују своје бирачко право на изборима за све нивое власти, у мјери у којој то право није ограничено важећим Изборним законом.

(2) Ради остваривања права из става 1. овог члана, директор Установе или лице које он овласти, контактира надлежну Изборну комисију у вези са начином, временом или другим неопходним радњама за спровођење процедуре гласања унутар Установе.

Члан 104.

(1) Сваки затвореник има право да задовољава своје вјерске потребе, да присуствује вјерским обредима или скуповима организованим унутар Установе, да се моли према прописима вјерских заједница и да користи вјерску литературу.

(2) Установе обезбјеђују одговарајуће услове за обављање вјерских обреда у договору са надлежним представником одређене вјерске заједнице које су као такве регистроване на територији Републике Српске, односно Босне и Херцеговине.

(3) Вријеме, трајање, начин коришћења и друга питања од интереса за остваривање права из овог члана уређују се Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора.

Члан 105.

(1) Затвореницима способним за рад и који су пристали на радно ангажовање, у складу са њиховим здравственим и радним способностима, стеченим знањима, могућностима Установе, привредно-инструкторска служба омогућава и организује радно ангажовање и стручну обуку у радионицама и погонима Установе, економијама, фармама и слично као и радилиштима унутар и ван круга Установе.

(2) Рад затвореника у Установама мора бити користан и неће се користити као казна, и истом се приступа као позитивном елементу третмана којим се затвореник подстиче у одржавању и стицању стручног знања и радног искуства, стручног оспособљавања, као и задовољења његових физичких и душевних потреба.

(3) На основу мишљења доктора медицине у Установи и појединачног програма третмана, затвореник који је пристао на рад распоређује се на радно мјесто чија организација и начин рада треба бити што сличнији организацији и начину рада на слободи.

Члан 106.

(1) Радно ангажовање затвореника остварује се у оквиру привредне јединице у Установи и ван Установе, као и на пословима од заједничког интереса за живот и рад затвореника и предвиђеним програмом поступања.

(2) Уз сагласност министра или лица које овласти, Установа може за затворенике организовати погоне и радилишта

и ван сједишта Установе, уколико су обезбијеђени услови за извршење казне затвора прописани овим законом.

(3) За радно ангажовање затвореника ван Установе, дозволу за рад издаје директор Установе.

7. Привредне јединице

Члан 107.

(1) У оквиру привредно-инструкторске службе у Установи, оснивају се привредне јединице за остваривање циљева из чл. 105. и 106. овог закона.

(2) Сврха оснивања привредних јединица јесте да затвореници који желе да раде за вријеме издржавања казне затвора стекну, односно одрже и повећају своје радне способности, радне навике и стручна знања, ради лакшег укључивања у живот и рад након отпуштања са издржавања казне затвора.

(3) Обука за рад и запошљавање затвореника обавља се у оквиру регистрованих дјелатности у складу са општим прописима за сваку поједину дјелатност.

(4) Производи и услуге из рада привредне јединице могу се користити за властите потребе Установе, као и за потребе других Установа.

(5) Привредна јединица производе и услуге може продавати на тржишту.

Члан 108.

(1) Привредну јединицу оснива и укида Установа, уз претходну сагласност министра.

(2) Привредна јединица може се основати ако су обезбијеђена средства за оснивање и почетак рада.

(3) Министар одобрава приједлог листе дјелатности којим ће се бавити привредна јединица.

Члан 109.

Привредна јединица се организује на начин да постизање економске користи од рада затвореника не штети остварењу сврхе извршења санкције.

Члан 110.

(1) Акт о оснивању привредне јединице садржи обавезно:

- 1) назив и сједиште оснивача,
- 2) пословни назив под којим ће пословати привредна јединица,
- 3) сједиште привредне јединице,
- 4) дјелатности којом ће се бавити привредна јединица,
- 5) износ средстава која се обезбјеђују за оснивање привредне јединице и почетак рада и начин њиховог обезбјеђивања, односно новчана вриједност и опис неновчаних улога привредне јединице,
- 6) овлашћења привредне јединице у правном промету,
- 7) одговорност привредне јединице у правном промету,
- 8) границе овлашћења лица које заступа привредну јединицу.

(2) О промјени дјелатности привредне јединице одлучује оснивач, уз претходну сагласност Министарства, у складу са општим прописима.

Члан 111.

(1) Привредна јединица уписује се у судски регистар.

(2) Привредна јединица се у свом пословању служи пословним називом.

(3) Рад привредне јединице обавља се у оквиру регистрованих дјелатности, у складу са општим прописима за сваку поједину дјелатност.

Члан 112.

(1) Радом привредне јединице руководи помоћник директора за привредно-инструкторску службу (у даљем тексту: помоћник директора).

(2) Помоћник директора непосредно организује рад привредне јединице, заступа привредну јединицу и за свој рад одговара директору Установе.

(3) Финансијско пословање привредне јединице врши се преко рачуна посебних намјена у оквиру система Јединственог рачуна трезора Републике Српске.

(4) Привредна јединица успоставља систем рачуноводства и финансијског извјештавања, у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и финансијско извјештавање буџетских корисника.

Члан 113.

Затвореници који раде у оквиру привредне јединице имају право на накнаду за свој рад, у складу са Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора.

Члан 114.

Средства остварена у оквиру привредне јединице користе се за:

- 1) обезбјеђење средстава привредним јединицама за рад и пословање,
- 2) финансирање дијела издржавања казни затвора затвореника,
- 3) учешће у финансирању потребних активности за функционисање Установе,
- 4) учешће у изградњи и опремању објеката за извршење санкција, доградњу и адаптацију постојећих објеката,
- 5) инвестиције у привредним јединицама.

Члан 115.

(1) Привредна јединица због проширења дјелатности или реконструкције може код банке и других финансијских организација користити зајмове и кредите само под условом да је програм одобрен од оснивача, уз претходну сагласност Министарства.

(2) Уговор о кредиту или зајму за инвестициона улагања, привредна јединица може закључити, уз претходну сагласност Министарства и Министарства финансија.

Члан 116.

(1) У изузетним случајевима, затворенику који издржава казну затвора до шест мјесеци може се одобрити да за вријеме издржавања казне затвора настави да обавља послове у правном лицу у коме је те послове обављао у вријеме позивања на издржавање казне затвора, под условом да почињено кривично дјело није у вези са тим пословима и да раније није осуђивано.

(2) На захтјев правног лица у коме је затвореник био запослен, уз престанак затвореника и по прибављеном мишљењу Установе, одобрење из става 1. овог члана доноси министар или лице које он овласти.

(3) Међусобна права и обавезе Установе са правним лицем које ангажује затвореничку радну снагу регулишу се уговором.

Члан 117.

(1) Радно вријеме затвореника је до 40 сати седмично.

(2) Изузетно, радно вријеме, уз сагласност или на захтјев затвореника може трајати и дуже, само у случајевима и под условима одређеним законом, о чему одлучује директор Установе.

(3) За затворенике који похађају наставу општег или стручног образовања радно вријеме не може бити дуже од 30 сати седмично.

(4) Ван радног времена, затвореници се могу запослити два сата дневно на пословима одржавања чистоће просторија и другим текућим пословима у Установи и за тај рад не примају накнаду.

(5) Рад затвореника за вријеме издржавања казне затвора не урачунава се у радни стаж.

(6) Затвореници који раде имају дневни, седмични и годишњи одмор, као и право на накнаду за свој рад.

(7) За проналаске, техничка унапређивања и дјела интелектуалне својине остварена за вријеме издржавања казне затвора, затворенику припадају права по општим прописима.

(8) Начин коришћења, трајања и друга питања у вези са одмором, те начин утврђивања накнаде за рад прописује се Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора.

Члан 118.

(1) Затвореницима који не раде због своје неспособности и социјално угроженим лицима, Установа обезбјеђује средства за одржавање личне хигијене.

(2) Затвореницима који оболе на раду или у вези са радом у току издржавања казне затвора у Установи припада накнада за вријеме спријечености за рад по прописима о здравственом осигурању, осим у случају самоповређивања.

Члан 119.

(1) Од накнаде за рад затвореника, 5% се одваја као обавезна уштеђевина и полаже се и чува на депозиту затвореника.

(2) Осталим дијелом накнаде за рад затвореник располаже у складу са Правилником о кућном реду.

(3) Изузетно од одредбе из става 1. овог члана, предмет извршења може бити половина мјесечне накнаде за рад на основу извршне одлуке надлежног суда, по којој затвореник има обавезу давати издржавање, односно надокнадити штету проузроковану кривичним дјелом или подмирити друге обавезе.

(4) На накнаду за рад затвореника не плаћају се порези и доприноси.

Члан 120.

(1) Затвореници имају право на осигурање од несреће на послу и професионалног обољења под истим условима као и радници који су запослени у другим правним лицима или другим организацијама.

(2) Мјере заштите на раду затвореника примјењују се по општим прописима.

8. Здравствена заштита

Члан 121.

(1) Затвореницима током издржавања казне затвора обезбјеђује се здравствена заштита, а лијечење затвореника спроводи се уз његов пристанак.

(2) Трошкове лијечења сноси Установа, осим ако је до нарушавања здравља дошло самоповређивањем или у случају затвореника код којих су средства за здравствену заштиту већ обезбјеђена уплатом доприноса Фонду здравственог осигурања Републике Српске или из других извора утврђених посебним законима, а кроз статус обавезно осигураних лица у складу са Законом о здравственом осигурању који им није престао ступањем на издржавање казне затвора.

(3) Затвореници имају право на лијечење, поправку и вађење зуба.

(4) Стоматолошка протетика, ортопедска помагала, диоптријске наочаре, слушни апарат или друго помагало обезбјеђују се о трошку затвореника, у складу са прописима из области здравствене заштите и здравственог осигурања.

(5) Ако затвореник нема средстава за набавку помагала из става 4. овог члана, а према мишљењу доктора медицине у Установи набавка се не може одгодити без опасности по здравље, трошкове набавке сноси Установа.

Члан 122.

(1) Када не постоји могућност лијечења у Установи и могућност обављања потребног специјалистичког прегледа, затвореник се упућује у одговарајућу здравствену установу.

(2) Коначну одлуку о упућивању затвореника у здравствену установу ради лијечења доноси доктор медицине у Установи.

(3) У случају из става 1. овог члана, на приједлог службе обезбјеђења, директор Установе налаже радње, мјере и поступке за безбједно спровођење затвореника до здравствене установе, обезбјеђење у току специјалистичког прегледа, лијечења и хоспитализације, као и обезбјеђење током спровођења затвореника до Установе.

(4) Када то разлози безбједности захтијевају, на захтјев директора Установе, помоћ припадницима службе обезбјеђења Установе могу пружити припадници Министарства унутрашњих послова или Судске полиције.

(5) О смјештају затвореника у стационар Установе одлучује доктор медицине у Установи.

(6) Вријеме проведено на лијечењу у здравственој установи урачунава се у издржавање казне затвора.

Члан 123.

(1) Затвореник може тражити одобрење за специјалистички преглед о свом трошку, ако такав преглед није одредио доктор медицине у Установи.

(2) Специјалистички преглед из става 1. овог члана одобрава директор Установе.

(3) Одобрени специјалистички преглед врши се у присуству здравственог радника Установе.

Члан 124.

(1) Затвореницама за вријеме трудноће, порођаја и материнства обезбјеђује се стручна здравствена нега.

(2) Уколико је дијете рођено у Установи, та чињеница се не наводи у изводу из матичне књиге рођених.

(3) Затвореница-мајка може задржати дијете до дјетових навршених двије године живота, после чега се дијете, у споразуму са мајком, предаје породици или органу социјалне заштите надлежном по мјесту пребивалишта, односно боравишта мајке.

(4) Директор Установе, по препоруци доктора медицине у Установи може затвореници-мајци у случају лијечења новорођенчета одобрити боравак у здравственој установи.

(5) Трошкове лијечења дјетета које борави са затвореницом-мајком у Установи до навршене друге године живота обезбјеђује Установа, уколико трошкове не може обезбиједити други родитељ.

Члан 125.

(1) Затвореник који за вријеме издржавања казне затвора душевно оболи или показује тешке психичке сметње, смјешта се у специјализовану здравствену установу - Завод за форензичку психијатрију Соколац, на основу рјешења директора Установе.

(2) Рјешење из става 1. овог члана директор Установе доноси на приједлог доктора медицине у Установи или специјалисте психијатрије кога ангажује Установа.

(3) У Заводу за форензичку психијатрију Соколац затвореник остаје док трају разлози због којих је смјештен у ову установу, а ако је лијечење завршено прије истека казне затвора, наставља се са извршењем казне затвора у Установи.

(4) Трошкове лијечења затвореника у Заводу за форензичку психијатрију Соколац сноси Установа.

(5) Уколико након истека казне затвора и даље постоје здравствени разлози за останак затвореника на лијечењу у Заводу за форензичку психијатрију Соколац, Установа ће извршити отпуст лица, а документацију о отпусту заједно са личним стварима затвореника доставити уз записник и предати у Завод за форензичку психијатрију Соколац.

Члан 126.

(1) Када је то у интересу здравља затвореника, доктор медицине у Установи може одредити да се затвореник физички ограничи у кретању употребом одговарајуће одјеће или каишева који се у ту сврху употребљавају у здравственим установама.

(2) Средства за ограничавања кретања из става 1. овог члана могу се користити само као мјера из здравствених

разлога, по налогу и под контролом доктора медицине у Установи, да би се спријечило самоповређивање или напад на друга лица или уништавање имовине од затвореника.

(3) Средства за ограничавања кретања могу се користити најдуже 12 сати у континуитету.

(4) О свакој употреби средстава за ограничавање кретања сачињава се извјештај који се чува у здравственом картону затвореника, а један примјерак се доставља Министарству.

(5) Средства за ограничавање кретања не могу се употребљавати као казна.

Члан 127.

(1) Затвореник има право да буде упознат са налазима о свом здравственом стању и садржином здравственог картона.

(2) Ако због озбиљне угрожености здравља или живота затвореник није у могућности да обавијести брачног друга или другог члана породице, односно друго лице које он одреди, Установа без одгађања обавјештава та лица.

Члан 128.

(1) По отпусту затвореника са издржавања казне затвора здравствени картон затвореника са свим прилозима трајно се чува у склопу архивираног личног листа затвореника.

(2) Оригинални здравствени налази и мишљења из здравствених установа које је затвореник донио по пријему у Установу или их је донио у току издржавања казне затвора, враћају се затворенику при отпусту са издржавања казне затвора, након што се претходно копирају и овјере ради депоновања у здравствени картон затвореника.

(3) По истеку казне затвора, на захтјев затвореника, затворенику се доставља копирана здравствена документација.

(4) У случају смрти затвореника, право на документацију из ст. 2. и 3. овог члана има породица затвореника.

Члан 129.

(1) У случају смрти затвореника, Установа без одгађања обавјештава надлежно тужилаштво, брачног друга или другог члана породице, суд који је осуђеног упутио на издржавање казне затвора и матичара надлежног по мјесту сједишта Установе или по мјесту гдје је наступила смрт.

(2) Посмртни остаци предају се породици.

(3) Ако чланови породице не желе да прихвате посмртне остатке, умрли се сахрањује на мјесном гробљу о трошку Установе.

Члан 130.

(1) Здравствена служба Установе подноси одговарајуће извјештаје надлежним органима и институцијама, у складу са прописима из области здравствене заштите.

(2) Здравствена служба директору Установе подноси:

1) периодичне извјештаје о здравственом стању затвореника, притвореника и малољетника,

2) извјештај да је физичко или душевно стање затвореника нарушено или угрожено због дужине или начина издржавања казне и да препоручи мјере за поступање са тим лицем,

3) налазе и препоруке о количини и квалитету хране за затворенике, притворенике и малољетнике,

4) налазе и препоруке о побољшању хигијене затвореника, притвореника и малољетника у Установи, стању санитарних просторија и уређаја, гријања, освјетљења и вентилације просторија у којима ова лица бораве.

(3) Директор Установе без одгађања предузима мјере које му препоручи здравствена служба.

Члан 131.

Доктор медицине у Установи:

1) прегледа сваког затвореника, притвореника и малољетника одмах након пријема у Установу и прије отпуштања из Установе,

2) приликом пријема у Установу и када је то потребно, утврђује да ли је затвореник, притвореник и малолетник физички или душевно оболио и процјењује његову радну способност,

3) одмах прегледа затворенике, притворенике и малолетнике који се жале да су болесни или да постоје индикације на болест,

4) свакодневно прегледа затворенике, притворенике и малолетнике који су болесни или одбијају храну или воду,

5) контролише смјештај, исхрану, хигијену, санитарне и друге услове од којих зависи здравље затвореника,

6) води посебну евиденцију о повредама затвореника, притвореника и малолетника и обавјештава директора Установе о било ком знаку или индицији да је према затворенику, притворенику и малолетнику примјењено насиље,

7) у извјештају о утврђеним повредама констатује и наводе затвореника, притвореника и малолетника о начину настанка повреде, као и да изнесе своје мишљење о повезаности навода затвореника, притвореника и малолетника и насталих повреда,

8) надзире рад приручне апотеке - складишта за лијекове и здравствених радника, које евидентира, издаје и даје прописану терапију затвореницима.

Члан 132.

(1) Ако затвореник или притвореник штрајкује глађу, о томе се одмах обавјештава директор Установе, а у року од 72 сата обавјештава се суд који води поступак и Министарство.

(2) Затвореник који одбије да узима храну, смјешта се у стационар или другу посебну просторију.

(3) Лице из става 2. овог члана свакодневно контролише доктор медицине у Установи и све битне промјене његовог здравственог стања уноси у здравствени картон, о чему редовно извјештава директора Установе.

Члан 133.

(1) Ако усљед одбијања хране буду угрожене виталне функције штрајкача глађу, одлуку о предузимању неопходних медицинских мјера, без његовог пристанка доноси доктор медицине у Установи или стручни тим доктора медицине, када је то посебним законом или другим прописом одређено.

(2) Стручни тим из става 1. овог члана формира доктор медицине у Установи у сарадњи и консултацијама са директором Установе и судом који води кривични поступак, ако законом или другим прописима није другачије одређено.

(3) О потреби предузимања неопходних медицинских мјера обавјештава се суд који води поступак и Министарство.

(4) Доктор медицине у Установи приликом поступања са затвореницима који штрајкују глађу осим прописа из области извршења санкција, узима у обзир и прописе из области здравства у Републици Српској, међународне стандарде, прописе и основна начела са етичким поступањем са лицима која штрајкују глађу.

(5) Поштујући основне етичке принципе у поступању са лицима која штрајкују глађу, доктор медицине у Установи сваком штрајкачу објашњава последице гладовања на њихово здравље, појашњавајући им здравствено стање и болести које могу озбиљно да угрозе њихово здравље.

Члан 134.

(1) У случају основане сумње на постојање заразних болести, конзумирање алкохола и психоактивних средстава, од затвореника се могу узети узорци крви, узорци испљувка и урина, у мјери неопходној за испитивање према правилима здравствене струке, односно коришћења одговарајућег теста.

(2) У случају основане сумње на конзумирање алкохола, тестирање се може извршити и уређајем за мјерење количине алкохола у крви - алкометром.

(3) Смјештај у посебну просторију или просторију стационара због сумњи на медицинска стања из става 1. овог члана, као и тестирање на заразне болести или психоактивна средства, примјењују се под надзором доктора медицине у Установи.

9. Образовање затвореника и слободно вријеме

Члан 135.

(1) Малолетним и млађим пунолетним лицима која имају право на основно и средње образовање до нивоа четвртог степена, Установа организује наставу у складу са прописима о основном и средњем образовању.

(2) Настава из става 1. овог члана може се организовати и за остале затворенике за које је то корисно и потребно у складу са утврђеним програмом поступања.

(3) На рад школа које се оснивају у Установи примјењују се прописи о основном и средњем образовању Републике Српске.

(4) Затвореници који заврше одређену школу или стечу квалификацију у Установи добијају свједочанство, из којег се не смије видјети да су основно и средње стручно образовање стекли у Установи.

Члан 136.

(1) Установа може организовати и посебне облике стручног оспособљавања затвореника (курсева, семинаре и слично).

(2) Ако то разлози безбједности дозвољавају и ако се програмом поступања оцијени да је то корисно за постизање сврхе извршења казне, затвореници могу и студирати на факултету.

(3) Трошкове школовања из става 2. овог члана сноси затвореник.

Члан 137.

(1) У циљу стицања и задовољавања културних, умјетничких и духовних потреба затвореника, као и потреба за спортским и другим рекреативним активностима, у складу са својим могућностима, Установе обезбјеђују услове за коришћење слободног времена.

(2) У Установи се, у оквиру слободног времена могу организовати слободне активности као допунски облик општег и средњег стручног образовања, ради стицања позитивних навика за рационално коришћење слободног времена.

(3) Затвореницима ће се, према могућностима Установе, омогућити самоорганизовање слободног времена - хобија на властити трошак, ако то не нарушава безбједност и ред Установе и не омета друге затворенике.

(4) У циљу остваривања активности из става 2. овог члана, могу се организовати спортске, драмске, литерарне, музичке и друге секције и одржавати приредбе и такмичења.

(5) Затвореницима који бораве или раде у затвореном простору омогућава се боравак на отвореном простору у трајању од најмање два сата дневно.

Члан 138.

(1) Израђени предмети, умјетничке слике или друга умјетничка дјела затвореника која су настала у слободно вријеме и о трошку затвореника, власништво су затвореника.

(2) Предмети из става 1. овог члана могу уз писмену сагласност затвореника остати у власништву Установе.

(3) Предмети из става 1. овог члана настали у слободно вријеме и о трошку Установе, остају у власништву Установе.

(4) У Установи и ван сједишта Установе, може се организовати изложба и продајна изложба предмета, умјетничких слика и других умјетничких дјела затвореника насталих у слободно вријеме, уз пристанак затвореника као аутора.

(5) Средства прикупљена од продаје предмета из става 1. овог члана припадају затворенику, а средства прикупљена од продаје предмета из става 3. овог члана припадају Установи и могу се користити искључиво за набавку материјала и друге опреме потребне за слободне активности затвореника.

Члан 139.

(1) Установа има библиотеку, која је на располагању свим затвореницима, притвореницима и малољетницима.

(2) Библиотека треба да буде снабђена широким асортиманом књига за разоноду, као и стручном литературом, која се у складу са могућностима Установе константно допуњава.

(3) Затвореници могу користити дневну и периодичну штампу, своје књиге и часописе за читање, те друга средства јавног информисања.

10. Погодности и услови за одобравање погодности које се користе ван Установе

Члан 140.

(1) Водећи се начелом индивидуализације извршавања казне затвора, за добро понашање и залагање на раду као и активно учешће у реализацији програма поступања, затвореницима се могу одобравати погодности.

(2) Погодности су скуп подстицајних мјера усмјерених на пружање повјерења затворенику у циљу одржавања и промовисања односа са породицом, као и подстицања личног учешћа у остваривању програма поступања, јачања одговорности и самопоуздања, ради оспособљавања за самостални живот у складу са правним поретком и нормама друштва.

(3) Погодности из става 1. овог члана могу бити:

- 1) погодности које се користе у кругу Установе,
- 2) погодности које се користе ван Установе.

(4) Погодности одобрава директор Установе или лице које он овласти.

(5) Затвореницима који издржавају казну затвора по неправоснажној пресуди не могу се одобравати погодности које се користе ван Установе, све до њене правоснажности.

(6) Затворенику који се налази на издржавању казне затвора, а у току је вођење другог кривичног поступка против њега, не може се одобравати погодност која се користи ван круга Установе све до окончања кривичног поступка који се води, односно до доношења правоснажне одлуке.

(7) Страним држављанима, лицима без држављанства и лицима са двојним држављанством која имају пребивалиште у инострану држави не могу се одобравати погодности које се користе ван круга Установе, уколико са државом чији је затвореник држављанин или двојни држављанин није ратификован споразум о међународној правној помоћи и сарадњи у кривичним стварима у области извршења кривичних санкција.

(8) Лицима којима је одузето држављанство Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, или која имају статус лица опасних по безбједност Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, за вријеме издржавања казне затвора неће се одобравати погодности ван круга Установе за вријеме трајања наведеног статуса одређеног на основу посебног закона или другог одговарајућег прописа.

(9) Затвореницима којима је новчана казна, изречена као главна или споредна казна, замијењена казном затвора, не могу се одобравати погодности које се користе ван круга Установе.

Члан 141.

(1) Затвореницима који се налазе на издржавању казне затвора могу се одобравати следеће погодности које се користе ван круга Установе током једне календарске године:

1) слободан излаз ван круга Установе до 24 сата након сваких седам дана проведених на издржању казне затвора (четири пута у току мјесеца који се по правилу користе у

нерадне дане, са могућности спајања у викенд-допуст у трајању до четири дана),

2) слободан излаз у град у чијем је сједишту Установа, у трајању до пет сати једном у мјесецу,

3) допуст до шест дана у току једне године који се додјељује искључиво као награда за добро владање и понашање,

4) ванредни допуст до седам дана у току једне године издржавања казне затвора у случају тешке болести или смрти члана породице, елементарних непогода или тешких социјалних случајева,

5) слободан излаз ван круга Установе до два дана у току једне године издржавања казне затвора за вјерске празнике,

6) слободан излаз ван круга Установе један дан у току једне године издржавања казне затвора за празнике у Републици Српској, и празнике у Босни и Херцеговини,

7) годишњи одмор у кругу породице.

(2) Погодности из става 1. т. 1), 2), 3), 5), 6) и 7) овог члана сматрају се редовним погодностима, а погодност из става 1. тачка 4) овог члана је ванредна погодност која се одобрава само у изузетним случајевима.

(3) Број и интензитет коришћења погодности ван Установе, осим погодности из става 1. тачка 4) овог члана додјељују се у складу са класификационо-стимулативном групом у коју је класификован и распоређен затвореник.

(4) Правилник о класификацији и рекласификацији затвореника доноси министар.

Члан 142.

(1) Након издржане једне половине правоснажно изречене казне затвора, погодности које се користе ван круга Установе могу се одобравати затвореницима:

1) који су осуђени на казну затвора у трајању од десет и више година, без обзира на врсту кривичног дјела,

2) који су осуђени на казну затвора у трајању до десет година због почињених кривичних дјела геноцида, ратног злочина, злочина против човјечности, злочина против цивилног становништва, убиства, тешког убиства, разбојништва, разбојничке крађе, трговине људима, трговине дјецом, кривична дјела против полног интегритета, кривична дјела сексуалног злостављања и искоришћавања дјетета, насиље у породици и породичној заједници, родоскрвнуће, неовлашћене производње и промета опојних дрога, омогућавање уживања опојних дрога, кривична дјела против уставног уређења и безбједности Републике Српске, кривична дјела тероризма и сва кривична дјела са елементима организованог криминала,

3) повратницима у вршењу кривичних дјела, алкохолчарима и наркоманима, без обзира на висину изречене казне затвора.

(2) Након издржане једне трећине правоснажно изречене казне затвора, осим лица из става 1. т. 2) и 3) овог члана, могу се одобрити погодности које се користе ван круга Установе лицима која су осуђена на казну затвора у трајању од пет до десет година.

(3) Другим затвореницима који су осуђени на казну затвора до пет година, осим лица из става 1. т. 2) и 3) овог члана, може се одобрити погодност која се користи ван круга Установе након издржане једне четвртине правоснажно изречене казне затвора.

(4) За затворенике из става 1. овог члана, као и за затворенике за које се процијени да би њихов боравак ван круга Установе могао изазвати негативне реакције социјалне средине, прије одобравања погодности које се користе ван круга Установе потребно је прибавити мишљење надлежне полицијске управе и надлежног центра за социјални рад по мјесту пребивалишта, односно боравишта.

(5) Критеријуми из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана не односе се на ванредне погодности, када се одобравају у изузетним случајевима.

(6) Уз молбу за одобравање ванредног допушта, затвореник прилаже оригиналну документацију, или копију

оригиналне документације овјерену од надлежног органа јединице локалне самоуправе, у вези са разлогом због којег тражи допуст.

(7) На приједлог службе третмана и службе обезбјеђења, ванредни допуст се може одобрити и под надзором овлашћених службених лица.

(8) Свако неоправдано кашњење са одобрене погодности дуже од 24 сата, као и свако самовољно удаљавање из Установе, сматра се бјекством.

(9) Погодности које се користе ван круга Установе не могу се користити ван територије Републике Српске, односно Босне и Херцеговине.

(10) Погодности које се користе у кругу Установе прописују се Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора.

11. Процјена ризика, обавезан надзор и надзор ван обавезног надзора

Члан 143.

(1) Приликом пријема, као и приликом одлучивања о погодностима ван Установе за сваког затвореника врши се процјена:

1) висине ризика за заједницу у случају бјекства затвореника,

2) степена вјероватноће да ће такво лице самостално или уз спољну помоћ покушати извршити бјекство.

(2) Класификацију безбједности треба непрестано испитивати током цијелог времена издржавања казне затвора и сходно процијењеном степену ризика безбједносних услова донијети одговарајућу одлуку о одобравању или не-одобравању погодности.

(3) Процјена ризика бјекства - безбједносних услова, обавезно укључује:

1) пријетњу јавности - заједници у случају да осуђени изврши бјекство,

2) претходно понашање, покушај бјекства, раније лишење слободе по потјерници,

3) приступ спољној помоћи,

4) ранију осуђиваност,

5) личне и породичне прилике,

6) ранији боравак ван подручја Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, склоност сталним путовањима из мјеста у мјесто или често мијењање мјеста пребивалишта, односно боравишта,

7) лично учешће у остваривању програма поступања,

8) природу кривичног дјела због којег је осуђен,

9) начин, побуде и посљедице извршеног кривичног дјела,

10) став према жртви,

11) дужину изречене казне затвора,

12) могућу пријетњу другим лицима,

13) могућу пријетњу од других затвореника,

14) друге околности које могу бити од значаја за процјену безбједносног ризика.

Члан 144.

(1) Приликом одобравања редовних и ванредних погодности, директор Установе одлучује о потреби надзора.

(2) Надзор се обавезно одређује ако је погодност која се користи ван Установе одобрена:

1) лицу осуђеном на казну затвора од десет и више година, без обзира на врсту кривичног дјела,

2) лицу осуђеном на казну затвора у трајању до десет година због почињеног кривичног дјела геноцида, злочина против човјечности, ратног злочина, тероризма, неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога, разбојништва, силовања, обљубе над немоћним лицем, полног насиља над дјететом, трговине људима ради вршења проституције и организованог криминала,

3) повратницима у вршењу кривичних дјела, алкохоличарима и наркоманима без обзира на висину изречене казне затвора,

4) страном држављанину и лицу са двојним држављанством.

Члан 145.

(1) Потреба за одређивањем мјера надзора, осим надзора из члана 144. став 2. овог закона, оцјењује се и одређује приликом сваког одобравања погодности ван Установе.

(2) Поред процјене ризика и других околности приликом одобравања погодности ван Установе, надлежна служба у Установи, прати понашање и реализацију програма поступања затвореника и то редовно, организовано уз системско запажање и праћење, примјеном савремених пенилошких метода.

(3) Мјере надзора могу трајати док траје потреба.

12. Мјере забране, ограничења и извршење мјера забране

Члан 146.

(1) Да би се процијенила опасност која евентуално пријети од сваког затвореника и осигурала безбједност затвореника, у циљу спречавања бјекства и заштите јавности, односно јавног поретка, Установа примјењује надзор.

(2) Надзор подразумијева увид у дјелатност и понашање затвореника, који се спроводи редовно, организовано и систематски, примјеном мјера забране, обавјештења, одузимања недозвољених предмета, привременим задржавањем исправа, праћењем лица, предмета или догађаја, визуелно или путем техничких метода и средстава.

(3) Мјере забране које се могу одредити према затворенику који користи погодности ван Установе су:

1) забрана напуштања боравишта или пребивалишта,

2) забрана путовања.

(4) У остале мјере забране спадају:

1) забрана посјеђивања одређених мјеста или подручја,

2) забрана боравка у близини одређених објеката или институција,

3) забрана састајања са одређеним лицима,

4) забрана посјеђивања одређене адресе или адреса,

5) забрана промјене мјеста коришћења погодности,

6) привремено задржавање исправа и возачке дозволе које се могу користити за прелазак државне границе,

7) захтјев за повремено јављање полицијској управи или другом одређеном органу,

8) захтјев да период погодности ван Установе према затворенику буде предмет блиског надзора,

9) захтјев за боравак на одређеној адреси,

10) захтјев да буде на одређеној адреси у одређено вријеме,

11) ограничење удаљености кретања ван сједишта Установе.

(5) Уз коришћење погодности, директор Установе може изрећи мјере забране и остале мјере забране, одвојено или заједно, тражити од надлежне полицијске управе или другог органа повремено или стално информисање или извјештавање о начину понашања и коришћењу погодности, одредити приликом изласка у град или друго мјесто које је од мјеста сједишта Установе удаљено више од пет километара како би затвореници могли посјетити такво мјесто само уз претходно писмено одобрење директора Установе.

(6) У току издржавања казне затвора, мјеру забране или надзора рјешењем одређује и укида директор Установе.

(7) Против рјешења из става 6. овог члана, затвореник може упутити приговор министру у року од три дана и притужбу Омбудсману.

Члан 147.

(1) Мјере забране и остале мјере забране наређене уз одобрење о коришћењу погодности ван Установе спроводи надлежни орган унутрашњих послова или други одређени орган.

(2) Директор Установе доставља органима унутрашњих послова у мјесту сједишта Установе и мјесту коришћења погодности, као и Граничној полицији БиХ, осим обавјештења о свим затвореницима који користе погодности на подручју њене надлежности, све писмене одлуке о свим одређеним мјерама забране, захтјевима, као и све важне информације које могу бити од значаја за питања безбједности и заштите јавног поретка.

(3) Директор Установе све писмене одлуке и информације из става 2. овог члана доставља органима одређеним за спровођење мјера забране, одређеним захтјева или надзора.

13. Премјештај затвореника

Члан 148.

(1) Након издржане једне половине изречене казне затвора, на молбу затвореника може се одобрити премјештај из једне у другу Установу, о чему рјешењем одлучује министар или лице које он овласти.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана није дозвољена жалба.

(3) Ако је молба затвореника за премјештај одбијена, нова молба се може поднијети након истека шест мјесеци од дана доношења одлуке о претходној молби, ако је ријеч о казни затвора преко годину дана, односно након три мјесеца, ако је ријеч о казни затвора до годину дана.

Члан 149.

(1) Када то захтијевају разлози безбједности или организације извршења казне затвора, директор Установе може поднијети приједлог за премјештај затвореника у другу Установу, о чему рјешењем одлучује министар или лице које он овласти.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана није дозвољена жалба.

(3) Ако је приједлог директора Установе одбијен, нови приједлог може се поднијети након шест мјесеци од дана пријема рјешења.

(4) Ако затвореник у току издржавања казне затвора буде новом правоснажном пресудом осуђен на казну затвора у трајању дужем од двије године, директор Установе полуотвореног типа, може поднијети приједлог за премјештај затвореника у Установу затвореног типа.

(5) Министар или лице које он овласти може премјестити затвореника у другу Установу из безбједносних разлога и без приједлога директора Установе.

(6) Трошкове премјештаја сноси Установа из које се врши премјештај.

(7) Установа у коју је затвореник премјештен, одмах, а најкасније у року од 24 сата омогућава затворенику да се о трошку Установе јави породици или браниоцу по свом избору.

Члан 150.

(1) У случају болести за чије лијечење не постоје услови у Установи и сједишту Установе у којој издржава казну затвора, затвореник може, на приједлог директора Установе, уз претходно прибављено мишљење доктора медицине у Установи, све док траје лијечење, бити привремено премјештен у Установу у којој постоје услови за такво лијечење.

(2) Ради сврсисходнијег вођења новог кривичног поступка и у случајевима ванредних дешавања и прилика у Установи, на приједлог суда, тужилаштва и директора Установе, затвореник се може привремено премјестити у другу Установу.

(3) Рјешење о привременом премјештају затвореника доноси министар или лице које он овласти.

(4) Против рјешења из става 3. овог члана није дозвољена жалба.

Члан 151.

(1) Због безбједности или организације извршења казне затвора, директор Установе, уз писмену сагласност затвореника, може министру поднијети приједлог за премјештај на издржавање казне затвора у други ентитет у којем затвореник има пребивалиште, односно боравиште.

(2) Безбједносни разлози или разлози организације извршења казне затвора из става 1. овог члана морају бити јасно образложени и доказани.

(3) Рјешење о премјештају доноси министар након прибављене сагласности министра правде ентитета у који се затвореник премјешта.

(4) Против рјешења из става 3. овог члана није дозвољена жалба.

(5) Ако је приједлог директора Установе одбијен, нови приједлог може се поднијети након шест мјесеци од дана пријема рјешења.

(6) Трошкове премјештаја из става 1. овог члана сноси Установа из које се врши премјештај.

14. Прекид издржавања казне затвора

Члан 152.

(1) На молбу затвореника, министар или лице које он овласти може рјешењем одобрити прекид издржавања казне затвора у Установи, ако су наступили сљедећи разлози:

1) ако је оболио од теже акутне болести или му се знатно погоршала постојећа хронична болест, а нема услова за лијечење у Установи - док болест траје, с тим да се сваких 90 дана преиспитује донесено рјешење,

2) услед смртог случаја или теже болести у породици - најдуже шест мјесеци,

3) ако је потребно да обави пољске или сезонске радове или радове изазване елементарним непогодама, а у породици нема чланова способних за рад - најдуже шест мјесеци,

4) ради полагања испита за који се припремао или због завршетка школовања - најдуже шест мјесеци,

5) ако Установа не располаже одговарајућим просторијама за боравак затвореника за вријеме трудноће, порођаја и материнства или тежег, односно неизлечивог обољења новорођенчета - највише до навршене двије године живота дјетета.

(2) У молби за прекид издржавања казне затвора наводе се разлози и прилажу оригинални документи издати од надлежног органа, или копије оригиналних докумената овјерених од надлежног органа јединице локалне самоуправе.

(3) Молбу затвореника за прекид издржавања казне затвора са пратећом документацијом и мишљењем, Установа доставља Министарству у року од три дана од дана пријема молбе.

(4) Против рјешења којим је одбијена молба за прекид издржавања казне затвора може се изјавити жалба министру у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(5) Рјешење донесено по жалби је коначно и против њега се не може покренути управни спор.

(6) Вријеме проведено на прекиду издржавања казне затвора не урачунава се у издржану казну затвора.

(7) О затворенику коме је одобрен прекид издржавања казне затвора Установа обавјештава органе из члана 187. став 2. овог закона.

(8) За вријеме прекида издржавања казне затвора затворенику не припадају права превиђена овим законом.

(9) У случајевима теже акутне болести, на иницијативу здравствене службе, уз писмену сагласност затвореника, директор Установе може предложити прекид издржавања казне затвора за обољелог - док болест траје, с тим да се сваких 90 дана преиспитује донесено рјешење.

(10) Поступак доношења рјешења којим се може одобрити прекид издржавања казне затвора из става 9. овог члана је исти као и поступак доношења рјешења по молби затвореника који је прописан ст. 2, 3, 4, 5, 6. и 7. овог члана.

Члан 153.

(1) Ако се за вријеме трајања прекида издржавања казне затвора утврди да је прекид одобрен на основу лажних исправа или других доказа, односно да се прекид не користи у сврху за коју је одобрен, на приједлог директора Установе опозива се рјешење из члана 152. став 1. овог закона, а затворенику се налаже да се јави на даље издржавање казне затвора одмах, а најкасније у року од три дана од дана пријема рјешења о опозиву.

(2) Рјешење о опозиву прекида издржавања казне затвора доноси министар или лице које он овласти, а доставља се Установи и лицу које се налази на прекиду издржавања казне затвора.

(3) Ако се затвореник не јави на даље издржавање казне затвора, поступиће се у складу са одредбама из члана 184. овог закона.

Члан 154.

(1) У случају одређивања притвора за друго кривично дјело, суд који је одредио притвор доноси рјешење о прекиду издржавања казне затвора.

(2) Прекид издржавања казне из става 1. овог члана траје до укидања притвора.

(3) Уколико је притвор за друго кривично дјело одредио суд са сједиштем ван територије Републике Српске, а није донио рјешење о прекиду издржавања казне затвора, рјешење о прекиду издржавања казне затвора за вријеме док траје притвор доноси министар или лице које он овласти.

ГЛАВА VI

ДИСЦИПЛИНСКА И МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ ЗАТВОРЕНИКА

1. Дисциплинска одговорност затвореника

Члан 155.

(1) Затвореници се придржавају одредаба овог закона, правила кућног реда и других прописа из области извршења казне затвора и поступају по законитим наређењима службених лица.

(2) Понашање које је супротно одредбама из става 1. овог члана представља дисциплински прекршај, за који затвореник може бити дисциплински кажњен.

(3) Дисциплински прекршаји могу бити лакши и тежи.

(4) Правилник о дисциплинској одговорности затвореника доноси министар.

Члан 156.

Лакши дисциплински прекршаји су:

- 1) давање на коришћење ствари другом лицу за које нема одобрење,
- 2) посједовање и узимање лијекова без одобрења,
- 3) неовлашћено узимање или коришћење туђих ствари,
- 4) подстицање другог на вршење прекршаја,
- 5) намјерно прљање просторија Установе,
- 6) неовлашћено контактирање са другим лицима,
- 7) занемаривање личне хигијене,
- 8) давање нетачних података о чињеницама битним за остваривање права у Установи,
- 9) припремање и држање напитака, obroка или хране ван простора намијењеног за те сврхе,
- 10) тетовирање и пирсинг у Установи,
- 11) изношење алата и других материјалних средстава са радног мјеста,

12) посједовање ствари које затвореник не смије имати код себе,

13) недисциплиновано, непристојно и агресивно понашање које ремети живот и рад у Установи,

14) нарушавање мира виком, галамом, прегласним слушањем радија или ТВ пријемника, лупањем или бацањем ствари.

Члан 157.

(1) Тежи дисциплински прекршаји су:

- 1) одбијање извршења законитог наређења службеног лица,
- 2) подстрекавање на побуну или бјекство,
- 3) припремање бјекства, покушај бјекства и бјекство,
- 4) помагање другим затвореницима при припремању бјекства или бјекству,
- 5) организовање и учешће у побуни,
- 6) насилничко понашање према другим затвореницима, физичко и психичко злостављање, као и свако некоректно понашање према другим затвореницима,
- 7) намјерно уништавање туђе имовине и имовине Установе,
- 8) узимање од других затвореника накнаде у новцу или природи,
- 9) неовлашћено напуштање Установе, одјељења Установе, болничког лијечења у здравственој установи или са радилишта, без одобрења службеног лица,
- 10) производња, уношење, посједовање, препродаја и уживање алкохола, опојних дрога и психоактивних материја у Установи и ван Установе, током коришћења погодности, током радног ангажовања ван Установе и на болничком лијечењу,
- 11) израда, посједовање и уношење у Установу или на радилиштима ван Установе недозвољених предмета, укључујући и новац, опасне ствари или средства за комуникацију на даљину,
- 12) неоправдано кашњење са погодности ван круга Установе и непоштивање и неизвршавање мјера забране за вријеме коришћења погодности ван Установе,
- 13) вријеђање, пријетње и непристојно понашање, међусобне свађе и туче,
- 14) израда било каквих предмета и обављање приватних послова за себе или другог без налога службеног лица,
- 15) ометање спровођења дневног распореда активности,
- 16) неовлашћено улажење и коришћење службене историје и боравак на мјестима гдје је то забрањено,
- 17) спречавање приступа у било који простор Установе службеним лицима и лицима која имају овлашћење да улазе у Установу,
- 18) међусобна препродаја или трампа било каквих ствари,
- 19) крађа, коцкање и играње недозвољених игара,
- 20) опирање здравственом прегледу и тестирању на заразне болести, алкохол и опојна средства,
- 21) подстицање других затвореника на понашање које представља кривично дјело, прекршај или тежи дисциплински прекршај,
- 22) некоректно понашање према службеним лицима,
- 23) пружање отпора или физички напад на службено лице,
- 24) занемаривање радне обавезе која је проузроковала или је могла проузроковати штетне посљедице већег обима,
- 25) давање лажних података усљед којих је настала или је могла настати штета већих размјера,
- 26) угрожавање туђег здравља које је извршено намјерно или грубом непажњом,

27) обучавање других затвореника о начину извршења кривичног дјела на основу личног или туђег искуства,

28) намјерно нарушавање свог здравља ради онеспособљавања за извршење обавеза,

29) непримјерено понашање за вријеме коришћења погодности ван Установе.

(2) Тежи дисциплински прекршај је и свако понашање које представља кривично дјело за које се затвореник гони по службеној дужности, прекршај који учини затвореник за вријеме издржавања казне затвора, понашање којим затвореник крши наложене мјере надзора, забране или ограничења, као и свако друго понашање које штети угледу Установе.

Члан 158.

(1) За учињене дисциплинске прекршаје изричу се дисциплинске казне.

(2) Дисциплинске казне су:

- 1) опомена,
- 2) писмени укор,
- 3) одузимање погодности ван Установе и у Установи,
- 4) упућивање у самицу до 20 дана.

(3) Ако затвореник за вријеме издржавања казне затвора учини кривично дјело, Установа подноси извјештај надлежном органу.

(4) Према затворенику се примјењује дисциплинска казна и ако за вријеме издржавања казне учини кривично дјело.

(5) Опомена и писмени укор изриче се за лакше дисциплинске прекршаје.

(6) У случају изрицања дисциплинске казне одузимања погодности, вријеме трајања дисциплинске казне зависи од тежине учињеног дисциплинског прекршаја, али не може бити краће од мјесец дана ни дуже од шест мјесеци.

(7) Дисциплинска казна упућивања у самицу може се изрећи само за теже дисциплинске прекршаје.

(8) У случају изрицања дисциплинске казне упућивања у самицу, затвореник губи могућност додјељивања и коришћења погодности које се користе ван круга Установе, за вријеме које одреди дисциплинска комисија, а које не може бити краће од три мјесеца нити дуже од шест мјесеци, осим у случајевима изрицања дисциплинске казне због почињеног бјекства, односно злоупотребе погодности, када не може бити краће од годину дана, а рачуна се од дана издржане или застарјеле изречене дисциплинске казне.

(9) Затворенику коме се одреди посебна мјера распореда у одјељење са појачаним надзором, за вријеме боравка у одјељењу не тече рок који је изречен дисциплинском казном у вези са одузимањем погодности.

2. Покретање дисциплинског поступка

Члан 159.

(1) Приједлог за покретање дисциплинског поступка за утврђивање дисциплинске одговорности затвореника подноси руководилац службе у чијем дјелокругу је учињен прекршај у року од 30 дана од дана сазнања за прекршај и учиниоца.

(2) Рјешење о покретању дисциплинског поступка доноси директор Установе.

(3) Комисија коју именује директор Установе спроводи дисциплински поступак и изриче дисциплинске казне.

(4) Против рјешења комисије може се уложити жалба директору Установе у року од три дана од дана пријема.

(5) Жалба не одгађа извршење рјешења.

(6) Рјешење директора Установе је коначно и против њега се не може покренути управни спор.

Члан 160.

(1) Дисциплински поступак је хитан и води се у складу са одредбама овог закона, правилника о дисциплинској

одговорности затвореника и Закона о кривичном поступку Републике Српске.

(2) У дисциплинском поступку обавезно се саслушавају затвореник и свјedoци, а може се извршити и суочење, као и прибавити мишљење службених лица укључених у спровођење програма третмана.

(3) Током дисциплинског поступка води се записник.

3. Дисциплинске казне

Члан 161.

(1) Затвореници који почине теже дисциплинске прекршаје могу се издвојити од осталих затвореника у посебну просторију без опасних ствари и прије покретања, односно окончања дисциплинског поступка, ако постоји опасност од насилних радњи према лицима и стварима, опасност од убиства и самоповређивања или угрожавања безбједности у Установи, које се не могу отклонити на други начин, о чему одлучује директор Установе.

(2) Вријеме издвајања траје док постоје разлози због којих је лице издвојено, а не може трајати дуже од 72 сата.

(3) Вријеме проведено у просторији без опасних ствари урачунава се у дисциплинску казну упућивања у самицу.

Члан 162.

(1) Дисциплинска казна упућивања у самицу подразумева искључење затвореника из заједничких активности с другим затвореницима током цијелог дана и ноћи.

(2) Прије извршења дисциплинске казне упућивање у самицу обавезан је преглед доктора медицине у Установи.

Члан 163.

(1) Извршење дисциплинских казни, изузев опомене и писменог укора, може се одгодити до шест мјесеци, ако се са основом може очекивати да ће се и без извршења изречене дисциплинске казне постићи сврха дисциплинског кажњавања.

(2) Уколико затвореник у року за који је одгођено извршење дисциплинске казне учини дисциплински прекршај, условно изречена дисциплинска казна се опозива.

(3) Код опозива условне дисциплинске казне упућивања у самицу, укупна дисциплинска казна не може бити дужа од 20 дана.

Члан 164.

(1) У току извршења дисциплинске казне упућивања у самицу, затворенику се обезбјеђују потребни хигијенски и здравствени услови, а по могућности, књиге, уџбеници и новине.

(2) За вријеме извршења дисциплинске казне упућивања у самицу, затворенику се обезбјеђује боравак на свјежем ваздуху ван затворених просторија, у трајању најмање до два сата дневно.

(3) Затвореника при извршењу дисциплинске казне упућивања у самицу посјеђује здравствени радник сваког дана, васпитач и доктор медицине у Установи два пута седмично, а једном у седам дана директор Установе.

(4) Више одвојено изречених дисциплинских казни упућивања у самицу не може се извршавати узастопно у континуитету.

4. Материјална одговорност затвореника

Члан 165.

(1) На писмени приједлог службе третмана, директор Установе рјешењем може обуставити извршење дисциплинске казне упућивање у самицу и прије њеног истека, када утврди да је постигнута сврха дисциплинског кажњавања.

(2) Директор Установе рјешењем обавезно обуставља извршење дисциплинске казне упућивања у самицу, ако по писменом мишљењу доктора медицине у Установи даљи боравак у самицу угрожава здравље затвореника.

Члан 166.

(1) Затвореник је одговоран за штету коју је намјерно или грубом непажњом проузроковао и штету је дужан да надокнади.

(2) О надокнади штете рјешењем одлучује директор Установе.

(3) Против рјешења о надокнади штете може се изјавити приговор министру у року од осам дана од дана пријема рјешења.

(4) Уколико затвореник одбије да плати штету, Установа може своја потраживања остварити тужбом код надлежног суда.

ГЛАВА VII

МЈЕРЕ ЗА ОДРЖАВАЊЕ РЕДА И БЕЗБЈЕДНОСТИ

1. Посебне мјере за одржавање реда и безбједности

Члан 167.

(1) У циљу одржавања реда и безбједности у Установи, према затворенику се могу примјенити мјере које су прописане овим законом и прописима донесеним на основу овог закона, само у мјери у којој је то неопходно.

(2) Мјере за одржавање реда и безбједности су посебне мјере и мјере принуде.

Члан 168.

(1) У циљу одржавања реда и дисциплине и очувања опште безбједности Установе, према затвореницима који константно угрожавају ред и безбједност могу се одредити посебне мјере утврђене овим законом, и то:

- 1) појачани надзор,
 - 2) одузимање и привремено задржавање ствари чије је држање допуштено,
 - 3) тестирање на заразне болести, алкохол и опојна средства,
 - 4) издвајање у просторију без опасних ствари,
 - 5) смјештај у медицинску просторију са интензивним надзором,
 - 6) смјештај у одјељење појачаног надзора и интензивног програма поступања,
 - 7) усамљење.
- (2) Према затворенику се може користити више посебних мјера истовремено.
- (3) Примјена посебних мјера и мјера принуде не третирају се као дисциплинске казне.

Члан 169.

(1) На приједлог службе третмана и службе обезбјеђења, посебне мјере из члана 168. став 1. овог закона, изузев т. 5) и 7), наредбом одређује директор Установе.

(2) Посебну мјеру усамљења из члана 168. став 1. тачка 7) овог закона на приједлог службе третмана и службе обезбјеђења, рјешењем одређује директор Установе.

(3) Мјеру смјештаја у медицинску просторију са интензивним надзором из члана 168. став 1. тачка 5) овог закона, на приједлог доктора медицине у Установи, наредбом доноси директор Установе.

(4) У случајевима који не трпе одгађање, примјену посебних мјера, изузев мјера из члана 168. т. 5) и 7) овог закона, може одредити и други радник кога овласти директор Установе.

(5) Радник који је одредио посебну мјеру, одмах обавјештава директора Установе, који мјеру одмах потврђује или укида.

(6) О примјени мјера из члана 168. т. 5), 6) и 7) овог закона директор Установе одмах, а најкасније у року од 24 сата писменим путем обавјештава Министарство.

(7) Посебне мјере не могу се примјенјивати дуже него што постоје разлози због којих су одређене, осим ако овим законом није другачије одређено.

Члан 170.

(1) Појачани надзор представља учестало посматрање и контролу затвореника дању и ноћу, а извршава се на начин да се не ремети свакодневна активност осталих затвореника.

(2) Одузимање и привремено задржавање ствари чије је држање допуштено, извршава се привремено док трају разлози за примјену мјере.

(3) У случају сумње на заразне болести, конзумирање алкохола и опојних средстава дозвољено је тестирање затвореника у складу са чланом 134. овог закона.

(4) За тестирање на вирус ХИВ-а и на вирус хепатитиса Ц, потребан је пристанак затвореника.

(5) Издвајање у посебну просторију без опасних ствари, као посебна мјера за одржавање реда и дисциплине, извршава се на начин предвиђен чланом 161. овог закона.

(6) Приликом издвајања затвореника у просторију без опасних ствари обавезно се обавља преглед доктора медицине у Установи.

Члан 171.

(1) Затвореници код којих се процијени да ће извршити или су већ извршили било који акт самоповређивања, напада на другог затвореника или службено лице, смјештају се из здравствених разлога у медицинску просторију са интензивним надзором.

(2) О здравственом стању затвореника који се смјешта у медицинску просторију са интензивним надзором прибавља се мишљење доктора медицине у Установи одмах, а најкасније у року од 24 сата од момента смјештаја.

(3) Наредбу о смјештају затвореника у медицинску просторију, по приједлогу доктора медицине у Установи, доноси директор Установе.

(4) Интензиван надзор у медицинској просторији огледа се у организованом надзору радника службе обезбјеђења и здравствене службе, као и надзору путем техничких и електронских уређаја.

(5) Када доктор медицине у Установи донесе мишљење о употреби средстава за ограничавање кретања, затвореник се прегледа, а одлука се преиспитује сваких шест сати, а по потреби и раније.

(6) Свако преиспитивање мишљења из става 5. овог члана евидентира се у здравствени картон затвореника и сачињава се дневни извјештај, који се доставља директору Установе.

(7) Примјена ове мјере траје док трају разлози због којих је одређена.

Члан 172.

(1) Ако постоји опасност од бјекства, насилног понашања према другим затвореницима или стварима, опасност од угрожавања дисциплине и реда који се не могу отклонити на други начин, угрожавања личне безбједности и у другим оправданим случајевима, затвореници се могу смјестити у одјељење појачаног надзора и интензивног програма поступања.

(2) У одјељење из става 1. овог члана може се смјестити затвореник и након извршења мјере усамљења, ако нису престали разлози због којих је мјера усамљења одређена.

(3) На приједлог службе обезбјеђења и службе третмана, наредбу о смјештају доноси директор Установе.

(4) Преиспитивање оправданости боравка у одјељењу врши се свака три мјесеца боравка у одјељењу, а у изузетним случајевима може се вршити и раније.

Члан 173.

(1) Уз прибављено мишљење доктора медицине у Установи, затворенику који својим понашањем упорно ремети ред и дисциплину, угрожава безбједност Установе и представља озбиљну опасност по лице и имовину у Установи, директор Установе може рјешењем одредити мјеру усамљења у трајању до 60 дана.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана, затвореник има право жалбе министру у року од три дана од дана пријема рјешења, с тим да жалба не одлаже извршење рјешења.

(3) Рјешење донесено по жалби је коначно и против њега се не може покренути управни спор.

Члан 174.

(1) У посебним случајевима када нису престали разлози за примјену мјере усамљења, мјера усамљења може бити продужена, с тим да укупно вријеме усамљења не може трајати дуже од 120 дана непрекидно.

(2) Затвореник према коме је одређена мјера усамљења, за вријеме трајања мјере усамљена држи се одвојено од осталих затвореника и заједничког начина извршења казне затвора и заједничких активности.

(3) Мјера усамљења може се обуставити и прије истека времена на које је одређена, ако се у току њеног извршења утврди да су престали разлози због којих је одређена или када се налазом доктора медицине у Установи утврди да је даље усамљење штетно по здравље затвореника.

(4) Рјешење о обустави извршења мјере усамљења доноси директор Установе.

(5) За вријеме док траје мјера усамљења, затвореника свакодневно посеђују здравствени радник и васпитач, а доктор медицине у Установи и директор Установе једном седмично.

(6) Извршење посебне мјере усамљења и извршења дисциплинске казне упућивања у самицу уређује се Правилником о кућном реду за издржавање казне затвора.

2. Мјере принуде и примјена мјера принуде

Члан 175.

Мјере принуде према затвореницима су:

- 1) употреба физичке снаге,
- 2) везивање,
- 3) употреба гумене палице,
- 4) употреба службених паса,
- 5) употреба шмркова са водом,
- 6) употреба хемијских средстава,
- 7) употреба електромагнетног/електроничког несмртоносног оружја - тасер,
- 8) употреба кинетичког несмртоносног оружја - гумени метак,
- 9) употреба ватреног оружја.

Члан 176.

(1) У циљу одржавања реда и безбједности у Установи, према затворенику се могу примијенити мјере принуде које су утврђене законом и прописима донесеним на основу закона.

(2) Приликом примјене мјере принуде користи се мјера која најмање угрожава живот и здравље лица према коме се примјењује, којом се успјешно савлађује отпор и која је сразмјерна опасности која пријети.

Члан 177.

(1) Мјере принуде према затворенику могу се примијенити само када је неопходно да се спријечи:

- 1) бјекство,
- 2) физички напад на друго лице,
- 3) самоповређивање или покушај самоубиства затвореника,
- 4) намјерно проузроковање пожара, поплаве и материјалне штете,
- 5) активан и пасиван отпор,
- 6) побуна.

(2) Под активним отпором подразумијева се свако супротстављање затвореника законитим службеним мјерама, радњама и налозима службеног лица, које се врши

заклањањем или држањем за лице или предмет, отимањем, или под претпоставком да ће се лице напасти или предузимањем сличне радње.

(3) Под пасивним отпором подразумијева се свако супротстављање затвореника законитим службеним мјерама, радњама и налозима службеног лица, које се врши оглушавањем или заузимањем клечећег, сједећег, лежећег или сличног положаја.

(4) Мјере принуде могу се примијенити и према лицу које ван Установе противправно ослобађа затвореника или противправно улази у круг и просторије Установе.

(5) У случају из става 4. овог члана, наведено лице се задржава до доласка овлашћених службених лица органа унутрашњих послова.

Члан 178.

(1) О примјени мјере принуде усмено и јасно се упозорава лице према којем се мјера намјерава употребити, осим ако је ријеч о истовременом или непосредно предстојећем противправном нападу.

(2) Употребу службених паса, шмркова са водом, хемијских средстава, електромагнетног и кинетичког несмртоносног оружја може наредити само директор Установе.

(3) Након примјене мјера принуде обавезно је извршити љекарски преглед затвореника.

(4) О примјени мјера принуде из члана 175. т. 3), 4), 5), 6), 7), 8) и 9) овог закона и обавезном љекарском прегледу из става 3. овог члана одмах се подноси извјештај директору Установе, који у року од 24 сата доставља извјештај Министарству, које доноси рјешење о оправданости примјене мјера принуде.

(5) Ако су мјере принуде и ватрено оружје употријебљени у границама овлашћења, искључена је дисциплинска одговорност припадника службе обезбјеђења.

(6) Ако се против радника Установе води кривични поступак због употребе средстава принуде, ватреног оружја или других радњи при вршењу службеног задатка, Установа обезбјеђује правну помоћ у вези са вођењем поступка.

Члан 179.

(1) У случају да се у Установи припрема или врши нарушавање реда већег обима, директор Установе о томе одмах обавјештава министра, који након сагледавања ситуације доноси одлуку о ангажовању свих или појединачних посебних јединица Установа у складу са Правилником о организацији и употреби посебне јединице службе обезбјеђења казнено-поправне установе.

(2) У случају да припадници посебне јединице не могу спријечити нарушавање реда већег обима, министар може у складу са споразумом из члана 61. став 4. овог закона, затражити ангажовање најближе посебне јединице Министарства унутрашњих послова.

3. Употреба ватреног оружја

Члан 180.

(1) Припадници службе обезбјеђења и друга овлашћена службена лица Установе могу бити наоружани када обављају дужност ван круга Установе.

(2) Припадницима службе обезбјеђења забрањено је ношење оружја у кругу Установе, осим у случајевима када је нарушавање реда и дисциплине таквог интензитета да је неопходна употреба ватреног оружја да би се успоставио ред и дисциплина и заштитили животи затвореника, затворених или других лица која се налазе у Установи.

(3) Оружје у служби обезбјеђења не могу носити припадници.

Члан 181.

(1) При вршењу службених послова припаднику службе обезбјеђења дозвољена је употреба ватреног оружја само ако се другим мјерама не може:

- 1) заштити живот људи,

2) одбити непосредни напад којим се угрожава његов живот или живот службених лица,

3) одбити напад на објект који обезбјеђује,

4) спријечити бјекство затвореника из Установе затвореног типа,

5) спријечити бјекство затвореника из Установе затвореног типа, односно затвореног одјељења Установе којег спроводи или обезбјеђује, ако би његово бјекство непосредно угрозило живот других, само ако је то изричито наведено у налогу за спровођење, односно обезбјеђење.

(2) Припадник службе обезбјеђења који службу врши у присуству надређеног руководиоца, може употребити ватрено оружје само по наређењу надређеног руководиоца.

(3) Надређени руководиоца може издати наређење за употребу ватреног оружја само у случајевима из става 1. овог члана.

(4) Припадник службе обезбјеђења неће употребити ватрено оружје ако би тиме угрозио животе других лица.

Члан 182.

(1) Ради извршења законом прописаних надлежности, припадник службе обезбјеђења има право и дужност да примијени овим законом предвиђена овлашћења.

(2) Припадник службе обезбјеђења примјењује овлашћења према својој одлуци, у складу са законом, подзаконским актима, као и на основу законите наредбе надређеног.

(3) У циљу извршавања прописаних дужности, припадник службе обезбјеђења може примијенити сљедећа овлашћења:

- 1) провјера и утврђивање идентитета лица и предмета,
- 2) издавање упозорења и наређења,
- 3) привремено ограничавање слободе кретања,
- 4) привремено одузимање предмета,
- 5) коришћење туђих возила и комуникацијских средстава,
- 6) преглед лица, ствари, просторија и превозних средстава,
- 7) употреба средстава принуде.

4. Поступање приликом бјекства

Члан 183.

(1) Припадник службе обезбјеђења, без одгањања предузима радње да затвореника онемогући у бјекству.

(2) У циљу непосредног хватања одбјеглог лица, припадник службе обезбјеђења и без наредбе надлежног суда о претресању, може ући у туђи стан и остале просторије и по потреби извршити претрес у мјери у којој је потребно да се пронађе и лиши слободе одбјегли затвореник.

(3) У случају када се врши претрес стана, односно просторија, сачињава се записник.

(4) Припадник службе обезбјеђења има право да се послужи саобраћајним средствима и средствима везе која су му доступна ради хватања лица из става 1. овог члана, као и ради превоза и помоћи лицу повријеђеном том приликом.

(5) О уласку у стан или друге просторије, те употреби средстава из става 4. овог члана припадник службе обезбјеђења издаје њиховом држаоцу потврду ради накнаде трошкова и друге штете.

Члан 184.

(1) У случају бјекства затвореника, Установа одмах обавјештава орган унутрашњих послова у сједишту Установе, орган унутрашњих послова у мјесту пребивалишта, односно боравишта затвореника и Граничну полицију БиХ ради предузимања мјера проналажења, хватања и привођења одбјеглог.

(2) У случају бјекства страног држављанина, поред органа из става 1. овог члана обавјештава се и надлежна служба за послове са странцима у Министарству безбједности БиХ.

(3) Бјекством се сматра и свако самовољно удаљење из Установе или одјељења Установе, недолазак на вријеме са одобреног коришћења погодности ван Установе, недолазак на вријеме са одобреног прекида издржавања казне затвора, самовољно удаљење са лијечења у здравственој установи или радилишта ван Установе и нејављање у Установу након опозива условног отпуста и опозива прекида издржавања казне затвора.

(4) О бјекству затвореника директор Установе одмах обавјештава министра.

(5) Вријеме проведено у бјекству не рачуна се у издржану казну затвора.

(6) У случају бјекства затвореника, директор Установе подноси надлежном органу унутрашњих послова наредбу за расписивање потјернице ради проналажења и спровођења бјегунца у Установу.

(7) Трошкове спровођења из бјекства сноси затвореник.

ГЛАВА VIII

УСЛОВНИ ОТПУСТ И ОТПУСТАЊЕ ЗАТВОРЕНИКА

1. Условни отпуст

Члан 185.

(1) Ради подстицања личних напора затвореника за укључивање у живот на слободи, за која се основано може очекивати да више неће чинити кривична дјела и да је казна затвора постигла сврху кажњавања, затвореник се може условно отпустити у складу са одредбама Кривичног законика и овог закона.

(2) О условном отпусту затвореника који се налазе на издржавању казне затвора у Установама Републике Српске рјешава Комисија за условни отпуст (у даљем тексту: Комисија), коју именује министар.

(3) До коначног рјешавања питања условног отпуста затвореника који се по правоснажним пресудама судова Републике Српске налазе на издржавању казне затвора у Установама Федерације Босне и Херцеговине, о условном отпусту тих лица рјешава Комисија из става 2. овог члана.

(4) Комисија се састоји од пет чланова, коју чине представник Министарства, судија Врховног суда Републике Српске и три независна члана из релевантне стручне области.

(5) Један од чланова Комисије је предсједник.

(6) Комисија се именује на период од четири године.

(7) Комисија доноси Пословник о раду.

Члан 186.

(1) О условном отпусту рјешава се по молби затвореника или на приједлог директора Установе.

(2) Иницијативу за подношење приједлога за условни отпуст може да поднесе и доктор медицине у Установи након сагледавања здравственог стања затвореника, ако теже или акутно здравствено стање затвореника на то указује или ако медицинска процјена указује на немогућност изљечења, односно лошу здравствену прогнозу затвореника.

(3) Установа, уз приједлог директора Установе или доктора медицине у Установи или уз молбу затвореника, доставља Комисији податке о постигнутом степену превазпитања и друге податке о затворенику који могу бити од значаја за одлуку Комисије, као и мишљење о оправданости молбе.

(4) Одредбе овог члана о условном отпусту не примјењују се на затворенике којима је новчана казна замјенила казном затвора.

(5) При доношењу рјешења о условном отпусту, Комисија нарочито цијени:

- 1) ранију осуђиваност,
- 2) понашање током издржавања казне затвора,
- 3) лично учешће у процесу превазпитања,
- 4) став према учињеном кривичном дјелу,

- 5) процјену поновног чињења кривичних дјела,
- 6) остатак неиздржаног дијела казне затвора,
- 7) мишљење о основаности молбе, односно приједлога за условни отпуст,
- 8) мјере у склопу постпеналне заштите.

Члан 187.

- (1) Комисија доноси рјешење о условном отпусту.
- (2) Рјешење о условном отпусту доставља се Установи, која је обавезна да по један примјерак уручи затворенику приликом отпуста са издржавања казне затвора, суду - који је условно отпуштеног упутио на издржавање казне затвора, суду - који је изрекао првостепену пресуду, органу унутрашњих послова надлежном по мјесту пребивалишта, односно боравишта, Граничној полицији БиХ и надлежној служби за послове са странцима у Министарству безбједности БиХ у случају да је страни држављанин.
- (3) Уколико је молба или приједлог одбијен, рјешење се доставља подносиоцу молбе, односно приједлога.

Члан 188.

- (1) Против рјешења Комисије из члана 187. овог закона није дозвољена жалба.
- (2) У случају одбијања приједлога или молбе за условни отпуст, нови приједлог или молба не може се поднијети прије истека четири мјесеца, ако је ријеч о казни затвора до двије године, односно шест мјесеци, ако је ријеч о казни затвора од двије године и више, рачунајући од дана коначности рјешења.

Члан 189.

- (1) Затвореник којем је одобрен условни отпуст, обавезан је да се за вријеме трајања условног отпуста сваких 15 дана јавља органу унутрашњих послова надлежном по мјесту пребивалишта, односно боравишта затвореника, а која у случају нејављања у одређено вријеме о томе обавјештава Установу.
- (2) За вријеме трајања условног отпуста затворенику није дозвољено напуштање територије Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, осим када су у питању страни држављани или лица без држављанства, а која немају стално мјесто боравишта у Републици Српској, односно Босни и Херцеговини.
- (3) Установа у којој је затвореник до дана отпуштања на условни отпуст издржавао казну затвора обавезна је да у сарадњи са органом из става 1. овог члана прати реализацију и остварење сврхе условног отпуста.
- (4) Затвореницима, за вријеме трајања условног отпуста, не припадају права из овог закона.
- (5) Изузетно од става 2. овог члана, на молбу затвореника, а уз образложено мишљење Установе и доктора медицине у Установи, Комисија може рјешењем одобрити напуштање територије Републике Српске, односно Босне и Херцеговине у случајевима када је ријеч о лијечењу затвореника, брачног или ванбрачног друга, дјетета, родитеља, усвојеника и усвојоца, а које није могуће спровести у здравственим установама Републике Српске, односно Босне и Херцеговине.
- (6) Уз молбу из става 5. овог члана, коју затвореник упућује Комисији путем Установе, прилаже се писмено изјашњење надлежног универзитетског клиничког центра у Републици Српској, односно у Босни и Херцеговини и оригинална здравствена документација или овјерене копије на основу којих се потврђује да је лијечење затвореника или чланова његове породице наведених у ставу 5. овог члана неопходно, а да лијечење није могуће спровести на територији Републике Српске, односно Босне и Херцеговине.
- (7) У случајевима из става 5. овог члана, рјешење Комисије се доставља Установи у складу са чланом 187. овог закона.
- (8) Након истека одобреног периода из става 5. овог члана, који је наведен у рјешењу Комисије, затвореник је

дужан да се пријави органу унутрашњих послова надлежном по мјесту пребивалишта и придржава обавеза прописаних ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 190.

- (1) Ако затвореник од дана доношења рјешења Комисије, којим се одобрава условни отпуст до дана отпуштања на условни отпуст учини тежи дисциплински прекршај, директор Установе одмах подноси приједлог за опозив рјешења о условном отпусту.
- (2) О приједлогу из става 1. овог члана Комисија одлучује рјешењем.
- (3) Ако се затвореник за вријеме трајања условног отпуста не придржава обавеза прописаних чланом 189. овог закона, почини прекршај са елементима насиља за које је предвиђена као главна или споредна казна затвора или је изречена казна затвора, учини кривично дјело за које је потврђена оптужница, у случајевима узнемиравања јавности и покушаја преласка државне границе, на приједлог директора Установе, Комисија може извршити опозив рјешења о условном отпусту.

(4) Рјешење о опозиву условног отпуста из става 3. овог члана, доставља се Установи која уручује по један примјерак затворенику, суду који је условно отпуштеног упутио на издржавање казне затвора, суду који је изрекао првостепену пресуду, органу унутрашњих послова и органу социјалне заштите надлежном по мјесту боравишта, односно пребивалишта и Граничној полицији БиХ.

(5) На рјешење о опозиву условног отпуста из става 3. овог члана, затвореник може изјавити жалбу министру у року од три дана од дана пријема рјешења.

(6) Жалба на рјешење о опозиву условног отпуста не задржава извршење рјешења.

(7) По пријему рјешења о опозиву условног отпуста, затвореник се одмах јавља у Установу на издржавање преосталог дијела неиздржане казне затвора.

(8) Као преостали дио неиздржане казне затвора рачуна се вријеме од дана отпуста на условни отпуст до дана редовног истека казне затвора.

(9) У случају да се затвореник не јави у Установу, директор Установе доноси наредбу о расписивању потјернице.

(10) Уколико затвореник одбије или избјегава пријем рјешења о опозиву условног отпуста, Установа поступа у складу са ставом 9. овог члана.

Члан 191.

(1) Затвореник који је током издржавања казне затвора активно учествовао у процесу преваспитања, испољавао примјерно понашање и владање, залагао се на раду и који током издржавања казне затвора није дисциплински кажњаван због тежих дисциплинских прекршаја, а издржао је најмање 4/5 казне затвора, на обједињени приједлог служби третмана, обезбјеђења и привредно-инструкторске службе или на молбу затвореника за пријеврени отпуст, може се пријевремено отпустити са издржавања казне затвора највише три мјесеца прије истека казне.

(2) О пријевременом отпусту из става 1. овог члана, цијенећи елементе из члана 186. став 5. овог закона, рјешењем одлучује директор Установе.

(3) Рјешење о пријевременом отпусту затвореника доставља се у складу са чланом 187. став 2. овог закона.

(4) Одредбе овог члана о пријевременом отпусту затвореника не примјењују се на затворенике којима је Комисија рјешењем одобрила условни отпуст и затворенике којима је новчана казна замијењена казном затвора.

(5) Уколико је обједињени приједлог служби третмана, обезбјеђења и привредно-инструкторске службе одбијен или уколико је молба затвореника одбијена, образложено рјешење доставља се подносиоцу приједлога, односно молбе.

(6) У случају одбијања приједлога или молбе за пријеврени отпуст из става 1. овог члана, не може се поднијети нови приједлог или молба.

(7) Против рјешења директора Установе за пријевремени отпуст није дозвољена жалба.

(8) Уколико затвореник од дана доношења рјешења из става 2. овог члана до дана отпуштања на пријевремени отпуст учини тежи дисциплински прекршај, директор Установе опозива рјешење о пријевременом отпусту затвореника.

2. Отпуштање затвореника

Члан 192.

(1) Затвореник се отпушта из Установе:

- 1) даном када му казна затвора редовно истекне,
- 2) када му почне тећи условни отпуст,
- 3) на основу рјешења директора Установе којим је пријевремено отпуштен,
- 4) на основу рјешења о амнестији,
- 5) на основу одлуке о помиловању,
- 6) када изврши уплату новчане казне,
- 7) на основу одлуке суда којом се обуставља даље извршење казне затвора.

(2) Ако последњи дан издржавања казне затвора пада у суботу, недјељу или у дане државних празника, затвореник се отпушта последњег радног дана који претходи томе дану.

(3) Одредба из става 2. овог члана не примјењује се на затвореника коме је новчана казна замијењена казном затвора.

(4) Затвореник се, ради припремања за излазак из Установе, ослобађа рада најмање три дана прије отпуштања.

(5) Прије отпуштања са издржавања казне затвора, затвореника прегледа доктор медицине у Установи и налаз уписује у здравствени картон, који потписује затвореник који се отпушта.

(6) Затвореник који се отпушта са издржавања казне затвора, а који нема довољно средстава на свом новчаном депозиту има право на плаћени превоз до мјеста пребивалишта, односно боравишта, а ако је странац, има право на плаћени превоз до граничног прелаза, уколико посебним прописима није другачије одређено.

(7) Ако је затвореник у вријеме отпуштања са издржавања казне затвора тешко болестан или је усљед болести неспособан за путовање, Установа га смјешта у најближу здравствену установу ради лијечења.

(8) Ако затвореник нема средстава да плати трошкове лијечења, а обољење је настало за вријеме издржавања казне затвора, трошкове лијечења за првих мјесец дана сноси Установа из које је затвореник отпуштен, а након тога примјењују се општи прописи о здравственој заштити.

(9) По отпуштању затвореника са издржавања казне затвора лични лист се архивира и чува у складу са општим прописима о заштити архивске грађе.

Члан 193.

(1) Затворенику који је издржао казну затвора, при отпуштању из Установе издаје се отпусни лист у којем се поред основних података о затворенику наводи вријеме и основ отпуштања са издржавања казне затвора, као и обавеза да се пријави органу унутрашњих послова надлежном по мјесту пребивалишта, односно боравишта.

(2) Затворенику који се отпушта на условни отпуст, издаје се отпусни лист у којем се поред његових основних података и података о времену и основу отпуштања наводе и обавезе прописане чланом 189. ст. 1. и 2. овог закона.

(3) О отпуштању затвореника са издржавања казне затвора Установа обавјештава суд који је затвореника упутио на издржавање казне затвора, суд који је изрекао првостепену пресуду, орган унутрашњих послова и орган социјалне заштите надлежан по мјесту боравишта, односно пребивалишта.

(4) О датуму отпуштања са издржавања казне затвора страног држављанина, Установа, у року од 30 дана прије

истека казне, обавјештава надлежну службу за послове са странцима у Министарству безбједности Босне и Херцеговине, у складу са прописом којим се регулишу кретање и боравак странаца у Босни и Херцеговини.

(5) О датуму отпуштања са издржавања казне затвора лица без држављанства, Установа, у року од 30 дана прије истека казне, обавјештава представника међународне организације која штити интересе лица без држављанства.

Члан 194.

(1) Затворенику се при отпуштању предају све ствари, предмети и новац који су били на чувању у Установи.

(2) Ако затвореник нема рубље, одијело и обућу, а ни средстава да их набави, Установа их обезбјеђује без накнаде.

Члан 195.

(1) Приликом отпуста из Установе, затвореник који се условно отпушта у изјави у писаној форми назначиће мјесто у коме ће боравити за вријеме трајања условног отпуста.

(2) У случају промјене мјеста пребивалишта, односно боравишта, условно отпуштени затвореник о томе обавјештава надлежни орган унутрашњих послова, орган надлежан за послове социјалне заштите у мјесту пребивалишта, односно боравишта и Установу.

(3) У случајевима да се затвореник отпушта из Установе на основу Закона о амнестији, Установа га отпушта најкасније 24 сата након пријема правоснажног рјешења о амнестији, ако Законом о амнестији није другачије одређено.

(4) У случају да се затвореник отпушта из Установе на основу одлуке о помиловању, Установа га отпушта истог дана по пријему одлуке о помиловању.

(5) Затвореник се сматра отпуштеним када напусти простор Установе.

(6) Ако је затворенику по отпуштању са издржавања казне затвора потребна помоћ заједнице, Установа о томе благовремено обавјештава орган надлежан за послове социјалне заштите у месту пребивалишта, односно боравишта затвореника.

ГЛАВА IX

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ ДУГОТРАЈНОГ ЗАТВОРА

Члан 196.

Одредбе чл. 72. до 196. овог закона примјењују се и на извршење казне дуготрајног затвора, осим ако овим законом није другачије прописано.

Члан 197.

(1) Казна дуготрајног затвора извршава се у Установи затвореног типа.

(2) Лица која издржавају казну дуготрајног затвора класификују се у посебне васпитне колективе, с тим да на једном васпитача долази до 20 затвореника.

Члан 198.

(1) Затвореници који издржавају казну дуготрајног затвора не могу бити радно ангажовани на пословима који се изводе ван круга Установе, док не почну користити погодности које се користе ван круга Установе.

(2) Затвореницима који издржавају казну дуготрајног затвора може се вршити контрола писама и телефонских разговора, са чим мора бити упознат затвореник.

ГЛАВА X

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА ИЗРЕЧЕНЕ У ПРЕКРШАЈНОМ ПОСТУПКУ

Члан 199.

(1) Казна затвора изречена у прекршајном поступку извршава се према одредбама овог закона, ако посебним законом није другачије одређено.

(2) Казна затвора из става 1. овог члана, по правилу, извршава се у посебном одјељењу Установе према мјесту пребивалишта, односно боравишта лица према коме је ова казна изречена.

(3) Жене којима је изречена казна затвора у прекршајном поступку, на издржавање казне упућују се у Установу за жене.

Члан 200.

(1) За упућивање лица кажњеног у прекршајном поступку на издржавање казне затвора надлежан је суд према пребивалишту, односно боравишту кажњеног.

(2) Ако кажњени из става 1. овог члана нема пребивалиште или боравиште на подручју суда који је донио првостепено рјешење, суд ће правоснажно и извршно рјешење доставити суду из става 1. овог члана.

(3) Ако је лице кажњено у прекршајном поступку страни држављанин или је лице које нема стално пребивалиште на територији Републике Српске, надлежан за упућивање на издржавање казне затвора је суд који је донио рјешење у првом степену.

Члан 201.

(1) Извршење казне затвора изречене у прекршајном поступку може се одгодити из истих разлога као и извршење казне затвора изречене у кривичном поступку.

(2) Кажњеној жени од навршена три мјесеца трудноће и кажњеној мајци која има дијете млађе од годину дана, извршење казне затвора се одгађа док дијете не наврши годину дана.

(3) У осталим случајевима одгађање извршења казне затвора може трајати најдуже до 60 дана.

Члан 202.

(1) Извршење казне затвора изречене у прекршајном поступку изузетно се може прекинути до десет дана, на начин и према поступку утврђеним овим законом.

(2) За вријеме прекида кажњеном не припадају права предвиђена овим законом.

Члан 203.

(1) Ако последњи дан издржавања казне затвора пада у суботу, недјељу или у дане државних празника, затвореник се отпушта последњег радног дана који претходи томе дану.

(2) Одредбе из става 1. овог члана не примјењују се на затвореника којем је у прекршајном поступку новчана казна замијењена казном затвора.

(3) На затвореника којем је у прекршајном поступку изречена казна затвора не примјењују се одредбе о условном отпусту из члана 186. овог закона.

(4) На затвореника којем је у прекршајном поступку новчана казна замијењена казном затвора не примјењују се одредбе овог закона у вези са погодностима, условним отпустом и прекидом издржавања казне затвора.

ГЛАВА XI

ИЗВРШЕЊЕ МЈЕРЕ ПРИТВОРА

1. Одјељење за извршење мјере притвора

Члан 204.

(1) Мјера притвора по рјешењима надлежних судова извршава се у посебном одјељењу Установе за извршење мјере притвора (у даљем тексту: Одјељење), по одредбама овог закона које се односе на извршење казне затвора, уколико одредбама чл. 204. до 217. овог закона није другачије одређено.

(2) Одјељење из става 1. овог члана је затвореног типа.

Члан 205.

(1) У поступању са притвореницима примјењују се одговарајуће одредбе Закона о кривичном поступку Републике Српске и одредбе овог закона.

(2) На захтјев тужиоца и ако је то у интересу правде, суд може наредити да се ограниче одређена права притвореника.

Члан 206.

(1) У Одјељење може се примити лице против кога је надлежни суд донио рјешење о одређивању притвора.

(2) Уз рјешење о одређивању притвора Установи се доставља и писмени налог за пријем притвореника.

(3) Установа издаје писмену потврду о пријему притвореника у коју се, поред осталог, уноси дан и сат пријема и име и презиме лица које је довело притвореника.

2. Поступак по пријему

Члан 207.

(1) Непосредно по пријему у Установу љекарски преглед врши доктор медицине у Установи, а налаз и мишљење уноси у здравствени картон притвореника.

(2) По пријему у Установу притвореник се упознаје са Правилником о кућном реду за извршење мјере притвора и другим правима и дужностима за вријеме примјене мјере притвора.

(3) Притвореници који су заједно учествовали у извршењу кривичног дјела смјештају се у одвојене просторије.

Члан 208.

(1) Притвореници у Установи бораве под истим условима као и затвореници када је у питању смјештај, исхрана, здравствена заштита, примјена мјера принуде, посебне мјере за одржавање реда и безбједности и накнаде за причињену штету за вријеме примјене мјере притвора.

(2) У случају потребе чувања притвореника за вријеме боравка ван Установе по било ком основу, обезбјеђење врши судска полиција.

3. Премјештај притвореника

Члан 209.

(1) Притвореник се може привремено извести из притворске јединице само у случајевима и на начин како је то прописано законом.

(2) Из разлога безбједности или ако је то у интересу вођења кривичног поступка, притвореник се може премјестити из притворске јединице једне у притворску јединицу друге Установе.

(3) На приједлог директора Установе, рјешење о премјештају притвореника доноси надлежни суд, уз сагласност министра који предлаже у коју притворску јединицу да се премјести притворено лице.

(4) Против рјешења надлежног суда из става 3. овог члана притвореник може изјавити жалбу предсједнику надлежног суда у року од три дана од пријема рјешења.

(5) Жалба на рјешење не одгађа извршење рјешења.

(6) Рјешење по жалби је коначно и против њега се не може покренути управни спор.

(7) Спровођење притвореника врши судска полиција.

Члан 210.

(1) Уз прибављену сагласност надлежног суда, притвореник се може радно ангажовати у погонима и радионицама привредне јединице које се налазе у кругу Установе.

(2) Притвореник који ради, има право на накнаду и друга права по основу рада која у складу са овим законом припадају затвореницима.

Члан 211.

У случају смрти притвореника, Установа одмах обавјештава надлежно тужилаштво, чланове породице, надлежни суд, Министарство и матични уред и даље поступа према упутствима надлежног суда.

Члан 212.

(1) Ако за вријеме извршења мјере притвора притвореник учини дисциплински или било који други прекршај,

Установа о томе обавјештава надлежни суд који води поступак.

(2) У случају бјекства притвореног лица, обавјештава се надлежни суд.

(3) Надлежни суд из става 2. овог члана издаје наредбу за расписивање потјернице ради проналажења и привођења притвореника.

Члан 213.

Отпуштање притвореника из Установе врши се на основу рјешења о укидању притвора надлежног суда или истеклом времена на који је притвор одређен.

Члан 214.

Надзор над извршењем мјере притвора врши предсједник надлежног суда, у складу са одговарајућим одредбама Закона о кривичном поступку Републике Српске.

Члан 215.

Притвореник који на основу одредаба Закона о кривичном поступку Републике Српске, на свој захтјев, прије правоснажности пресуде буде упућен на издржавање казне затвора изједначен је у правима и дужностима са другим затвореницима.

Члан 216.

(1) Правилником о кућном реду у Одјељењу за извршење мјере притвора утврђује се нарочито: пријем и распоређивање притвореника, здравствено-хигијенске мјере и исхрана, примање посјета, дописивање, примање пошљици и штампе, рад и понашање притвореника и одржавање реда и дисциплине, поступак у случају бјекства или смрти притвореника, спровођење притвореника и отпуштање и друга питања од значаја за извршење мјере притвора.

(2) Правилник о кућном реду из става 1. овог члана доноси министар.

(3) Директор Установе уређује распоред дневних активности притвореника, у складу са специфичностима поједине Установе, у складу са Правилником из става 1. овог члана.

ГЛАВА XII

ИЗВРШЕЊЕ НОВЧАНЕ КАЗНЕ

Члан 217.

Ако осуђени не плати новчану казну у року који је утврђен пресудом, суд који је донио пресуду у првом степену по службеној дужности покреће поступак за замјену новчане казне казном затвора.

Члан 218.

(1) Поступак замјене новчане казне казном затвора врши суд у складу са одредбама Кривичног законика Републике Српске и Закона о прекршајима Републике Српске.

(2) Ако осуђени уплати само један дио новчане казне, остатак новчане казне сразмјерно се претвара у казну затвора.

(3) У случају да затвореник током издржавања казне затвора уплати остатак новчане казне, извршење казне затвора се обуставља.

(4) Рјешење о обустави казне затвора из става 3. овог члана доноси надлежни суд.

Члан 219.

(1) Затвореник коме је новчана казна замијењена казном затвора у Установи има исти положај у правима и дужностима као и друга лица на издржавању казне затвора, осим ако овим законом није другачије прописано.

(2) На лице коме је новчана казна изречена као главна или споредна казна замијењена казном затвора не примјењују се одредбе овог закона у вези са погодностима, условним отпустом и прекидом издржавања казне.

(3) Лице из става 2. овог члана отпушта се посљедњег дана истека казне затвора.

(4) Новчана казна која је замијењена казном затвора извршава се према одредбама овог закона, ако посебним законом није другачије одређено.

ГЛАВА XIII

ИЗВРШЕЊЕ МЈЕРЕ РАДА У ЈАВНОМ ИНТЕРЕСУ

Члан 220.

(1) Након што надлежни суд достави одлуку о замјени казне затвора мјером рада у јавном интересу, министар доноси рјешење којим упућује осуђено лице на рад код правног субјекта код којих се може извршавати рад у јавном интересу.

(2) Приликом одређивања правног субјекта код којег се извршава мјера рада у јавном интересу, води се рачуна да послови које осуђено лице може да обавља код правног субјекта буду послови од јавног интереса у оквиру којих се може остварити сврха санкције.

(3) Институције, организације, установе и друга правна лица сарађују са Министарством у извршењу мјере рада у јавном интересу на захтјев Министарства.

(4) Прије одређивања правног субјекта, министар ће објавити јавни позив за пријаву учешћа правних субјеката у реализацији мјере рада у јавном интересу.

(5) Након достављања пријава правних субјеката, министар сачињава листу правних субјеката који испуњавају услове код којих се може извршавати мјера рада у јавном интересу.

(6) Са правним субјектом у који се осуђени упућује на извршење мјере рада у јавном интересу, Министарство закључује уговор којим се дефинишу међусобна права и обавезе, мјесто рада, врста посла, радно вријеме и друга питања битна за остваривање сврхе рада у јавном интересу.

(7) Надзор над извршењем мјере рада у јавном интересу врши Министарство у складу са чл. 65. до 71. овог закона у сарадњи са Установама.

(8) Утврђивање услова за одабир правних субјеката, сачињавање листе заинтересованих правних субјеката, као и друга питања прописује се Правилником који доноси министар.

Члан 221.

(1) Мјера рада у јавном интересу извршава се у мјесту пребивалишта, односно боравишта осуђеног лица.

(2) Зависно од расположивих могућности, осуђено лице распоређује се на рад према његовим психофизичким способностима, стеченом стручном квалификацијом, као и жељи осуђеног да ради одређени посао.

ГЛАВА XIV

ИЗВРШЕЊЕ МЈЕРА БЕЗБЈЕДНОСТИ

1. Мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи

Члан 222.

(1) Мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи изречена уз казну затвора извршава се у специјализованој здравственој установи - Завод за форензичку психијатрију Соколац.

(2) Према лицима која извршавају мјеру обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи могу се примјенити само она ограничења која су неопходна ради њиховог лијечења или ради одржавања реда и дисциплине.

Члан 223.

(1) Упућивање лица на извршење ове мјере безбједности врши суд у складу са чланом 73. овог закона.

(2) Када је мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи изречена уз казну затвора осуђени се прво упућује на извршење мјере безбједности.

(3) Послије завршеног лијечења осуђеног лица којем казна затвора још није истекла, надлежни суд одлучује да ли ће се лице упутити на издржавање преосталог дијела неиздржане казне затвора у складу са одредбама Правилника

о упућивању затвореника на издржавање казне затвора или ће бити пуштен на условни отпуст.

(4) Вријеме проведено у специјализованој здравственој установи за извршење мјере безбједности рачуна се као вријеме проведено на издржавању казне затвора.

(5) Мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи може трајати дуже од изречене казне затвора.

Члан 224.

(1) Специјализована здравствена установа из члана 222. став 1. овог закона у којој се извршава мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи обавјештава Установу и суд који је мјеру изрекао о здравственом стању лица према коме се ова мјера извршава.

(2) Суд сваке године поново одлучује да ли је лијечење и чување у здравственој установи и даље потребно.

(3) Мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи траје док не престану разлици због којих је изречена.

(4) Када се заврши лијечење, здравствена установа из става 1. овог члана о томе обавјештава надлежни суд који је изрекао мјеру, орган унутрашњих послова и орган социјалног старања надлежан по мјесту пребивалишта, односно боравишта лица.

Члан 225.

Трошкови извршења мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

2. Мјера безбједности обавезног лијечења од зависности

Члан 226.

(1) Мјера безбједности обавезног лијечења од зависности изречена уз казну затвора извршава се у Специјализованој здравственој установи из члана 222. став 1. овог закона.

(2) Када је мјера безбједности обавезног лијечења од зависности изречена уз казну затвора, осуђени се прво упућује на извршење ове мјере безбједности.

(3) Упућивање лица на извршење мјере из става 1. овог члана врши надлежни суд према мјесту пребивалишта, односно боравишта осуђеног, а ако се осуђено лице налази у притвору, за упућивање је надлежан суд у сједишту Установе у којој се притвор издржава.

(4) Ако је мјера из става 1. овог члана изречена уз казну затвора, вријеме проведено у установи за извршење ове мјере урачунава се у казну затвора.

(5) Ова мјера може трајати дуже од изречене казне затвора, али не дуже од три године, и након истека времена казне затвора - извршава се на слободи.

Члан 227.

(1) Послије завршеног лијечења, осуђено лице којем казна затвора још није истекла, надлежни суд упућује на издржавање преосталог дијела неиздржане казне затвора, у складу са одредбама Правилника о упућивању затвореника на издржавање казне затвора.

(2) Одредбе члана 226. став 2. овог закона сходно се примјењују и на трошкове извршења мјере безбједности обавезног лијечења од зависности.

Члан 228.

Надзор над законитошћу извршавања мјера безбједности из члана 222. став 1. и члана 226. став 1. овог закона врши Министарство.

ГЛАВА XV

ИЗВРШЕЊЕ КУЋНОГ ЗАТВОРА

Члан 229.

(1) Поступак извршења кућног затвора врши се у складу са одредбама Кривичног законика Републике Српске.

(2) Учиниоцу који је стар или изнемогао, тешко болестан, инвалидном лицу, трудној жени, самохраном родитељу малољетне дјеце, суд може одредити да се казна затвора у трајању до једне године може извршити изузетно и у просторима у којима осуђени станује у мјесту пребивалишта, односно боравишта (кућни затвор).

(3) Осуђени којем је одређено извршење казне затвора у складу са ставом 2. овог члана не смије напуштати просторе у којима станује.

Члан 230.

(1) Ако осуђени прекрши забрану напуштања простора становања из члана 229. овог закона, суд може одредити да остатак казне затвора издржи у Установи за извршење казне затвора.

(2) На лица којима је суд одредио да казну затвора до годину дана извршавају у кућном затвору не примјењују се одредбе чл. 72. до 196. овог закона.

(3) Одредбе о извршењу кућног затвора прописују се Правилником о начину извршења кућног затвора, који доноси министар.

ГЛАВА XVI

МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Члан 231.

(1) Држављанин Босне и Херцеговине, односно Републике Српске може под условима предвиђеним међународним уговором и законима, односно под условом узајамности, у Босни и Херцеговини, односно Републици Српској издржавати казну затвора изречену од суда друге државе.

(2) Према одредбама међународних уговора или под условом узајамности, Босна и Херцеговина, односно Република Српска омогућава страним држављанима, осуђеним на казну затвора, да ту казну издржавају у својој држави.

Члан 232.

(1) Преузимање или уступање извршења казне затвора и премјештај затвореника обавља се у складу са Законом о међународној правној помоћи у кривичним стварима.

(2) Преузимање или уступање из става 1. овог члана обавља се у сарадњи са Министарством правде Босне и Херцеговине, у чијој надлежности је међународна сарадња о правној помоћи.

(3) Рјешење о преузимању извршења казне затвора и упућивању у одређену Установу, као и рјешење о уступању извршења казне затвора, доноси министар.

ГЛАВА XVII

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 233.

Новчаном казном од 300 КМ до 500 КМ казниће се за прекршај:

1) осуђено лице коме је изречена мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи који се у одређеном року не јави на извршење ове мјере,

2) осуђено лице коме је изречена мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења од зависности које се у одређеном року не јави на извршење ове мјере,

3) осуђено лице које се по условном отпусту не пријави надлежним органима у одређеном року.

Члан 234.

Новчаном казном од 500 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај:

1) одговорно лице у здравственој установи ако Министарству у одређеном року не достави одговарајуће податке или достави непотпуне или нетачне податке, као и када прописане евиденције не води ажурно и уредно,

2) одговорно лице из надлежне специјализоване здравствене установе из члана 224. овог закона.

Члан 235.

Новчаном казном од 3.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај надлежна специјализована здравствена установа која поступи супротно одредбама члана 222. овог закона.

ГЛАВА XVIII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

1. Доношење подзаконских аката

Члан 236.

Министар ће у року од дванаест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети следеће прописе:

- 1) Правилник о врстама и начину вођења евиденције о затвореницима, притвореницима и малољетницима (члана 8. став 2),
- 2) Правилник о функционисању интегралног информационог система (члан 9. став 2),
- 3) Правилник о кућном реду за издржавање казне затвора (члан 17. став 2),
- 4) Правилник о начину вршења службе обезбјеђења у установама Републике Српске (члан 24. став 6),
- 5) Правилник о звањима припадника службе обезбјеђења, условима њиховог стицања, униформи и ознакама звања (члан 24. став 7),
- 6) Правилник о условима и начину полагања стручног испита радника у служби третмана (члан 25. став 7),
- 7) Правилник о условима и начину полагања стручног испита радних инструктора (члан 27. став 7),
- 8) Оквирни план и програм стручног усавршавања и оспособљавања запослених у Установама (члан 34. став 5),
- 9) Правилник о поступку и начину оцјењивања рада (члан 39. став 2),
- 10) Правилник о условима за утврђивање вишка запослених начин њиховог збрињавања, као и обим права која им по том основу припадају (члан 45),
- 11) Правилник о дисциплинској одговорности запослених у Установама (члан 56),
- 12) Правилник о службеној легитимацији и значки припадника службе обезбјеђења (члан 57. став 4),
- 13) Правилник о условима и начину полагања стручног испита радника службе обезбјеђења (члан 58. став 7),
- 14) Упутство о начину провјере психофизичких способности кандидата за пријем у службу обезбјеђења (члан 59. став 3),
- 15) Споразум о ангажовању посебних јединица Министарства унутрашњих послова и посебних јединица Установа (члан 61. став 4),
- 16) Правилник о организацији и употреби посебне јединице службе обезбјеђења (члан 61. став 5),
- 17) Правилник о начину чувања службене тајне (члан 62. став 4),
- 18) Правилник о начину вршења инспекцијског надзора над радом установа (члан 66. став 5),
- 19) Правилник о упућивању осуђених и кажњених лица на издржавање казне затвора (члан 72),
- 20) Правилник о поступању са притужбама и другим поднесцима затвореника (члан 100. став 5),
- 21) Правилник о класификацији и рекласификацији затвореника (члан 141. став 4),
- 22) Правилник о дисциплинској одговорности затвореника (члан 155. став 4),
- 23) Правилник о кућном реду у Одјељењима за извршење мјере притвора (члан 216),
- 24) Правилник за утврђивање услова за одабир правних субјеката, начин остваривања међусобне сарадње, сачињавање листе заинтересованих правних субјеката (члан 220. став 8),
- 25) Правилник о начину извршења кућног затвора (члан 230. став 3).

Члан 237.

Поступци о дисциплинској одговорности запослених који су почети према прописима који су важили у вријеме њиховог покретања окончаће се према тим прописима.

Члан 238.

Положен стручни испит из области извршења кривичних санкција изједначен је са стручним испитом из области извршења кривичних и прекршајних санкција прописаним овим законом.

2. Наставак рада Установа

Члан 239.

Ступањем на снагу овог закона, Установе у Републици Српској настављају са радом, и то:

- 1) Казнено-поправни завод у Фочи, као казнено-поправни завод затвореног типа,
- 2) Казнено-поправни завод у Бањој Луци, као казнено-поправни завод затвореног типа,
- 3) Казнено-поправни завод у Бијељини, као казнено-поправни завод затвореног типа,
- 4) Казнено-поправни завод у Источном Сарајеву, као казнено-поправни завод полуотвореног типа,
- 5) Казнено-поправни завод у Добоју, као казнено-поправни завод полуотвореног типа,
- 6) Казнено-поправни завод у Требињу, као казнено-поправни завод полуотвореног типа.

Члан 240.

(1) У казнено-поправним заводима у Бањој Луци, Источном Сарајеву, Бијељини, Добоју и Требињу, постоје затворена одјељења за извршење мјере притвора.

(2) Територијална надлежност за извршавање мјере притвора, односно Установа из става 1. овог члана, одговара територијалној надлежности окружног суда на чијем подручју се Установа налази.

Члан 241.

До оснивања и почетка рада казнено-поправних установа за извршење казне малољетничког затвора за мушка осуђена лица, казне малољетничког затвора за женска осуђена лица, казнено-поправне установе за издржавање казне затвора за женска осуђена лица, васпитно-поправних домова за извршење васпитних мјера упућивања у васпитно-поправни дом за мушка малољетна лица и васпитно-поправни дом за женска малољетна лица, ове санкције извршавају се у посебним одјељењима казнено-поправних установа, и то:

- 1) казна малољетничког затвора за мушка осуђена лица у Казнено-поправном заводу у Источном Сарајеву,
- 2) казна малољетничког затвора за женска осуђена лица у Казнено-поправном заводу у Источном Сарајеву,
- 3) казна затвора за женска осуђена лица у Казнено-поправном заводу у Источном Сарајеву,
- 4) васпитна мјера упућивања у васпитно-поправни дом за женска малољетна лица у Казнено-поправном заводу у Источном Сарајеву,
- 5) васпитна мјера упућивања у васпитно-поправни дом за мушка малољетна лица у Казнено-поправном заводу у Бањој Луци.

Члан 242.

(1) У специјализовану здравствену установу - Завод за форензичку психијатрију Соколац упућују се:

- 1) лица којима је уз казну затвора изречена мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи,
- 2) лица којима је уз казну затвора изречена мјера безбједности обавезног лијечења од зависности,
- 3) лица којима је надлежни суд одредио привремени смјештај у здравствену установу до окончања поступка за примјену мјере безбједности,

4) лица којима је изречена мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи због почињеног кривичног дјела у стању битно смањене урачунљивости у складу са чланом 43. Закона о заштити лица са менталним поремећајима (“Службени гласник Републике Српске”, број 46/04),

5) затвореници који се упућују на лијечење у складу са одредбама члана 125. став 1. овог закона.

(2) Министарство и Завод за форензичку психијатрију Соколац регулишу међусобна права и обавезе посебним споразумом.

Члан 243.

(1) У Установама се извршавају казне затвора и мјере притвора изречене од Суда Босне и Херцеговине, у складу са одредбама Правилника о критеријумима за упућивање осуђених лица на издржавање казне затвора у Републици Српској, према упутном акту Суда Босне и Херцеговине.

(2) На извршење казне затвора и мјере притвора које је изрекао Суд Босне и Херцеговине примјењује се Закон Босне и Херцеговине о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера - Пречишћени текст (“Службени гласник БиХ”, број 22/16).

(3) У Установама се извршавају казне затвора и мјере притвора изречене од Суда Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, у складу са одредбама Правилника о критеријумима за упућивање осуђених лица на издржавање казне затвора у Републици Српској, према упутном акту Суда Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

(4) На извршење казне затвора и мјере притвора које је изрекао Суд Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине примјењује се Закон о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине (“Службени гласник Брчко Дистрикта БиХ”, број 31/11).

(5) Средства потребна за извршење казне затвора и мјере притвора из ст. 1. и 3. овог члана обезбјеђују се у складу

са споразумом са Министарством правде Босне и Херцеговине и Правосудном комисијом Владе Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Члан 244.

Затвореници који су до ступања на снагу овог закона стекли формалне услове за одобравање погодности ван Установе настављају са коришћењем погодности, ако за наставак њиховог даљег коришћења нема безбједносних сметњи и нових околности које би имале утицај на одлучивање о одобравању.

Члан 245.

У року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, директори Установа ће донијети Правилник из члана 15. овог закона.

Члан 246.

До доношења подзаконских аката предвиђених овим законом, примјењују се прописи донесени према одредбама Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 12/10, 117/11, 98/13 и 44/16), ако нису у супротности са овим законом.

Члан 247.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о извршењу кривичних санкција Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 12/10, 117/11, 98/13 и 44/16).

Члан 248.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-676/18
21. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1174

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 10. ст. 1, 2. и 3. Закона о споменицима и спомен-обилежјима ослободилачких ратова (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/12), Влада Републике Српске, на 183. сједници, одржаној 29.6.2018. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ЛИСТУ СПОМЕНИКА И СПОМЕН-ОБИЛЕЖЈА КОЈИ СУ ОД ИЗУЗЕТНОГ ЗНАЧАЈА ЗА РЕПУБЛИКУ СРПСКУ И ЛИСТУ СПОМЕНИКА И СПОМЕН-ОБИЛЕЖЈА ОД ВЕЛИКОГ ЗНАЧАЈА ЗА ОДРЕЂЕНО ПОДРУЧЈЕ

I

Даје се сагласност на Листу споменика и спомен-обилежја који су од изузетног значаја за Републику Српску и Листу споменика и спомен-обилежја од великог значаја за одређено подручје, које је утврдио Одбор за његовање традиције ослободилачких ратова.

II

Листе споменика и спомен-обилежја из тачке I ове одлуке налазе се у прилогу Одлуке и чине њен саставни дио.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1742/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

ПРИЈЕДЛОГ

ЛИСТЕ СПОМЕНИКА И СПОМЕН-ОБИЛЕЖЈА КОЈИ СУ ОД ВЕЛИКОГ ЗНАЧАЈА ЗА РЕПУБЛИКУ СРПСКУ

СПОМЕНИЦИ И СПОМЕН-ОБИЛЕЖЈА ИЗ ОДБРАМБЕНО-ОТАЦБИНСКОГ РАТА 1992-1996. ГОДИНЕ						
Ред-ни бр.	Назив споменика или спомен-обилежја	Врста	Град/општина	Сажет опис о основним одликама	Подаци о власништву	Примједба
1.	Војничко спомен-гробље “Мали Зејтинлик”	спомен-гробље	Соколац	Војничко спомен-гробље је настало по завршетку Одбрамбено-отацбинског	Општина Соколац	

				рата 1996. године, након потписивања Дејтонског споразума. Тада је дошло до масовног ископавања посмртних остатака погинулих бораца са подручја општина које су припале Федерацији БиХ, од којих је један дио организовано пренесен на Војничко гробље Соколац. Комплекс гробља изграђен је по изгледу на Српско војничко гробље на Зејтинлику, у Грчкој. На гробљу је сахрањено више од 947 погинулих бораца Војске Републике Српске са подручја сарајевско-романијске регије.		
2.	Централни споменик подигнут у знак сјећања на погинуле руске добровољце	споменик	Вишеград	У протеклом Одбрамбено-отаџбинском рату у Војсци Републике Српске учествовало је око 700 руских добровољаца, од којих је 37 погинуло. У знак сјећања на погинуле руске добровољце, у насељу Мејдан на Војничком гробљу подигнут је Централни споменик. На споменику су исписана имена погинулих руских добровољаца.	Општина Вишеград	
3.	Спомен-храм Светог мученика кнеза Лазара и свих светих мученика српских у кругу Касарне "Војвода Степа Степановић"	спомен-храм	Бијељина	Спомен-храм, први војни спомен-храм, саграђен је у току Одбрамбено-отаџбинског рата, по наређењу Главног штаба Војске Републике Српске, и посвећен је крсној слави Војске Републике Српске - Видовдану. Храм чува успомену и молитвено сјећање на све ратне добровољце Семберије, Мајевице и Подриња у ослободилачким ратовима од 1912. до 1918. године, учеснике НОР-а и на борце Одбрамбено-отаџбинског рата 1992-1995. године. Спомен-храм је освештан 30.9.2014. године.	СПЦО Бијељина	
4.	Спомен-соба Војске Републике Српске у Касарни "Козара"	спомен-соба	Бања Лука	Спомен-соба у Касарни "Козара" у надлежности је Трећег пјешадијског Републике Српске пука Оружних снага БиХ, који његује традиције Војске Републике Српске и српског народа. У Спомен-соби налазе се уписана имена 22.447 погинулих и несталих припадника Војске Републике Српске у Одбрамбено-отаџбинском рату Републике Српске. У њој су смјештене ратне заставе јединица Војске Републике Српске и дио пјешадијског наоружања и војне опреме који су коришћени у протеклом рату. Спомен-соба је отворена 10. маја 2012. године.	Трећи пјешадијски Република Српска пук	
5.	Спомен-плоча на Аеродрому Маховљани	спомен-плоча	Лакташи	Спомен-плоча на Аеродрому Маховљани подигнута у знак сјећања на погинуле припаднике РВ и ПВО Војске Републике Српске у Одбрамбено-отаџбинском рату Републике Српске. РВ и ПВО Војске Републике Српске формиран су 27. маја 1992. године. Спомен-плоча на Аеродрому Маховљани откривена је 27. маја 1999. године у знак сјећања на 61-ог погинулог припадника ратних јединица РВ и ПВО Војске Републике Српске.	Лакташи	
СПОМЕНИЦИ И СПОМЕН-ОБИЉЕЖЈА ИЗ ПЕРИОДА НОР-а (1941-1945. ГОДИНЕ)						
1.	Централни споменик (спомен-комплекс) на Мраковици, - Национални парк "Козара"	Централни споменик, спомен-комплекс	Приједор	Споменик револуцији на Мраковици је импозантан споменик, висок 34 метра, посвећен је борби и страдањима партизана и народа Козаре и Поткозарја током битке на Козари 1942. године. У току офанзиве, која је трајала 27 дана, погинуло је 1.700 бораца и око 68.000 цивила, углавном српског становништва. Споменик је откривен 10.9.1972. године. Дио споменичког комплекса чини и Меморијални зид, на који су уклесана имена 9.921 погинулог борца и цивила. Споменик се налази у саставу Националног парка "Козара".	Национални парк "Козара"	

2.	Споменик погинулим партизанским борцима у Долини хероја, Национални парк “Сутјеска”	споменик	Фоча	Монументални споменик погинулим борцима постављен је 1971. године. Налази се у близини села Тјентиште. Посвећен је бици на Сутјесци, у којој је приликом пробоја њемачког обруча погинуло више од 7.000 партизана и 750 жена. Свечано је откривен 1974. године. Испред споменика се налази Спомен-костурница, у којој је сахрањен 3.301 борац. Споменик је изграђен од бијелог бетона, а састоји се од двије симетрично постављене камене громаде (два бетонска крила), висине 19 метара. Иза споменичког комплекса налази се “Плато бригада” са каменим тракама, на којима су уписани називи јединица.	Национални парк “Сутјеска”	
3.	Споменик на Бањ-брду погинулим крајишницима у Народноослободилачком рату 1941-1945. године	споменик	Бања Лука	Споменик погинулим крајишницима у борби против фашизма (1941-1945. године) налази се на врху Бањ-брда. Споменик је маузолејског типа, висине 13 метара и дужине 24 метра. На страни споменика налази се рељеф на ком су приказани борба против окупатора и послјератна изградња. Споменик је откривен 27. јула 1961. године.	Град Бања Лука	

СПОМЕНИЦИ И СПОМЕН-ОБИЉЕЖЈА ИЗ ПЕРИОДА 1912-1918. ГОДИНЕ

1.	Спомен-костурница убијеним Србима у добојском логору 1915. године	спомен-костурница	Добој	На узвишењу изнад добојског Саборног храма Светих апостола Петра и Павла налази се спомен-костурница, у којој су налазе ексхумирани посмртни остаци око 12.000 жртава аустро-угарског логора. Костурница је изграђена 1937. године, а састоји се од гранитног постоља и високог обелиска, који се завршава крстом. Кроз логор је од 1915. до 1917. године прошло више од 45.000 Срба, од којих је 12.000 убијено. Аустро-угарски логор је први формиран концентracиони логор у модерној Европи.	СПЦО Добој	
2.	Споменик жртвама велеиздајничког процеса на гробљу “Свети Пантелија”	споменик	Бања Лука	Послије Сарајевског агентата, аустро-угарске окупационе власти су кренуле (под лажним оптужбама) у велику полицијску акцију хапшења угледнијих Срба у БиХ. Велеиздајнички процес у Бањалуци (1915-1916. године) био је највећи од 17 таквих у БиХ, вођених у Првом свјетском рату. У процесу је оптужено 156 Срба, од којих је 16 лица осуђено на смрт, а 87 их је добило казну затвора, док су остали ослобођени. У знак сјећања на жртве велеиздајничког процеса подигнут је споменик на гробљу Свети Пантелија.	Град Бања Лука	

ПРИЈЕДЛОГ

ЛИСТЕ СПОМЕНИКА И СПОМЕН-ОБИЉЕЖЈА КОЈИ СУ ОД ВЕЛИКОГ ЗНАЧАЈА ЗА ОДРЕЂЕНО ПОДРУЧЈЕ

СПОМЕНИЦИ И СПОМЕН-ОБИЉЕЖЈА ИЗ ОДБРАМБЕНО-ОТАЦБИНСКОГ РАТА 1992-1996. ГОДИНЕ

Редни бр.	Назив споменика или спомен-обилежја	Врста	Град / општина	Сажет опис о основним одликама	Подаци о власништву	Примједба
1.	Спомен-костурница на Новом гробљу	спомен-костурница	Бања Лука	Спомен-костурница се налази у дијелу Новог гробља у Бањалуци. Изграђена је за смјештај ексхумираних неидентификованих српских жртава. У костурници се налазе посмртни остаци 316 неидентификованих бораца и цивила који су погинули у Одбрамбено-отацбинском рату Републике Српске. Костурница је изграђена из два нивоа. На првом нивоу налазе се просторије за смјештај посмртних остатака, а на горњем дијелу, који је овалног облика, до којег се долази широким степеницама, постављен је мермерни спомен-крст.	Градско гробље	

2.	Спомен-костурница на Војничком гробљу у Миљевићима	спомен-костурница	Источно Ново Сарајево	Спомен-костурница је смјештена изнад Војничког гробља у насељу Миљевићи. У спомен-костурници се налазе посмртни остаци и скелети 275 неидентификованих српских жртава погинулих и убијених у Одбрамбено-отаџбинском рату, пронађених на ширем подручју Сарајева. Отворена је 22. априла 2009. године.	Источно Ново Сарајево	
3.	Спомен-костурница на Гвозду	спомен-костурница	Невесиње	У спомен-костурници на Гвозду налазе се посмртни остаци 66 неидентификованих српских жртава ексхумираних са подручја Херцеговине. Спомен-костурница се састоји од спомен-крста, који се налази на улазу у костурницу, те објекта у којем су смјештене спомен-соба и просторија са посмртним остацима убијених и несталих у Одбрамбено-отаџбинском рату.	Невесиње	
4.	Централно спомен-обилежје погинулим борцима Одбрамбено-отаџбинског рата Вељине	спомен-обилежје	Источна Илица	Централно спомен-обилежје лоцирано је у оквиру Меморијалног комплекса Вељине у општини Источна Илица, а посвећено је погинулим борцима Сарајевског поља. Локацијски је смјештено у непосредној близини Цркве Василија Острошког. Објекат је у основи крстастог облика. У централној поткуполној зони унутрашњег простора предвиђена је вјечна ватра. Радови на овом објекту почели су 2008. године. До сада су изведени груби грађевински радови на изградњи конструкције објекта.	Источна Илица	
5.	Градско гробље Пучиле, Спомен-костурница убијеним војницима ЈНА у тузланској колони	спомен-костурница	Бијељина	Спомен-костурница се налази на улазу у Градско гробље Пучиле. Због немогућности идентификације угљенисаних и нагорјелих коштаних остатака, у њој су сахрањени посмртни остаци 25 војника који су убијени у тузланској колони, приликом повлачења из Тузле 15. маја 1992. године. Костурница је изграђена као и спомен-обилежје, које је подигнуто у знак сјећања на убијене војнике ЈНА.	Град Бијељина	
6.	Градско гробље Пучиле, Споменик погинулим борцима Војске Републике Српске Смолуће, Потпећи и Тиње	споменик	Бијељина	Споменик погинулим борцима Војске Републике Српске Смолуће, Потпећи и Тиње налази се на улазу у Градско гробље Пучиле, а подигнут је у знак сјећања на погинуле борце и цивиле за вријеме окружења и у току ослобођења из тромјесечне опсаде. Након вишемјесечног непријатељског окружења, ова насеља су ослобођена 30. августа 1992. године. У овој акцији је погинуло 60 бораца Војске Републике Српске, чија су имена уклесана на споменику. Споменик је изграђен у облику вертикалне тростране призме, од црног гранита, на чијим странама су уклесана имена погинулих у насељима Смолућа, Потпећ и Тиња.	Град Бијељина	
7.	Спомен-обилежје масовне гробнице на градском гробљу	спомен-обилежје	Мркоњић Град	Спомен-обилежје масовне гробнице на Православном градском гробљу изграђено је у знак сјећања на пронађену 181 српску жртву након напада регуларне хрватске војске и јединица такозване Армије БиХ на 13 западнокрајишких општина у септембру и октобру 1995. године. Међу ексхумираним тијелима пронађени су 81 цивилна жртва, 97 бораца Војске Републике Српске и три припадника МУП-а.	Општина Мркоњић Град	
8.	Споменик српским жртвама агресије хрватске војске на Републику Српску и БиХ у насељу Туњице	споменик	Нови Град	Споменик у насељу Туњице подигнут је у знак сјећања на погинуле војнике и цивиле када су хрватске специјалне јединице ушле на територију Новог Града 18.9.1995. године, при чему су убиле 37 цивила и 20 војника. Споменик се налази на локалном магистралном путу Нови Град – Костајница, у насељу Туњице.	Општина Нови Град	

				До Споменика, који је изграђен на платоу изнад пута воде полукружне степеннице. Споменик је изграђен од црног и сивог мермера, на коме су исписана имена погинулих цивила и војника који су убијени у наведеној акцији.		
9.	Споменик погинулим борцима Војске Републике Српске на Рогоју	споменик	Калиновик	Споменик на превоју Рогој подигнут је у знак сјећања на 157 погинулих бораца Војске Републике Српске са подручја Трнова, Фоче, Билеће, Невесиња, Гацка и Калиновика, који су страдали бранећи становнике Трнова. Војници су изгинули на празник Св. Огњене Марије, 30. јула 1992. године, у току акције спасавања становништва из Трнова. Споменик је подигнут 2008. године на превоју Рогој, поред пута, на магистралном путном правцу Трново-Фоча. Споменик је изграђен од бијелог тесаног камена, у облику купе, у који је уграђена црна мермерна плоча. На плочи су исписана имена погинулих бораца Војске Републике Српске.	Општина Калиновик	
10.	Спомен-црква Св. Јована Владимира на Липи, посвећена погинулим борцима Војске Републике Српске са подручја Брода, Добоја, Дервенте, Модриче и Вукосавља	Спомен-црква	Брод	Спомен цркве Св. Јована Владимира на Липи посвећена је погинулим борцима из Одбрамбено-отаџбинског рата са подручја Брода, Добоја, Дервенте, Модриче и Вукосавља. На овом мјесту се организују дани Вучијачке бригаде 13. маја, када су 1992. године изгинули 124 бораца са Вучијака и 47 војника бивше ЈНА, који су држали линије према Броду и Вучијаку.	СПЦО Брод	
СПОМЕНИЦИ И СПОМЕН-ОБИЉЕЖЈА ИЗ ПЕРИОДА НОР-а (1941-1945. ГОДИНЕ)						
1.	Спомен-парк на Партизанском гробљу у Кнежици	Спомен парк - Партизанско гробље	Козарска Дубица	Партизанско гробље оформљено је 1953. године, на иницијативу преживјелих бораца из овог краја. Из разних крајева бивше Југославије у кнежичко Партизанско гробље донесени су посмртни остаци 72 погинула партизана рођена на овим просторима. Сваки гроб је обиљежен скромном мермерном плочом, на којој су исписани основни подаци о погинулом. Испред Партизанског гробља изграђен је Спомен-дом, који са партизанским гробљем чини јединствени споменички комплекс.	Козарска Дубица	
2.	Партизанско спомен-гробље палих бораца и жртава фашистичког терора са спомен-костурницом у Доњој Трнови	спомен-гробље	Угљевик	Партизанско спомен-гробље са спомен-костурницом у Доњој Трнови, општина Угљевик, меморијални је комплекс у коме су похрањене кости 567 партизана, претежно из Срема и источне Босне, палих у Другом свјетском рату. На локалитету Јовића брдо, у Партизанском спомен-гробљу, постављено је више од 400 мермерних плоча на којима су уклесана имена 3.278 изгинулих бораца у трновској болници. Композицију споменика чине бронзана статуа борца, природне величине, постављена на каменом стубу високом осам метара, и рељеф од бронзе уграђен у постоље Споменика.	Општина Угљевик	
СПОМЕНИЦИ И СПОМЕН-ОБИЉЕЖЈА ИЗ ПЕРИОДА 1912-1918. ГОДИНЕ						
1.	Спомен-костурница палим српским и црногорским борцима у Првом свјетском рату у Рогатици	Спомен-костурница	Рогатица	Спомен-костурница погинулим српским и црногорским војницима у борбама на брду Витњу и ширем подручју Гласинца, за ослобођење Рогатице 1914. године, представља симбол борбе народа против окупатора и тежње за слободом. Налази се поред јужног улаза у Рогатицу. Костурница чува посмртне остатке 59 идентификованих лица и велики број некомплетних скелета.	Рогатица	

				Спомен-костурница у Рогатици освештана је 2. августа 1931. године.		
2.	Спомен-костурница краљу Петру Првом Ослободиоцу и борцима који су погинули почетком Првог свјетског рата у Штрцима	Спомен-костурница	Рудо	Спомен-костурница краљу Петру Првом Ослободиоцу и борцима који су погинули на брду изнад Цигле, почетком Првог свјетског рата, налази се у порти Цркве рођења пресвете Богородице у Штрцима, општина Рудо. Костурница је смјештена на благој падини, која се спушта према магистралном путу Рудо-Добрун. На падини је формиран плато, ограђен са три стране ниским потпорним зидом, на ком је подигнута костурница. До улаза у костурницу води степениште, које је повезано са локалним магистралним путем. Унутрашње површине костурнице су украсили руски сликари.	Рудо	
3.	Капела и спомен-костурница у Вардишту, подигнуте у знак сјећања на страдале српске војнике у Првом свјетском рату	Капела и спомен-костурница	Вишеград	Капела и спомен-костурница у Вардишту, подигнуте у знак сјећања на страдале српске војнике у Првом свјетском рату. Подаци о капели и спомен-костурници: Капела и спомен-костурница у Вардишту направљени су као помен за 440 бораца погинулих у Првом свјетском рату. Капела је израђена од армираног бетона и изгледом подсећа на пирамиду. Висока је осам метара. Испод капеле се налази костурница, у којој су сачувани и амблеми из неких значајних битака које су вођене близу ове капеле. На улазу у костурницу постављена је велика плоча на којој су исписана имена сахрањених војника. Капела је освештана на Видовдан, 1932. године.	Општина Вишеград	
4.	Капела Светог Димитрија у Клобуку	Капела	Требиње	Капела је подигнута 1926. године на Клобуцима, као споменик погинулим борцима Црногорско-херцеговачког батаљона у Првом свјетском рату. Капелу је подигао краљ Александар Карађорђевић у славу светог великомученика Димитрија. На положајима око Клобука и Грахова погинуло је око 400 бораца 1914. и 1915. године. У Капели на плочама исписана су имена 175 погинулих бораца. Изнад улаза у Капелу налазе се двије плоче, на којима су исклесани рељефи српских војника са оружјем из Првог свјетског рата.	Општина Требиње	
5.	Споменик Гаврилу Принципу	споменик	Источно Ново Сарајево	Споменик Гаврилу Принципу откривен је у Источном Новом Сарајеву, а поводом обиљежавања стогодишњице од почетка Првог свјетског рата. Споменик је висок два метра, израђен је од бронзе.	Општина Источно Ново Сарајево	

1175

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 5. Закона о јавним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/04 и 78/11) и чл. 31. и 32. Статута Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац ("Службени гласник Републике Српске", број 37/17), а након разматрања Извјештаја о извршењу Производно-финансијског плана Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац за 2017. годину, Влада Републике Српске, у функцији Скупштине Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске"

а.д. Соколац, на 183. сједници, одржаној 29.6.2018. године,
доноси

ОДЛУКУ

**О УСВАЈАЊУ ИЗВЈЕШТАЈА О ИЗВРШЕЊУ
ПРОИЗВОДНО-ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА ЈАВНОГ
ПРЕДУЗЕЋА ШУМАРСТВА "ШУМЕ РЕПУБЛИКЕ
СРПСКЕ" АД СОКОЛАЦ за период 1.1 - 31.12.2017. године**

I

Усваја се Извјештај о извршењу Производно-финансијског плана Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац за период 1.1 - 31.12.2017. године.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1717/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједница
Скупштине,
Жељка Цвијановић, с.р.

1176

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 81. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16, 57/16 и 31/18) и члана 5. Закона о пореском систему Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 62/17), Влада Републике Српске, на 183. сједници, одржаној 29.6.2018. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О ВИСИНИ НАКНАДА КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА ХЕМИКАЛИЈЕ**

I

Даје се сагласност на Правилник о висини накнада које се односе на хемикалије.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1743/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1177

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са чланом 6. Закона о накнадама за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности и катастра земљишта (“Службени гласник Републике Српске”, број 92/09), Влада Републике Српске, на 183. сједници, одржаној 29.6.2018. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ВИСИНИ НАКНАДЕ ЗА РАД КОМИСИЈА ЗА ИЗЛАГАЊЕ**

I

Овом одлуком утврђује се висина накнаде за рад комисија за излагање на јавни увид података о непокретностима и утврђивање права на непокретностима.

II

За чланове комисија који спроводе радње оснивања катастра непокретности прије поступка излагања података, радње оглашавања оснивања катастра непокретности, позивање странака и израду привременог листа непокретности, те радње по приговорима и жалбама након окончаног поступка излагања података утврђују се накнаде на мјесечном нивоу, односно у обрачунском периоду, у нето износу:

1) за послове које обављају предсједник комисије и први члан са високом стручном спремом и њихови замјеници - 1.000 КМ,

2) за послове које обављају први члан комисије са вишом стручном спремом и његов замјеник - 800 КМ,

3) за послове које обављају први члан комисије са средњом стручном спремом и његов замјеник - 600 КМ,

4) за послове које обављају други члан комисије из реда грађана и његов замјеник - 20 КМ по дану ангажовања,

5) у случају потребе за ангажовањем записничара - 462 КМ.

III

За чланове комисија које спроводе поступак излагања за цијелу катастарску општину висина накнаде на мјесечном нивоу, односно у обрачунском периоду, у нето износу, утврђује се:

1) за рад чланова комисија који спроводе посебан испитни поступак, по сљедећем нормативу:

- предсједник и његов замјеник - 10 КМ по ријешеном предмету,

- први члан и његов замјеник са високом стручном спремом - 10 КМ по ријешеном предмету,

- први члан и његов замјеник са вишом стручном спремом - 8,30 КМ по ријешеном предмету,

- први члан и његов замјеник са средњом стручном спремом - 6,80 КМ по ријешеном предмету,

- други члан комисије из реда грађана и његов замјеник - 20 КМ по дану ангажовања,

- у случају потребе за ангажовањем записничара - 4,50 КМ по ријешеном предмету;

2) за рад чланова комисија који спроводе скраћени поступак, по сљедећем нормативу:

- предсједник и његов замјеник - 5 КМ по ријешеном предмету,

- први члан и његов замјеник са високом стручном спремом - 5 КМ по ријешеном предмету,

- први члан и његов замјеник са вишом стручном спремом - 4,20 КМ по ријешеном предмету,

- први члан и његов замјеник са средњом стручном спремом - 3,40 КМ по ријешеном предмету,

- други члан комисије из реда грађана и његов замјеник - 20 КМ по дану ангажовања,

- у случају потребе за ангажовањем записничара - 2,30 КМ по ријешеном предмету;

3) за рад чланова комисија који спроводе скраћени поступак код излагања етажне својине, по сљедећем нормативу:

- предсједник и његов замјеник - 4 КМ по донесеном рјешењу,

- први члан и његов замјеник са високом стручном спремом - 4 КМ по донесеном рјешењу,

- први члан и његов замјеник са вишом стручном спремом - 3,30 КМ по донесеном рјешењу,

- први члан и његов замјеник са средњом стручном спремом - 2,70 КМ по донесеном рјешењу,

- други члан комисије из реда грађана и његов замјеник - 20 КМ по дану ангажовања,

- у случају потребе за ангажовањем записничара - 1,80 КМ по донесеном рјешењу.

IV

Директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове закључује уговор о ангажовању чланова комисија и записничара у случају потребе за њиховим ангажовањем, којим се утврђују висина накнаде у складу са овом одлуком и остала међусобна права и обавезе.

V

Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о висини накнаде за рад комисија за излагање (“Службени гласник Републике Српске”, број 50/17).

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1732/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1178

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 183. сједници, одржаој 29.6.2018. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ПРЕНОСУ ПРАВА ВЛАСНИШТВА****I**

Преноси се право власништва са Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на Агенцију за аграрна плаћања над путничким моторним возилом марке: Nissan, тип: J11, модел: qashqai, регистарске ознаке M64-O-722, број шасије: SJNFDNJ11U1700223, број мотора: R9MC177165, година производње: 2016.

II

Право власништва над путничким моторним возилом из тачке I ове одлуке преноси се без накнаде.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде и Агенција за аграрна плаћања.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1736/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1179

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 183. сједници, одржаој 29.6.2018. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ПРЕНОСУ ПРАВА ВЛАСНИШТВА****I**

Преноси се право власништва рачунарске опреме:

- лаптоп..... 2 комада,
- принтер 1 комад,
- мултифункционални уређај..... 1 комад,
- пројектор..... 1 комад,
са Министарства финансија, на Удружење особа оболелих од дијабетеса "DIAБЕТГО1".

II

Право власништва на рачунаркој опреми из тачке I ове одлуке преноси се без накнаде.

III

Книжење опреме из тачке I ове одлуке извршиће се према спецификацији опреме из књиговодства Министарства финансија.

IV

За спровођење ове одлуке задужује се Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1735/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1180

На основу члана 14. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07, 66/08, 110/08 и 79/15) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 183. сједници, одржаој 29.6.2018. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О УТВРЂИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА****I**

Утврђује се да је од општег интереса изградња двосистемског 20 kV вода "Рога - Рудице" Нови Град, па се у ту сврху може извршити непотпуна експропријација некретнина означених као:

- дио к.ч. бр. 2318, "Плећина", шума 4. класе, површине 29.999 м², уписане у п.л. бр. 1307/7 КО Нови Град, као посјед: Шантић-Томичић Сенадета Сенка, кћи Ибрахима, са дијелом 3/8, Јогић Абаза Хусеин са дијелом 1/12, Јогић Хусеина Амир са дијелом 1/12, Јогић Рајтарић Хусеина Алмира са дијелом 1/12, Незировић Ибрахима Едина са дијелом 1/8 и Велики Хасана Амер са дијелом 1/4, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 202/1, "Пољана" шикара, у површини од 38.620 м², уписане у зк. ул. бр. 1930 КО Нови Град, као својина: Капетановић Хусеинбег Рустан са дијелом 1/21, Капетановић Хусеинбег Џафер са дијелом 1/21, Капетановић Хусеинбег Фахрудин са дијелом 1/21, Шантић-Томичић Сенадета Сенка, кћи Ибрахима, са дијелом 18/56, Незировић Ибрахима Едина са дијелом 6/56, Велики Хасана Амер са дијелом 6/28, Јогић Абаза Хусеин са дијелом 6/84, Јогић Хусеина Амир са дијелом 6/84, Јогић Рајтарић Хусеина Алмира са дијелом 6/84;

- дио к.ч. бр. 3892/1, "Видорија", шума 4. класе, површине 17354 м², уписане у п.л. бр. 955/3 КО Нови Град, као посјед: Екић Салке Рефик са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 204/5, "Видорија" шума, у површини од 11040 м², уписане у зк. ул. бр. 1288 КО Нови Град, као својина: Екић Салке Рефик са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3891, "Видорија", пашњак 3. класе, површине 13707 м², уписане у п.л. бр. 955/3 КО Нови Град, као посјед: Екић Салке Рефик са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 204/4, "Видорија" пашњак, у површини од 13707 м², уписане у зк. ул. бр. 1288 КО Нови Град, као својина: Екић Салке Рефик са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3890, "Гај", пашњак 3. класе, површине 9325 м², уписане у п.л. бр. 955/3 КО Нови Град, као посјед: Екић Салке Рефик са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 211/1, "Гај" пашњак, у површини од 9325 м², уписане у зк. ул. бр. 4096 КО Нови Град, као својина: Екић Салке Рефик са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4951/1, "Црквина", пут 3. реда, површине 2967 м², уписане у п.л. бр. 888/93 КО Нови Град, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 204/6, "Пут" пут, у површини од 1500 м², уписане у зк. ул. бр. 240 КО Нови Град, као јавно добро са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3922/3, "Гај", шума 5. класе, површине 11759 м², уписане у п.л. бр. 2429/4 КО Нови Град, као посјед: Прошић Симе Милана са дијелом 1/1, што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 204/8, "Гај" шума, у површини од 11759 м², уписане у зк. ул. бр. 1104 КО Нови Град, као својина: Прошић Симе Милана са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3924, "Пољана", пашњак 3. класе, површине 14913 м², уписане у п.л. бр. 425/2 КО Нови Град, као посјед: Гороња Јурина Марица, рођ. Драженовић, са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 263/1, "Шума Пољана" шума, у површини од 18245 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3923, "Пољана", шума 4. класе, површине 15302 м², уписане у п.л. бр. 425/2 КО Нови Град, као посјед:

Гороња Јурина Марица, рођ. Драженовић, са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 263/1, "Шума Пољана" шума, у површини од 18245 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4292, "Пољана", пашњак 3. класе, површине 7322 м², уписане у п.л. бр. 425/2 КО Нови Град, као посјед: Гороња Јурина Марица р. Драженовић са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 257/9, "Пољана", Шума и пашњак, у површини од 37344 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4289, "Велика Уврат", њива 6. класе, површине 12699 м², уписане у п.л. бр. 1452/2 КО Нови Град, као посјед: Тахић, рођ. Џинић Катка са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 213/1, "Велика уват" ораница, у површини од 12699 м², уписане у зк. ул. бр. 2335 КО Нови Град, као својина: Тахић, рођ. Џинић Катка са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3925, "Пољана", њива 6. класе, површине 10626 м², уписане у п.л. бр. 425/2 КО Нови Град, као посјед: Гороња Јурина Марица, р. Драженовић, са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 263/1, "Шума Пољана" шума, у површини од 18245 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3926, "Пољана", њива 6. класе, површине 666 м², уписане у п.л. бр. 425/2 КО Нови Град, као посјед: Гороња Јурина Марица, рођ. Драженовић, са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 263/1, "Шума Пољана" шума, у површини од 18245 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3933, "До", њива 7. класе, површине 18608 м², уписане у п.л. бр. 762/3 КО Нови Град, као посјед: Метлар Перина Душанка, рођ. Прошић са дијелом 1/3, Прошић Михајла Маринко са дијелом 5/36, Прошић Михајла Слађана са дијелом 1/36, Прошић Перин Богдан са дијелом 1/3 и Прошић Вида Перо са дијелом 1/6, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 262/3, "Кућиште са двориштем" кућиште и двориште, у површини од 150 м², дијелу к.ч. број 262/1, "Ораница Пољана" ораница, у површини од 9950 м² и дијелу к.ч. број 263/3, "Ораница Пољана", ораница, у површини од 1250 м², све уписане у зк. ул. бр. 143 КО Нови Град, као својина: Метлар Прошић Душанка са дијелом 1/4, Прошић Михајла Маринко са дијелом 5/96, Прошић Михајла Слађана са дијелом 1/96, Прошић Пере Богдан са дијелом 1/8, Прошић Вида Перо са дијелом 6/96 и Џанкић Абдулаха Алмир са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 4950, "Црквина", пут 3. реда, површине 2518 м², уписане у п.л. бр. 888/94 КО Нови Град, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 261, "Пут" пут, у површини од 1140 м², уписана у зк. ул. 240 КО Нови Град, као Јавно добро, исказ 1, са 1/1 дијела;

- дио к.ч. бр. 3944/2, "Крчевина", њива 6. класе, површине од 6140 м² и "Крчевина" њива 7. класе, површине 3276 м², уписане у п.л. бр. 1734/2 КО Нови Град, као посјед: Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/5 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/5, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 316, "Ораница пољана" ораница, у површини од 5150 м², уписане у зк. ул. бр. 449 КО Нови Град, као својина: Прошић Спасе Раде са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/10 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/10;

- дио к.ч. бр. 4953/2, "Лазин пут", пут 3. реда, површине 18254 м², уписане у п.л. бр. 888/93 КО Нови Град, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 319, "Јошић" пашњак, у површини од 11773 м², уписане у зк. ул. бр. 2335 КО Нови Град, као својина: Тахић, рођ. Џинић Катка са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4266, "Јошици", пашњак 3. класе, површине 11772 м², уписане у п.л. бр. 1452/2 КО Нови Град, као посјед: Тахић, рођ. Џинић Катка са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 319, "Јошић" пашњак, у површини од 11773 м², уписане у зк. ул. бр. 2335 КО Нови Град, као својина: Тахић, рођ. Џинић Катка са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3944/1, "Крчевина", њива 6. класе, површине од 3385 м² и "Крчевина" њива 7. класе, површине 4270 м², уписане у п.л. бр. 1734/2 КО Нови Град, као посјед: Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/5 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/5, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 315, "Ораница пољана" ораница, у површини од 6800 м², уписане у зк. ул. бр. 449 КО Нови Град, као својина: Прошић Спасе Раде са дијелом 1/2, Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/10 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/10 и дијелу к.ч. број 312/2, "Пољана" ораница, у површини од 4200 м², уписане у зк. ул. бр. 2360 КО Нови Град, као својина: Прошић Јове Триво са дијелом 1/3, Прошић Спасе Раде са дијелом 1/3, Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/15, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/15, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/15, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/15 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/15;

- дио к.ч. бр. 3943, "Окућница", кућа, површине од 56 м² и "Окућница" двориште, површине 454 м², уписане у п.л. бр. 1734/2 КО Нови Град, као посјед: Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/5 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/5, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 312/2, "Пољана" ораница, у површини од 4200 м², уписане у зк. ул. бр. 2360 КО Нови Град, као својина: Прошић Јове Триво са дијелом 1/3, Прошић Спасе Раде са дијелом 1/3, Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/15, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/15, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/15, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/15 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 3947, "Окућница", њива 6. класе, површине од 840 м², уписане у п.л. бр. 1734/2 КО Нови Град, као посјед: Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/5 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/5, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 312/2, "Пољана" ораница, у површини од 4200 м², уписане у зк. ул. бр. 2360 КО Нови Град, као својина: Прошић Јове Триво са дијелом 1/3, Прошић Спасе Раде са дијелом 1/3, Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/15, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/15, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/15, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/15 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/15;

- дио к.ч. бр. 3946, "Крчевина", њива 6. класе, површине од 3411 м², уписане у п.л. бр. 1734/2 КО Нови Град, као посјед: Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/5, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/5 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/5, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 315, "Ораница пољана" ораница, у површини од 6800 м², уписане у зк. ул. бр. 449 КО Нови Град, као својина: Прошић Спасе Раде са дијелом 1/2, Тахић Мехмеда Џемал са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда Мирсад са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда Мирсада са дијелом 1/10, Тахић Мехмеда млдб. Един са дијелом 1/10 и Тахић Мехмеда Зухдија са дијелом 1/10;

- дио к.ч. бр. 3953, "Пољана", њива 7. класе, површине од 10103 м², уписане у п.л. бр. 957/2 КО Нови Град, као посјед: Јарић Миле Драгица са дијелом 4/64, Предојевић Драгана Анђа, рођ. Прошић са дијелом 36/64, Предојевић Миле Бранко са дијелом 4/64, Предојевић Миле Душан са дијелом 4/64, Предојевић Миле Мирослав са дијелом 8/64,

Растовић Миле Миља са дијелом 4/64 и Вукота Миле Даница са дијелом 4/64, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 311/1, "Пољана" ораница, у површини од 7100 м², уписане у зк. ул. бр. 3099 КО Нови Град, као својина: Предојевић Симе Миле са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4199/2, "Млакве", њива 7. класе, површине од 2129 м², уписане у п.л. бр. 2650/5 КО Нови Град, као посјед: Предојевић Миле Мирослав са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 309/1, "Млакве" пашњак, у површини од 2341 м², уписане у зк. ул. бр. 3098 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4196/2, "Грабик", њива 6. класе, површине од 4736 м², уписане у п.л. бр. 1778/7 КО Нови Град, као посјед: Екић, рођ. Халиловић Зајима Васвија са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 308/82, "Њива грабик" њива, у површини од 4736 м², уписане у зк. ул. бр. 233 КО Нови Град, као својина: Екић, рођ. Халиловић Зајима Васвија са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4196/1, "Грабик", њива 6. класе, површине од 8187 м², уписане у п.л. бр. 119/3 КО Нови Град, као посјед: Бешић Хусеина Дурсум са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 308/21, "Грабик" њива, у површини од 8187 м², уписане у зк. ул. бр. 1334 КО Нови Град, као својина: Бешић Хусеина Дурсум са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4192, "Велкића брдо", двориште, површине од 298 м², уписане у п.л. бр. 119/3 КО Нови Град, као посјед: Бешић Хусеина Дурсум са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 308/45, "Непознато" кућа са кућиштем и двориштем, у површини од 200 м², уписане у зк. ул. бр. 2419 КО Нови Град, као својина: Џалингер Карло са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4536, "Жилавац", пут 3. реда, површине од 1356 м², уписане у п.л. бр. 888/93 КО Нови Град, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 308/1, "Жилавац" ораница, у површини од 22700 м², уписане у зк. ул. бр. 1462 КО Нови Град, као општенародна имовина са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4529/1, "Бујадница", њива 8. класе, површине од 3629 м², уписане у п.л. бр. 119/3 КО Нови Град, као посјед: Бешић Хусеина Дурсум са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 308/75, "Жилавац" њива, у површини од 3690 м², уписане у зк. ул. бр. 1334 КО Нови Град, као својина: Бешић Хусеина Дурсум са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4527/2, "Крчевина", пашњак 3. класе, површине од 6288 м², уписане у п.л. бр. 3343/3 КО Нови Град, као посјед: Сенић Богдана Никола са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 307/5, "Крчевина" пашњак, у површини од 1880 м², уписане у зк. ул. бр. 4528 КО Нови Град, као својина: Кадушић Хасе Хусеин са дијелом 1/2 и Кадушић Злате са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 4527/1, "Крчевина", њива 6. класе, површине од 9285 м², уписане у п.л. бр. 3343/3 КО Нови Град, као посјед: Сенић Богдана Никола са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 306/1, "Ораница крчевина" ораница, у површини од 8345 м², уписане у зк. ул. бр. 1086 КО Нови Град, као својина: Кадушић Хасе Хусеин са дијелом 1/1 и к.ч. број 303, "Крчевина" ораница, у површини од 1560 м², уписане у зк. ул. бр. 1659 КО Нови Град, као својина: Кадушић Хасе Хусеин са дијелом 1/2 и Кадушић Злате са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 4525, "Њивице", њива 6. класе, површине од 1502 м², уписане у п.л. бр. 3343/3 КО Нови Град, као посјед: Сенић Богдана Никола са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 306/11, "Њива њивица" њива, у површини од 637 м², уписане у зк. ул. бр. 1086 КО Нови Град, као својина: Кадушић Хасе Хусеин са дијелом 1/1 и дијелу к.ч. број 304/2 "Њивица" ораница, у површини 865 м², уписане у зк. ул. бр. 1659 КО Нови Град, као својина: Кадушић Хасе Хусеин са дијелом 1/2 и Кадушић Злате са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 4518/1, "Мујкин бријег", пашњак 3. класе, површине од 19429 м², уписане у п.л. бр. 580/1 КО Нови

Град, као посјед: Кадушић Хасин Хусеин са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 306/5, "Мујагин бријег" ораница, у површини од 11196 м², уписане у зк. ул. бр. 1659 КО Нови Град, као својина: Кадушић Хасе Хусеин са дијелом 1/2 и Кадушић Злате са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 4513, "Велика њива", пашњак 3. класе, површине од 9342 м², уписане у п.л. бр. 1109/1 КО Нови Град, као посјед: Рајлић Душана Милка, рођ. Личина са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 306/2, "Велика њива" пашњак, у површини од 9342 м², уписане у зк. ул. бр. 2686 КО Нови Град, као својина: Рајлић, рођ. Личина Милка са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4512, "Велика њива", шума 4. класе, површине од 3899 м², уписане у п.л. бр. 1109/1 КО Нови Град, као посјед: Рајлић Душана Милка, рођ. Личина са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 305, "Велика њива" шума, у површини од 3899 м², уписане у зк. ул. бр. 2686 КО Нови Град, као својина: Рајлић, рођ. Личина Милка са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4416, "Горња Стражбеница", пашњак 3. класе, површине од 4407 м², уписане у п.л. бр. 1215/1 КО Нови Град, као посјед: Тинтор Стеванов Марко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 292, "Шикара Стражбеница" шикара, у површини од 29600 м², уписане у зк. ул. бр. 521 КО Нови Град, као својина: Вукомановић Николе Васо са дијелом 36/363, Радишић Остоје Миловој са дијелом 36/363, Бишћанин Мехмеда Осман са дијелом 108/363, Бишћанин, рођ. Бечић Хата са дијелом 108/363, Вукоман Петра са дијелом 9/363, Вукоман Вида Роса са дијелом 9/363, Љиљак Милке Милорад са дијелом 9/363, Каран Јове Љиљана са дијелом 4/363, Каран Јове Биљана са дијелом 8/726 Лајшић млдб. Радана Мирја са дијелом 8/726 и Љиљак Милорада Мирко са дијелом 72/726;

- дио к.ч. бр. 4417, "Горња Стражбеница", њива 6. класе, површине од 5953 м², уписане у п.л. бр. 1215/1 КО Нови Град, као посјед: Тинтор Стеванов Марко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 292, "Шикара Стражбеница" шикара, у површини од 29600 м², уписане у зк. ул. бр. 521 КО Нови Град, као својина: Вукомановић Никола Васо са дијелом 36/363, Радишић Остоја Миловој са дијелом 36/363, Бишћанин Мехмед Осман са дијелом 108/363, Бишћанин, рођ. Бечић Хата са дијелом 108/363, Вукоман Петра са дијелом 9/363, Вукоман Вид Роса са дијелом 9/363, Љиљак Милка Милорад са дијелом 9/363, Каран Јово Љиљана са дијелом 4/363, Каран Јово Биљана са дијелом 8/726 Лајшић млдб. Радан Мирја са дијелом 8/726 и Љиљак Милорад Мирко са дијелом 72/726;

- дио к.ч. бр. 4419, "Доња Стражбеница", пашњак 3. класе, површине од 8316 м², уписане у п.л. бр. 1215/1 КО Нови Град, као посјед: Тинтор Стеванов Марко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 295, "Стражбеница" ораница, у површини од 11250 м², уписане у зк. ул. бр. 1585 КО Нови Град, као својина: Бишћанин, рођ. Бечић Хата са дијелом 1/4, Бишћанин Ибре Мустафа са дијелом 3/16, Бишћанин Ибре Хусејин са дијелом 3/16, Хазагић, рођ. Бишћанин Хата са дијелом 3/16, Тинтор, рођ. Личина Мара са дијелом 12/512, Тинтор Марко Милан са дијелом 15/512, Бабић, рођ. Тинтор Ђуја са дијелом 12/512, Карлица, рођ. Тинтор Марија са дијелом 12/512, Тинтор Марка Стево са дијелом 15/512, Тинтор Марка Драго са дијелом 15/512 и Тинтор Марка Маринко са дијелом 15/512;

- дио к.ч. бр. 4420, "Страна", њива 7. класе, површине од 8189 м², уписане у п.л. бр. 1215/1 КО Нови Град, као посјед: Тинтор Стеванов Марко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 296, "Стражбеница" ораница, у површини од 4900 м², уписане у зк. ул. бр. 1585 КО Нови Град, као својина: Бишћанин, рођ. Бечић Хата са дијелом 1/4, Бишћанин Ибро Мустафа са дијелом 3/16, Бишћанин Ибро Хусејин са дијелом 3/16, Хазагић, рођ. Бишћанин Хата са дијелом 3/16, Тинтор, рођ. Личина Мара са дијелом 12/512, Тинтор Марко Милан са дијелом 15/512, Бабић, рођ. Тинтор Ђуја са дијелом 12/512, Карлица, рођ. Тинтор Марија са дијелом 12/512, Тинтор Марко Стево са дијелом 15/512, Тинтор Марко Драго са дијелом 15/512 и Тинтор Марко Маринко са дијелом 15/512;

- дио к.ч. бр. 4415, "Доња Стражбеница", шума 4. класе, површине од 37626 м², уписане у п.л. бр. 1215/1 КО Нови Град, као посјед: Тинтор Стеванов Марко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 296, "Стражбеница" ораница, у површини од 4900 м², уписане у зк. ул. бр. 1585 КО Нови Град, као својина: Бишћанин, рођ. Бечић Хата са дијелом 1/4, Бишћанин Ибро Мустафа са дијелом 3/16, Бишћанин Ибро Хусејин са дијелом 3/16, Хазагић, рођ. Бишћанин Хата са дијелом 3/16, Тинтор, рођ. Личина Мара са дијелом 12/512, Тинтор Марко Милан са дијелом 15/512, Бабић, рођ. Тинтор Ђуја са дијелом 12/512, Карлица, рођ. Тинтор Марија са дијелом 12/512, Тинтор Марко Стево са дијелом 15/512, Тинтор Марко Драго са дијелом 15/512 и Тинтор Марко Маринко са дијелом 15/512;

- дио к.ч. бр. 4408, "Тјешњак", шума 4. класе, површине од 9631 м², уписане у п.л. бр. 623/4 КО Нови Град, као посјед: Карлица Душана Жељко са дијелом 1/2 и Љиљак Милорад Мирко са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4409, "Тјешњак", шума 4. класе, површине од 7429 м², уписане у п.л. бр. 705/2 КО Нови Град, као посјед: Љиљак Душан Милорад са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4410, "Тјешњак", шума 4. класе, површине од 9351 м², уписане у п.л. бр. 975/2 КО Нови Град, као посјед: Гајић Миљковица Љубица, рођ. Радишић са дијелом 1/7, Крунић Миљковица Роса, рођ. Радишић са дијелом 1/7, Радишић Миљковица Драгиња са дијелом 1/7, Радишић Миљковица Душанка са дијелом 1/7, Радишић Миљковица Милица са дијелом 1/7 и Радишић Миљковица Смиљана са дијелом 2/7, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4411, "Тјешњак", шума 4. класе, површине од 6127 м², уписане у п.л. бр. 3919/2 КО Нови Град, као посјед: Ћопић Бранка, рођ. Радишић са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4414, "Тјешњак", пут 3. реда, површине од 800 м², уписане у п.л. бр. 888/93 КО Нови Град, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4422, "До", шума 4. класе, површине од 13618 м², уписане у п.л. бр. 318/2 КО Нови Град, као посјед: Дражић Матијина Ана, рођ. Крњајић, са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4412/1, "Тјешњак", шума 4. класе, површине од 7105 м², уписане у п.л. бр. 4079/1 КО Нови Град, као посјед: Каран Јове Биљана са дијелом 1/3, Каран Јове Љиљана и Лајшић Радана Мирја са дијелом 1/3, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4916, "Тјешњак", поток, површине од 1540 м², уписане у п.л. бр. 893/18 КО Нови Град, као посјед: Републичке дирекције за воде са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул.

бр. 236 КО Нови Град, као својина Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4428, "Тјешњак", шума 4. класе, површине од 13241 м², уписане у п.л. бр. 1772/2 КО Нови Град, као посјед: Вујасин Љубана Драган са дијелом 3/4 и Вујасин Љубана Нада са дијелом 1/4, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина: Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4432/2, "Тјешњак", шума 4. класе, површине од 7042 м², уписане у п.л. бр. 888/90 КО Нови Град, као посјед: Д.С. путеви са дијелом 1/1 и ЈПШ "Шуме РС" Соколац, ШГ Приједор са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4955, "Пировиште", пут 3. реда, површине од 3843 м², уписане у п.л. бр. 888/93 КО Нови Град, као посјед: Д.С. путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4893, "Пировиште", шума 4. класе, површине од 53446 м², уписане у п.л. бр. 888/90 КО Нови Град, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1 и ЈПШ "Шуме РС" Соколац, ШГ Приједор са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 4892, "Пировиште", пут 3. реда, површине од 2185 м², уписане у п.л. бр. 885/117 КО Нови Град, као посјед: Општина Нови Град са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 366/1, "Шума Ораховачка коса" шума, у површини од 746235 м², уписане у зк. ул. бр. 236 КО Нови Град, као својина Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 27/3, "Бара", ливада 3. класе, површине од 1306 м², уписане у п.л. бр. 254/5 КО Рудице, као посјед: Ћопић, рођ. Бранка Бранке са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 421/1, "Ливада бара" ливада, у површини од 1306 м², уписане у зк. ул. бр. 723 КО Нови Град, као својина: Ћопић, рођ. Бранка Бранке са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 29/3, "Бара", ливада 3. класе, површине од 980 м², уписане у п.л. бр. 80/2 КО Рудице, као посјед: Радишић Миљковица Смиљане са дијелом 2/7 са дијелом 1/1, Гајић Миљковица Љубица са дијелом 1/7, Крунић Миљковица Роса са дијелом 1/7, Радишић Миљковица Драгиња са дијелом 1/7, Радишић Миљковица Душанка са дијелом 1/7 и Радишић Миљковица Милица са дијелом 1/7, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 421/2, "Ливада бара" ливада, у површини од 980 м², уписане у зк. ул. бр. 517 КО Нови Град, као својина: Радишић, рођ. Јованић Миља са дијелом 90/315, Радишић Миљковица Смиљане са дијелом 15/315, Каран Јове Љиљана са дијелом 70/315, Каран Јове Биљана са дијелом 140/630 и Лајшић млдб. Радана Мирја са дијелом 140/630;

- дио к.ч. бр. 38/1, "Бара", ливада 3. класе, површине од 3606 м², уписане у п.л. бр. 79/4 КО Рудице, као посјед: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 423/1, "Бара" ливада, у површини од 3606 м², уписане у зк. ул. бр. 1785 КО Нови Град, као својина: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1);

- дио к.ч. бр. 37, "Башча", воћњак 4. класе, површине од 671 м² и "Башча" гаража површине 93 м², уписане у п.л. бр. 79/4 КО Рудице, као посјед: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 419/3, "Башта" њива, у површини од 603 м², уписане у зк. ул. бр. 1785 КО Нови Град, као својина: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 753, "Ораховица поток", поток, површине од 2239 м², уписане у п.л. бр. 73/1 КО Рудице, као посјед:

Република Српска - Републичка дирекција за воде са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 419/4, "Штала и њива" башта, у површини од 764 м², уписане у зк. ул. бр. 1785 КО Нови Град, као својина: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 43/1, "Јеска", шума 4. класе, површине од 8788 м², уписане у п.л. бр. 79/4 КО Рудице, као посјед: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 18/1, "Крчевина" шума, у површини од 13485 м², уписане у зк. ул. бр. 292 КО Адраповци, као својина: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 755, "Пут", пут 3. реда, површине од 5478 м², уписане у п.л. бр. 70/3 КО Рудице, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 18/1, "Крчевина" шума, у површини од 13485 м², уписане у зк. ул. бр. 292 КО Адраповци, као својина: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 200/2, "Плећина", шума 4. класе, површине од 3262 м², уписане у п.л. бр. 262/1 КО Рудице, као посјед: Тополић Михајла Драгомир са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 18/30, "Плећина" шума, у површини од 3300 м², уписане у зк. ул. бр. 587 КО Адраповци, као својина: Тополић Михајла Драгомир са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 201, "Плећина", шума 4. класе, површине од 2646 м², уписане у п.л. бр. 79/4 КО Рудице, као посјед: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 18/6, "Плећина" шума, у површини од 2646 м², уписане у зк. ул. бр. 292 КО Адраповци, као својина: Каран Драгана Горан са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 206, "Плећинска пут", пут 3. реда, површине од 1385 м², уписане у п.л. бр. 70/3 КО Рудице, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 18/1, "Крчевина" шума, у површини од 13485 м², уписане у зк. ул. бр. 292 КО Адраповци, као својина: Каран Драган Горан са дијелом 1/1, к.ч. број 18/2, "Плећина" ораница, у површини од 4820 м², уписане у зк. ул. бр. 197 КО Адраповци, као својина: Каран Јове Љиљана са дијелом 1/3, Каран Јове Биљана са дијелом 1/3 и Лајшић Радана Мирја са дијелом 1/3 и к.ч. број 18/7, "Плећина" шума, у површини од 3807 м², уписане у зк. ул. бр. 585 КО Адраповци, као својина: Шевић Маринка Мирослав са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 205/1, "Камењара", кућа површине 83 м² и њива 4. класе, површине од 1978 м², уписане у п.л. бр. 270 КО Рудице, као посјед: Мачкић Маринка Милорад са дијелом 1/2 и Мачкић Стојана Станојка са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 21/1, "Ораница Ораховица" ораница, у површини од 1122 м², уписане у зк. ул. бр. 663 КО Адраповци, као својина: Ђулибрк Илије Здравко са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 205/8, "Камењара", кућа површине 72 м², њива 4. класе, површине од 128 м² и двориште површине 500 м², уписане у п.л. бр. 348/3 КО Рудице, као посјед: Новаковић Стеве Богдан са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 18/2, "Плећина" ораница, у површини од 4820 м², уписане у зк. ул. бр. 197 КО Адраповци, као својина: Каран Јове Љиљана са дијелом 1/3, Каран Јове Биљана са дијелом 1/3 и Лајшић Радана Мирја са дијелом 1/3;

- дио к.ч. бр. 205/5, "Камењара", кућа површине 72 м², њива 4. класе, површине од 48 м² и двориште површине 500 м², уписане у п.л. бр. 347/3 КО Рудице, као посјед: Новаковић Стеве Миле са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 18/2, "Плећина" ораница, у површини од 4820 м², уписане у зк. ул. бр. 197 КО Адраповци, као својина: Каран Јово Љиљана са дијелом 1/3, Каран Јово Биљана са дијелом 1/3 и Лајшић Радан Мирја са дијелом 1/3;

- дио к.ч. бр. 205/7, "Камењара", њива 4. класе, површине од 800 м², уписане у п.л. бр. 346/1 КО Рудице, као посјед: Мачкић Маринка Жарко са дијелом 1/2 и Мачкић Рада, рођ. Јазих са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 18/35, "Камењара" њива, у површини од

800 м², уписане у зк. ул. бр. 196 КО Адраповци, као својина: Мачкић Маринка Жарко са дијелом 1/2 и Мачкић Рада, рођ. Јазих са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 208, "Икићка", њива 3. класе, површине од 3470 м² и њива 4. класе површине 2411 м², уписане у п.л. бр. 23/3 КО Рудице, као посјед: Дрљача Љубице Ката са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 21/2, "Ораховица" ораница, у површини од 5040 м², уписане у зк. ул. бр. 205 КО Адраповци, као својина: Дрљача Ката са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 209/2, "Ораховица", њива 3. класе, површине од 2702 м², уписане у п.л. бр. 118/10 КО Рудице, као посјед: Вејновић Љубица, рођ. Васић са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 21/13, "Ораховица" ораница, у површини од 2702 м², уписане у зк. ул. бр. 106 КО Адраповци, као својина: Вејновић Љубица, рођ. Васић са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 209/8, "Ораховица", њива 3. класе, површине од 1123 м², уписане у п.л. бр. 467 КО Рудице, као посјед: Ђулибрк Илије Милорад са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 21/16, "Ораница Ораховица" ораница, у површини од 1123 м², уписане у зк. ул. бр. 679 КО Адраповци, као својина: Ђулибрк Илије Милорад са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 210/4, "Јарача", њива 5. класе, површине од 2812 м², уписане у п.л. бр. 444/5 КО Рудице, као посјед: Ђукановић Ђорђа Борислав са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 30/6, "Јарача" њива, у површини од 2812 м², уписане у зк. ул. бр. 687 КО Адраповци, као својина: Ђукановић Ђорђа Борислав са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 210/1, "Јарача", њива 5. класе, површине од 2704 м², уписане у п.л. бр. 101/6 КО Рудице, као посјед: Шкорић Јове Ђуро са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 30/2, "Јарача" њива, у површини од 2704 м², уписане у зк. ул. бр. 153 КО Адраповци, као својина: Шкорић Јове Ђуро са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 216, "Јарача", њива 5. класе, површине од 6090 м², уписане у п.л. бр. 296/2 КО Рудице, као посјед: Растовић, рођ. Веља Марка Иванка са дијелом 1/8, Растовић Јована Раде са дијелом са дијелом 1/8, Чокор, рођ. Растовић Јована Нада са дијелом 1/8, Растовић Јована и Десе Марко са дијелом 1/8, Митић, рођ. Растовић Јована Рада са дијелом 1/8, Растовић Јована Слободан са дијелом 1/8, Растовић Јована Драго са дијелом 1/8 и Растовић Јована Марко са дијелом 1/8, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 29/2, "Јарача" ораница, у површини од 6090 м², уписане у зк. ул. бр. 262 КО Адраповци, као својина: Растовић, рођ. Веља Марка Иванка са дијелом 1/8, Растовић Јован Раде са дијелом са дијелом 1/8, Чокор, рођ. Растовић Јована Нада са дијелом 1/8, Растовић Јована и Десе Марко са дијелом 1/8, Митић, рођ. Растовић Јована Рада са дијелом 1/8, Растовић Јована Слободан са дијелом 1/8, Растовић Јована Драго са дијелом 1/8 и Растовић Јована Марко са дијелом 1/8;

- дио к.ч. бр. 220/1, "Ораховица", њива 3. класе, површине од 3514 м², уписане у п.л. бр. 400/9 КО Рудице, као посјед: Вујатовић Петра Жарко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 29/3, "Ораховица" ораница, у површини од 3514 м², уписане у зк. ул. бр. 63 КО Адраповци, као својина: Вујатовић Пере Жарко са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 374/1, "Ораховица", њива 4. класе, површине од 22743 м², уписане у п.л. бр. 110/4 КО Рудице, као посјед: Русмир Љиљана, рођ. Умићевић, са дијелом 1/2 и Умићевић Милана Љиљана са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 57/1, "Ораница Ораховица" ораница, у површини од 7550 м², уписане у зк. ул. бр. 50 КО Адраповци, као својина: Русмир Љиљана, рођ. Умићевић, са дијелом 5/12, Умићевић Лазе Милорад са дијелом 1/21, Давидовић, рођ. Умићевић Роса, са дијелом 1/21, Умићевић Милана Љиљана са дијелом 5/12, Ценопољац Млађена Милорад са дијелом 1/14 и дио к.ч. број 59, "Ораховица" ораница, у површини од 6100 м², уписане у зк. ул. бр. 324 КО Адраповци, као својина:

Умићевић Милорада Драгомир са дијелом 1/12, Матијаш, рођ. Умићевић Весна са дијелом 1/12, Јапунца Десанка Драго са дијелом 1/6, Крећа Милеве Радојка са дијелом 1/6, Умићевић Милана Љиљана са дијелом 1/12, Русмир Драгана Љиљана са дијелом 1/12, Мијатовић, рођ. Панић Милена са дијелом 1/6;

- дио к.ч. бр. 220/1, "Ораховица", њива 3. класе, површине од 3514 м², уписане у п.л. бр. 400/9 КО Рудице, као посјед: Вујатовић Петра Жарко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 29/3, "Ораховица" ораница, у површини од 3514 м², уписане у зк. ул. бр. 63 КО Адраповци, као својина: Вујатовић Петра Жарко са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 374/1, "Ораховица", њива 4. класе, површине од 22743 м², уписане у п.л. бр. 110/4 КО Рудице, као посјед: Русмир Љиљана, рођ. Умићевић, са дијелом 1/2 и Умићевић Милана Љиљана са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 57/1, "Ораховица" ораница, у површини од 7550 м², уписане у зк. ул. бр. 50 КО Адраповци, као својина: Умићевић Лазе Милорад са дијелом 1/21, Русмир Љиљане, рођ. Умићевић, са дијелом 5/12, Давидовић, рођ. Умићевић Роса, са дијелом 1/21, Умићевић Милана Љиљана са дијелом 5/12, Ценопољац Млађена Милорад са дијелом 1/14 и дијелу к.ч. број 59, "Ораховица" ораница, у површини од 6100 м², уписане у зк. ул. бр. 324 КО Адраповци, као својина: Русмир Драгана Љиљана са дијелом 1/12, Умићевић Милорада Драгомир са дијелом 1/12, Умићевић Милана Љиљана са дијелом 1/12, Матијаш, рођ. Умићевић Милорада Весна са дијелом 1/12, Јапунца Десанка Драго са дијелом 1/6, Крећа Милеве Радојка са дијелом 2/6 и Миљатовић, рођ. Панић Милена са дијелом 1/6;

- дио к.ч. бр. 375/1, "Ораховица", њива 4. класе, површине од 1281 м², уписане у п.л. бр. 57/7 КО Рудице, као посјед: Лукач Пере Љиљана, рођ. Вујатовић са дијелом 1/12, Вујатовић Петра Жарко са дијелом 11/24 и Вујатовић Петра Владо са дијелом 11/24, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 59, "Ораховица" ораница, у површини од 6100 м², уписане у зк. ул. бр. 324 КО Адраповци, као својина: Русмир Драгана Љиљана са дијелом 1/12, Умићевић Милорада Драгомир са дијелом 1/12, Умићевић Милана Љиљана са дијелом 1/12, Матијаш, рођ. Умићевић Милорада Весна са дијелом 1/12, Јапунца Десанка Драго са дијелом 1/6, Крећа Милеве Радојка са дијелом 2/6 и Миљатовић, рођ. Панић Милена са дијелом 1/6;

- дио к.ч. бр. 376/2, "Ораховица", њива 4. класе, површине од 620 м², уписане у п.л. бр. 213/2 КО Рудице, као посјед: Миљатовић Пере Милан са дијелом 1/1, што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 32/7, "Ораховица" ораница, у површини од 620 м², уписане у зк. ул. бр. 563 КО Адраповци, као својина: Миљатовић Петра Милан са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 376/3 "Окућница", кућа, површине од 69 м², "Окућница" њива 4. класе површине 121 м², "Окућница" двориште површине 500 м², уписане у п.л. бр. 214/4 КО Рудице, као посјед: Миљатовић Пере Душан са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 32/6, "Породично стамбена зграда и двориште Ораховица" кућиште и двориште, у површини од 690 м², уписане у зк. ул. бр. 67 КО Адраповци, као својина: Миљатовић Петар Душан са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 376/4 "Ораховица", њива 4. класе, површине 359 м², уписане у п.л. бр. 110/4 КО Рудице, као посјед: Русмир Љиљане, рођ. Умићевић, са дијелом 1/2 и Умићевић Милана Љиљана са дијелом 1/2, што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 32/9, "Ораховица" њива, у површини од 650 м², уписане у зк. ул. бр. 409 КО Адраповци, као својина: Миљатовић Петар Душан са дијелом 1/1 и к.ч. број 58/1, "Ораховица" ораница, у површини од 5055 м², уписане у зк. ул. бр. 73 КО Адраповци, уписана као својина: Вујатовић, рођ. Мазалица Стојанке са дијелом 1/8, Вујатовић Пере Жарко са дијелом 3/16, Вујатовић Пере Владо са дијелом 3/16 и Вујатовић, рођ. Дрљача Милка са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 373 "Ораховица", ливада 2. класе, површине 1645 м², уписане у п.л. бр. 110/4 КО Рудице, као посјед: Русмир Љиљане, рођ. Умићевић, са дијелом 1/2 и Умићевић Милана Љиљана са дијелом 1/2, што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 57/2, "Ораховица" ораница, у површини од 4720 м², уписане у зк. ул. бр. 50 КО Адраповци, као својина: Русмир Љиљане, рођ. Умићевић, са дијелом 5/12, Умићевић Лазе Милорад са дијелом 1/21, Давидовић, рођ. Умићевић Роса, са дијелом 1/21, Умићевић Милана Љиљана са дијелом 5/12, Ценопољац Млађена Милорад са дијелом 1/14;

- дио к.ч. бр. 383 "Поље", њива 4. класе, површине 3890 м² и "Поље" њива 5. класе, површине 2672 м², уписане у п.л. бр. 90/2 КО Рудице, као посјед: Станић Миле Срете са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 57/4, "Поље", ораница, у површини од 6562 м², уписане у зк. ул. бр. 441 КО Адраповци, као својина: Станић Миле Срете са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 384/1 "Ораховица", кућа, површине 36 м², њива 4. класе 870 м² и њива 5. класе површине 2776 м², уписане у п.л. бр. 3/3 КО Рудице, као посјед: Бера Петра Смиља са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 56/2, "Ораховица" ораница, у површини од 5120 м², уписане у зк. ул. бр. 41 КО Адраповци, као својина: Рајић Миле Душан са дијелом 63/252, Рајић Јока Милка са дијелом 105/252, Марић Илија Миле са дијелом 28/252, Радишић Миљовоја Драгиња са дијелом 8/252, Радишић Миљовоја Душанка са дијелом 8/252, Крунић, рођ. Радишић Роса са дијелом 8/252, Радишић Миљовоја Милица са дијелом 8/252, Гајић, рођ. Радишић Љубица са дијелом 8/252 и Радишић Миљовоја Смиљана са дијелом 16/252;

- дио к.ч. бр. 384/2 "Ораховица", њива 4. класе, површине 970 м², уписане у п.л. бр. 288/3 КО Рудице, као посјед: Беровић Марка Иван са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 56/3, "Кућа са кућиштем и двориштем окућница", кућиште и двориште, у површини од 970 м², уписане у зк. ул. бр. 49 КО Адраповци, као својина: Беровић Марка Иван са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 385/2 "Окућница", њива 4. класе, површине 160 м², "Окућница" њива 6. класе површине 432 м², уписане у п.л. бр. 109/2 КО Рудице, као посјед: Чачић Бранка Нада са дијелом 1/6, Грујиновић Бранка Зора са дијелом 1/6, Маркочевић Бранка Душанка са дијелом 1/6, Сенић Бранка Љубинка са дијелом 1/6, Умићевић Бранка Младен са дијелом 1/6 и Зарић Бранка Милка са дијелом 1/6, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 56/2, "Ораховица" ораница, у површини од 5120 м², уписане у зк. ул. бр. 41 КО Адраповци, као својина: Рајић Миле Душан са дијелом 63/252, Рајић Јока Милка са дијелом 105/252, Марић Илија Миле са дијелом 28/252, Радишић Миљовоја Драгиња са дијелом 8/252, Радишић Миљовоја Душанка са дијелом 8/252, Крунић, рођ. Радишић Роса са дијелом 8/252, Радишић Миљовоја Милица са дијелом 8/252, Гајић, рођ. Радишић Љубица са дијелом 8/252 и Радишић Миљовоја Смиљана са дијелом 16/252;

- дио к.ч. бр. 386 "Код точка њива", њива 4. класе, површине 809 м² и њива 5. класе површине 2186 м², уписане у п.л. бр. 254/5 КО Рудице, као посјед: Ћопић, рођ. Радишић Бранке са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 56/6, "Њива код точка", њива, у површини од 2995 м², уписане у зк. ул. бр. 69 КО Адраповци, као својина: Ћопић, рођ. Радишић Бранке са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 387 "Станић брда", њива 4. класе, површине 2890 м², уписане у п.л. бр. 80/2 КО Рудице, као посјед: Радишић Миљовоја Драгиња са дијелом 1/7, Радишић Миљовоја Душанка са дијелом 1/7, Радишић Миљовоја Милица са дијелом 1/7, Радишић Миљовоја Смиљана са дијелом 2/7, Гајић Миљовоја Љубица, рођ. Радишић са дијелом 1/7 и Крунић Миљовоја Роса, рођ. Радишић са дијелом 1/7, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 56/1, "Њива Станића брдо" њива, у површини од 2890 м², уписане у зк. ул. бр. 41 КО Адраповци, као својина: Рајић Миле Душан са дијелом 63/252, Рајић Јока Милка са дијелом 105/252, Марић Илија Миле са дијелом 28/252, Радишић Миљовоја

Драгиња са дијелом 8/252, Радишић Миливој Душанка са дијелом 8/252, Крунић, рођ. Радишић Роса са дијелом 8/252, Радишић Миливој Милица са дијелом 8/252, Гајић, рођ. Радишић Љубица са дијелом 8/252 и Радишић Миливој Смиљана са дијелом 16/252;

- дио к.ч. бр. 388/5 “Лука”, њива 4. класе, површине 2012 м², уписане у п.л. бр. 264/1 КО Рудице, као посјед: Дрљача Милана Миле са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 76/6, “Ораница Ораховица”, ораница, у површини од 2012 м², уписане у зк. ул. бр. 97 КО Адраповци, као својина: Дрљача Миле Младен са дијелом 1/2 и Дрљача Миле Зоран са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 388/1, “Лука”, њива 4. класе, површине 2387 м², уписане у п.л. бр. 263/1 КО Рудице, као посјед: Раљић Драгана Мирјана са дијелом 1/2 и Раљић Михајла Војко са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 76/1, “Лука”, њива, у површини од 1327 м² и к.ч. број 77/1, “Лука”, њива, у површини од 1060 м², уписане у зк. ул. бр. 261 КО Адраповци, као својина: Раљић Драгана Мирјана са дијелом 1/2 и Раљић Михајла Војко са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 388/3, “Лука”, њива 4. класе, површине 499 м², уписане у п.л. бр. 173/3 КО Рудице, као посјед: Глиштра Ранка Зоран са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 77/3, “Лука”, њива, у површини од 499 м², уписане у зк. ул. бр. 316 КО Адраповци, као својина: Каран, рођ. Пулибрк Босилка са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 388/4 “Лука”, њива 4. класе, површине 1500 м², уписане у п.л. бр. 449/1 КО Рудице, као посјед: Николић Марка Миланко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 76/4, “Ораница Ораховица”, ораница, у површини од 1000 м² и к.ч. број 76/5, “Ораница Церовица” ораница, у површини од 500 м², уписане у зк. ул. бр. 86 КО Адраповци, као својина: Николић Марка Миланко са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 389 “Закућни пут”, њива 4. класе, површине 355 м², уписане у п.л. бр. 21/3 КО Рудице, као посјед: Дрљача Милана Милорад са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 77/2, “Лука”, њива, у површини од 481 м² и к.ч. број 77/3, “Лука”, њива, у површини од 499 м², уписане у зк. ул. бр. 316 КО Адраповци, као својина: Каран, рођ. Пулибрк Босилка са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 406/3, “Лука”, кућа, површине 64 м², њива 3. класе, у површини од 695 м² и двориште, у површини од 500 м², уписане у п.л. бр. 385/1 КО Рудице, као посјед: Шкорић Јове Стеван са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 78/10, “Лука”, кућа и њива, у површини од 1259 м², уписане у зк. ул. бр. 368 КО Адраповци, као својина: Шкорић Јове Стеван са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 406/2, “Лука”, кућа, површине 106 м², њива 6. класе, у површини од 1300 м², њива 3. класе, у површини од 534 м² и двориште, у површини од 500 м², уписане у п.л. бр. 101/6 КО Рудице, као посјед: Шкорић Јове Ђуро са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 78/6, “Лука”, кућа и двориште, у површини од 2440 м², уписане у зк. ул. бр. 153 КО Адраповци, као својина: Шкорић Јове Ђуро са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 408/2, “Брдо”, кућа, површине 92 м², њива 3. класе, у површини од 939 м² и двориште, у површини од 500 м², уписане у п.л. бр. 257/4 КО Рудице, као посјед: Шкорић Драгана Биљана, рођ. Предојевић са дијелом 1/4, Шкорић Миће Душка са дијелом 1/4, Шкорић Миће Душко са дијелом 1/4 и Шкорић Миће Славко са дијелом 1/4, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 78/5, “Непознато”, кућа са кућиштем и двориштем, у површини од 1531 м², уписане у зк. ул. бр. 575 КО Адраповци, као својина: Шкорић Драгана Биљана, рођ. Предојевић са дијелом 1/4, Шкорић Миће Душко са дијелом 1/4, Шкорић Миће Душка са дијелом 1/4 и Шкорић Миће Славко са дијелом 1/4;

- дио к.ч. бр. 408/1, “Брдо”, њива 3. класе, површине 640 м², њива 6. класе, у површини од 5672 м², уписане у п.л. бр. 102/5 КО Рудице, као посјед: Шкорић Душана Бранка са дијелом 7/60, Шкорић Гојка Душко са дијелом 3/15, Шкорић Владе Роланд са дијелом 4/45, Шкорић Владе

Немања са дијелом 4/45, Шкорић Владе Зоран са дијелом 4/45, Шкорић, рођ. Предојевић Драгана Биљана са дијелом 5/48, Шкорић Миће Душко са дијелом 5/48, Шкорић Миће Душка са дијелом 5/48 и Шкорић Миће Славко са дијелом 5/48, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 78/8, “Њива брдо”, њива, у површини од 9486 м², уписане у зк. ул. бр. 37 КО Адраповци, као својина: Шкорић Душана Бранка са дијелом 7/60, Шкорић Гојка Душко са дијелом 3/15, Шкорић Владе Роланд са дијелом 4/45, Шкорић Владе Немања са дијелом 4/45, Шкорић Владе Зоран са дијелом 4/45, Шкорић, рођ. Предојевић Драгана Биљана са дијелом 5/48, Шкорић Миће Душко са дијелом 5/48, Шкорић Миће Душка са дијелом 5/48 и Шкорић Миће Славко са дијелом 5/48;

- дио к.ч. бр. 757, “За вратолом пут”, пут 3. реда, површине 5527 м², уписане у п.л. бр. 70/3 КО Рудице, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 79, “Непознат”, пут, у површини од 1800 м², уписане у зк. ул. бр. 637 КО Адраповци, као својина: Јавно добро Исказ 1, са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 419, “Брдај”, пашњак 3. класе, површине 4572 м², уписане у п.л. бр. 34/2 КО Рудице, као посјед: Карлица Дмитра Милица, рођ. Вујин са дијелом 1/3 и Карлица Ратка Стеван са дијелом 2/3, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 80/1, “Лука и Плећина”, ораница, у површини од 12578 м², уписане у зк. ул. бр. 181 КО Адраповци, као својина: Карлица, рођ. Вујин Милица са дијелом 2/15, Карлица Ратка Стеван са дијелом 7/15, Карлица Драгомира Милан са дијелом 5/15 и Вајагић Богдана Мирјана са дијелом 1/15;

- дио к.ч. бр. 413/1, “Лука”, њива 5. класе, површине 3725 м², уписане у п.л. бр. 34/2 КО Рудице, као посјед: Карлица Дмитра Милица, рођ. Вујин са дијелом 1/3 и Карлица Ратка Стева са дијелом 2/3, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 80/1, “Лука и Плећина”, ораница, у површини од 12578 м², уписане у зк. ул. бр. 181 КО Адраповци, као својина: Карлица, рођ. Вујин Милица са дијелом 2/15, Карлица Ратка Стеван са дијелом 7/15, Карлица Драгомира Милан са дијелом 5/15 и Вајагић Богдана Мирјана са дијелом 1/15;

- дио к.ч. бр. 413/2, “Лука”, њива 5. класе, површине 2050 м², уписане у п.л. бр. 204/2 КО Рудице, као посјед: Чавић Богдана Милка, рођ. Вајагић са дијелом 1/6, Карлица Драгомира Милан са дијелом 2/3 и Вајагић Богдана Мирјана са дијелом 1/6, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 80/1, “Лука и Плећина”, ораница, у површини од 12578 м², уписане у зк. ул. бр. 181 КО Адраповци, као својина: Карлица, рођ. Вујин Милица са дијелом 2/15, Карлица Ратка Стеван са дијелом 7/15, Карлица Драгомира Милан са дијелом 5/15 и Вајагић Богдана Мирјана са дијелом 1/15;

- дио к.ч. бр. 483, “Код Башчица”, шума 4. класе, површине 406 м², уписане у п.л. бр. 381/1 КО Рудице, као посјед: Радош Боже Стево са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 245/3, “Врт”, врт, у површини од 590 м², уписане у зк. ул. бр. 3 КО Адраповци, као својина: Радош Боже Стево са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 469, “Стари посјед пут”, пут 3. реда, површине 2446 м², уписане у п.л. бр. 70/3 КО Рудице, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 80/1, “Лука и Плећина”, ораница, у површини од 12578 м², уписане у зк. ул. бр. 181 КО Адраповци, као својина: Карлица, рођ. Вујин Милица са дијелом 2/15, Карлица Ратка Стеван са дијелом 7/15, Карлица Драгомира Милан са дијелом 5/15 и Вајагић Богдана Мирјана са дијелом 1/15;

- дио к.ч. бр. 478, “Бријег”, шума 4. класе, површине 869 м², уписане у п.л. бр. 422/1 КО Рудице, као посјед: Барбарић, рођ. Карлица Душана Татјана са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 134/2, “Бријег”, ораница, у површини од 7050 м² и к.ч. број 135/12, “Јарак” шума, у површини од 1700 м², уписане у зк. ул. бр. 280 КО Адраповци, као својина: Барбарић, рођ. Карлица Душана Татјана са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 480, "Бријег", пашњак 3. класе, површине 3315 м², уписане у п.л. бр. 422/1 КО Рудице, као посјед: Барбарић, рођ. Карлица Душана Татјана са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 134/2, "Бријег", ораница, у површини од 7050 м² и к.ч. број 135/12, "Јарак" шума, у површини од 1700 м², уписане у зк. ул. бр. 280 КО Адраповци, као својина: Барбарић, рођ. Карлица Душана Татјана са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 479, "Бријег", њива 6. класе, површине 7388 м², уписане у п.л. бр. 422/1 КО Рудице, као посјед: Барбарић, рођ. Карлица Душана Татјана са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 134/2, "Бријег", ораница, у површини од 7050 м², уписане у зк. ул. бр. 280 КО Адраповци, као својина: Барбарић, рођ. Карлица Душана Татјана са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 503, "Карлички пут", пут 3. реда, површине 3162 м², уписане у п.л. бр. 70/3 КО Рудице, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 134/2, "Бријег", ораница, у површини од 7050 м², уписане у зк. ул. бр. 280 КО Адраповци, као својина: Барбарић, рођ. Карлица Татјане, са дијелом 1/1 и к.ч. број 134/3, "Бријег", ораница, у површини од 1864 м², уписане у зк. ул. бр. 561 КО Адраповци, као својина: Даић Гојка Драгомир, са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 494, "Бријег", њива 6. класе, површине 6660 м², уписане у п.л. бр. 35/5 КО Рудице, као посјед: Карлица Горке са дијелом 1/2 и Шимоњик, рођ. Карлица Душко Јосипа са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 134/8, "Бријег", ораница, у површини од 6660 м², уписане у зк. ул. бр. 163 КО Адраповци, као својина: Карлица Горке са дијелом 1/2 и Шимоњик, рођ. Карлица Душка Јосипа са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 492, "Брдо", кућа, у површини од 56 м², њива 6. класе, површине 1428 м² и двориште, у површини од 500 м², уписане у п.л. бр. 312/3 КО Рудице, као посјед: Растовић Мирка Зоран са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 137/11, "Бријег", њива, у површини од 1984 м², уписане у зк. ул. бр. 388 КО Адраповци, као својина: Растовић Мирка Зоран са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 532, "Карличко брдо", шума 4. класе, површине 2726 м², уписане у п.л. бр. 225/3 КО Рудице, као посјед: Војновић Марка Миља, рођ. Бурсаћ са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 135/3, "Плећина", шикара, у површини од 2950 м², уписане у зк. ул. бр. 451 КО Адраповци, као својина: Војновић Марка Миља, рођ. Бурсаћ са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 533, "Карличко брдо", пашњак 3. класе, површине 509 м², уписане у п.л. бр. 225/3 КО Рудице, као посјед: Војновић Марка Миља, рођ. Бурсаћ са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 135/3, "Плећина", шикара, у површини од 2950 м², уписане у зк. ул. бр. 451 КО Адраповци, као својина: Војновић Марка Миља, рођ. Бурсаћ са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 528, "Брдо", шума 4. класе, површине 3241 м², уписане у п.л. бр. 128/5 КО Рудице, као посјед: Здјелар Драгомира Марко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 214/8, "Шума Брдо", шума, у површини од 3241 м², уписане у зк. ул. бр. 117 КО Адраповци, као својина: Здјелар Драгомира Марко са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 536, "Брдо", шума 4. класе, површине 2014 м², уписане у п.л. бр. 131/3 КО Рудице, као посјед: Здјелар Ђуре Душан са дијелом 1/3 и Јоровић, рођ. Здјелар Ђуре Љубица са дијелом 1/3 и Здјелар Бранка са дијелом 1/3, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 214/3, "Брдо", шума, у површини од 2014 м², уписане у зк. ул. бр. 337 КО Адраповци, као својина: Здјелар Ђуре Душан са дијелом 1/3, Јоровић, рођ. Здјелар Ђуре Љубица са дијелом 1/3 и Здјелар Бранка са дијелом 1/3;

- дио к.ч. бр. 535, "Брдо", пашњак 3. класе, површине 708 м², уписане у п.л. бр. 491/1 КО Рудице, као посјед: Здјелар Ђуре Душан са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 214/6, "Брдо", пашњак, у површини од 708 м², уписане у зк. ул. бр. 689 КО Адраповци, као својина: Здјелар Ђуре Душан са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 537, "Радуловића пут", пут 3. реда, површине 678 м², уписане у п.л. бр. 70/3 КО Рудице, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 213/1, "Њива Брдо", њива, у површини од 9282 м², уписане у зк. ул. бр. 117 КО Адраповци, као својина: Здјелар Драгомира Марко са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 542, "Плећина", шума 4. класе, површине 3130 м², уписане у п.л. бр. 128/5 КО Рудице, као посјед: Здјелар Драгомира Марко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 210/2, "шума Плећина", шума, у површини од 3130 м², уписане у зк. ул. бр. 117 КО Адраповци, као својина: Здјелар Драгомира Марко са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 760, "Чађавица цеста", пут 3. реда, површине 7988 м², уписане у п.л. бр. 70/3 КО Рудице, као посјед: ДС путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 209/2, "Непознат", пут, у површини од 200 м², уписане у зк. ул. бр. 637 КО Адраповци, као Јавно добро Исказ 1, са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 543, "Лука", пашњак 1. класе, површине 1606 м², уписане у п.л. бр. 64/5 КО Рудице, као посјед: Ољача Бранка Мирко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 209/3, "Лука", ораница, у површини од 4520 м², уписане у зк. ул. бр. 326 КО Адраповци, као својина: Ољача Бранка Мирко са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 544, "Лука", њива 1. класе, површине 2830 м², уписане у п.л. бр. 64/5 КО Рудице, као посјед: Ољача Бранка Мирко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 209/3, "Лука", ораница, у површини од 4520 м², уписане у зк. ул. бр. 326 КО Адраповци, као својина: Ољача Бранка Мирко са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 545/1, "Лука", њива 1. класе, површине 3800 м², уписане у п.л. бр. 128/5 КО Рудице, као посјед: Здјелар Драгомира Марко са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 209/1, "Ораница Лука", ораница, у површини од 5000 м², уписане у зк. ул. бр. 118 КО Адраповци, као својина: Здјелар Драгомира Марко са дијелом 4/9, Здјелар Драгомира Светозар са дијелом 8/45, Здјелар Михајла Данка са дијелом 1/9 и Здјелар Драгомира Никола са дијелом 4/15;

- дио к.ч. бр. 546/2, "Лука", кућа, у површини од 274 м², ливада 2. класе, површине 426 м² и двориште, у површини од 500 м², уписане у п.л. бр. 128/5 КО Рудице, као посјед: Здјелар Драгомира Марко са дијелом 1/1, што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 209/1, "Ораница Лука", ораница, у површини од 5000 м², уписане у зк. ул. бр. 118 КО Адраповци, као својина: Здјелар Драгомира Марко са дијелом 4/9, Здјелар Драгомира Светозар са дијелом 8/45, Здјелар Михајла Данка са дијелом 1/9 и Здјелар Драгомира Никола са дијелом 4/15;

- дио к.ч. бр. 754, "Ријека Војскова", ријека, површине 20039 м², уписане у п.л. бр. 73/1 КО Рудице, као посјед: Република Српска - Републичка дирекција за воде са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 217, "Чађавица", поток, у површини од 18614 м², уписане у зк. ул. бр. 637 КО Адраповци, као Јавно добро Исказ 1, са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 564, "Башћа", ливада 2. класе, површине 352 м², уписане у п.л. бр. 50/4 КО Рудице, као посјед: Василевски Остоје Даница, рођ. Лукач са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 175/1, "Ораница код куће", ораница, у површини од 1100 м², уписане у зк. ул. бр. 55 КО Адраповци, као својина: Лукач Вида Радослав са дијелом 1/9, Лукач Остоје Роксанда са дијелом 4/9 и Василевски Остоје Даница, рођ. Лукач, са дијелом 4/9;

- дио к.ч. бр. 565, "Башћа", њива 1. класе, површине 854 м², уписане у п.л. бр. 50/4 КО Рудице, као посјед: Василевски Остоје Даница, рођ. Лукач са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 176/7, "Тук", кућа и двориште, у површини од 649 м², уписане у зк. ул. бр. 642 КО Адраповци, као својина: Лукач Мирка Младен са дијелом 1/2 и Лукач, рођ. Предојевић Жарка Милева са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 562, "Башча", кућа, у површини од 99 м², пашњак 3. класе, површине 270 м² и двориште, у површини

од 500 м², уписане у п.л. бр. 251/3 КО Рудице, као посјед: Шишкин Драгана Зоран са дијелом 1/2 и Шишкин Милорада Милена, рођ. Лукач са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 176/3, "У Туку", ораница, у површини од 900 м², уписане у зк. ул. бр. 560 КО Адраповци, као својина: Шишкин Драгана Зоран са дијелом 1/2 и Шишкин Милена, рођ. Лукач са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 550/2, "Лука", њива 1. класе, у површини од 803 м², уписане у п.л. бр. 49/4 КО Рудице, као посјед: Лукач Светозара Ђуро са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 176/11, "Лука", њива, у површини од 803 м², уписане у зк. ул. бр. 203 КО Адраповци, као својина: Лукач Светозара Ђуро са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 550/1, "Лука", њива 1. класе, у површини од 2003 м², уписане у п.л. бр. 479/0 КО Рудице, као посјед: Лукач Светозара Божидар са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 176/5, "Лука", њива, у површини од 2003 м², уписане у зк. ул. бр. 683 КО Адраповци, као својина: Лукач Светозара Божидар са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 551/1, "Тук", њива 1. класе, у површини од 5208 м², уписане у п.л. бр. 46/4 КО Рудице, као посјед: Лукач Жарка Милева, рођ. Предејевић са дијелом 1/2 и Лукач Мирка Младен са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 176/10, "Тук", њива, у површини од 5208 м², уписане у зк. ул. бр. 642 КО Адраповци, као својина: Лукач Жарка Милева, рођ. Предејевић са дијелом 1/2 и Лукач Мирка Младен са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 555, "Јаз код Лукача", јаз, површине 613 м², уписане у п.л. бр. 73/1 КО Рудице, као посјед: Република Српска - Републичка дирекција за воде са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 178/12, "Неплодно", канал, у површини од 613 м², уписане у зк. ул. бр. 421 КО Адраповци, као Општенародна имовина, са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 554, "Радуловића пут", пут 3. реда, површине 734 м², уписане у п.л. бр. 70/3 КО Рудице, као посјед: ДС Путеви са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 178/11, "Неплодно", пут, у површини од 734 м², уписане у зк. ул. бр. 421 КО Адраповци, као Општенародна имовина, са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 660/3, "Тук", њива 1. класе, површине 2582 м², уписане у п.л. бр. 276/3 КО Рудице, као посјед: Дамјанић Гојка Бранислав са дијелом 1/2 и Дамјанић Гојка Дарко са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 178/13, "Тук", ораница, у површини од 2582 м², уписане у зк. ул. бр. 182 КО Адраповци, као Дамјанић Гојка Бранислав са дијелом 1/2 и Дамјанић Гојка Дарко са дијелом 1/2, са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 660/2, "Тук", њива 1. класе, површине 135 м², уписане у п.л. бр. 276/3 КО Рудице, као посјед: Дамјанић Гојка Бранислав са дијелом 1/2 и Дамјанић Гојка Дарко са дијелом 1/2, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 178/10, "Тук", ораница, у површини од 135 м², уписане у зк. ул. бр. 182 КО Адраповци, као Дамјанић Гојка Бранислав са дијелом 1/2 и Дамјанић Гојка Дарко са дијелом 1/2;

- дио к.ч. бр. 666, "Тукови", њива 1. класе, површине 7865 м², уписане у п.л. бр. 6/1 КО Рудице, као посјед: Царић Драгана Раде са дијелом 3/4 и Царић Даринка са дијелом 1/4, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 178/5, "Тук", ораница, у површини од 10030 м², уписане у зк. ул. бр. 318 КО Адраповци, као државна својина са правом располагања Општине Нови Град са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 663, "Тук", њива 1. класе, површине 9402 м², уписане у п.л. бр. 275/3 КО Рудице, као посјед: Шевић Маринка Мирослав са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 178/4, "Тук", ораница, у површини од 10150 м², уписане у зк. ул. бр. 396 КО Адраповци, као својина: Шевић Маринка Мирослав са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 664, "Тук", ливада 2. класе, површине 734 м², уписане у п.л. бр. 275/3 КО Рудице, као посјед: Шевић Маринка Мирослава са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 179, "Тук", ливада, у површини од 1560 м², уписане у зк. ул. бр. 396 КО Адраповци, као својина: Шевић Маринка Мирослава са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 771, "Ријека Војскова", река, површине 1208 м², уписане у п.л. бр. 73/1 КО Рудице, као посјед: Република Српска - Републичка дирекција за воде са дијелом 1/1, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 217, "Чађавица", поток, у површини од 18614 м², уписане у зк. ул. бр. 637 КО Адраповци, као Јавно добро Исказ 1, са дијелом 1/1;

- дио к.ч. бр. 228, "Тук", пашњак 1. класе, површине 421 м², уписане у п.л. бр. 133/1 КО Чађавица 2, као посјед: Предејевић, рођ. Рашић Јелица са дијелом 1/5, Рашић Боже Здравко са дијелом 1/5 и Рашић Богдана Петар са дијелом 3/5, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 33, "Шума Тук", шума, у површини од 420 м², уписане у зк. ул. бр. 9 КО Чађавица, као својина: Предејевић, рођ. Рашић Јелица, Рашић Боже Здравко, Рашић Боже Петар, Рашић Адама Анђа, Рашић Адама Стоја, Дрљача Стојке Дмитар, Рашић Саве Марко, Макивић Гојка Рајко, Рашић Марија, Сиротко, рођ. Ситнић Мика, Оука Симе Ђуро, Агбаба, рођ. Рашић Љубица, Дмитрашиновић Љиљана, Грбић Нада, Агбаба Станимир, Васић Раде Мирко, Васић Марка Драгомир и Рашић Анђелка; сувласништво без одређених удјела у зк. ул.;

- дио к.ч. бр. 229, "Тук", њива 2. класе, површине 1940 м², уписане у п.л. бр. 133/1 КО Чађавица 2, као посјед: Предејевић, рођ. Рашић Јелица са дијелом 1/5, Рашић Боже Здравко са дијелом 1/5 и Рашић Богдана Петар са дијелом 3/5, а што по старом премјеру одговара дијелу к.ч. број 32/1, "Ораховица", ораница, у површини од 2400 м², уписане у зк. ул. бр. 404 КО Адраповци, као својина: Радловић, рођ. Умићевић Драгиња са дијелом 1/5, Радловић Бранка Драган са дијелом 1/5, Душ, рођ. Радловић Радана са дијелом 1/5, Кеча, рођ. Радловић Јелена са дијелом 1/5 и Радловић Бранка Гојко са дијелом 1/5.

II

Корисник експропријације је Општина Нови Град.

III

Против ове одлуке може се покренути управни спор у року од 30 дана од дана ступања на снагу Одлуке.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1739/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Председница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1181

На основу члана 3. став 2. и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 183. сједници, одржаној 29.6.2018. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ ЗА ЦИЈЕПАЊЕ ПАРЦЕЛЕ

I

Даје се сагласност за цијепање парцеле: к.ч. број: 3000/1, КО Горњи Подградци, звана "Козара планина", култура: шума, Посједовни лист број: 302/17, као посједник парцеле уписано је ЈПШ "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац, ШП "Градишка" Градишка 1/1.

II

Цијепање парцеле извршиће се у складу са Геодетским елаборатом о цијепању катастарске парцеле на простору експлоатационог поља каменолома "Вучијак".

III

За реализацију ове одлуке задужују се Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште зајменика Бања Лука и Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, Подручна јединица Бања Лука.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана њеног објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1737/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1182

На основу члана 14. Закона о експропријацији (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 112/06, 37/07, 66/08, 110/08 и 79/15) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 183. сједници, одржаној 29.6.2018. године, доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА

I

У Одлуци о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-2527/17, од 12.10.2017. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 97/17), у тачки I алинеје 1. и 14. мијењају се и гласе:

“- к.ч. број: 948/4, “Башча”, у нарави њива друге класе, у површини од 68 м², уписана у л.н. број: 586 к.о. Чесма 2, као својина: Милановић (Стјепана) Госпава, са 1/1 дијела”;

“- к.ч. број: 1168/16, “Чесма”, у нарави њива прве класе, у површини од 16 м², и к.ч. број: 1168/20, “Чесма”, у нарави њива прве класе, у површини од 19 м², уписане у л.н. број: 713 к.о. Чесма 2, као својина: Будимир (Рудолфа) Амалија, са 1/1 дијела”.

II

Против ове одлуке може се покренути управни спор у року од 30 дана од дана ступања на снагу Одлуке.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1740/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1183

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 183. сједници, одржаној 29.6.2018. године, доноси

ОДЛУКУ

О СТАВЉАЊУ ВАН СНАГЕ ОДЛУКЕ
број: 04/1-012-2-1142/18, од 8.5.2018. године

I

Ставља се ван снаге Одлука, број: 04/1-012-2-1142/18, од 8.5.2018. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 47/18).

II

Ова одлука ступа на наредног дана од објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1730/18
29. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

Уставни суд Републике Српске

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 60. став 1. тачка д) Зако-

на о Уставном суду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. јуна 2018. године, доноси

ОДЛУКУ

Одбија се приједлог за утврђивање неуставности Закона о измјени Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске и Одлуке о пријевременом ступању на снагу Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 116/16).

Образложење

Синдикат радника унутрашњих послова Републике Српске поднио је Уставном суду Републике Српске приједлог за оцјењивање уставности Закона о измјени Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 116/16; у даљем тексту: Закон) и Одлуке о пријевременом ступању на снагу Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 116/16), коју је донијела Народна скупштина Републике Српске. У приједлогу се наводи да је оспорени закон објављен у “Службеном гласнику Републике Српске”, број 116, од 31. децембра 2016. године, а ступио је на снагу 1. јануара 2017. године. У вези с тим, Народна скупштина је, како се даље наводи, 24. децембра 2017. године донијела оспорену Одлуку о пријевременом ступању на снагу Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске, те предлагач сматра да ови акти - Закон и Одлука представљају цјелину, те би их на тај начин и Суд требао посматрати и оцијенити њихову уставност. Предлагач, наиме, сматра да оспорени закон није ступио на снагу у складу са чланом 109. Устава Републике Српске, јер је њиме прописано да ступа на снагу 1. јануара 2017. године, односно дан након објављивања, а истовремено ни у овом закону, као ни у оспореној одлуци није наведено који су то нарочито оправдани разлози за његово раније ступање на снагу. У приједлогу се износи став да нарочито оправдани разлози за раније ступање на снагу закона, коју могућност, као изузетак, предвиђа члан 109. став 1. Устава, морају бити наведени у самом закону чије ступање на снагу наступа прије осмог дана од дана објављивања или у одлуци о његовом пријевременом ступању на снагу, јер се на тај начин дерогира општа уставна норма о ступању на снагу прописа и општих аката. Предлагач сматра да паушално навођење у оспореној одлуци да постоје оправдани разлози за раније ступање на снагу Закона и његово увођење у правни поредак на овакав начин није у сагласности са чланом 109. Устава. Сматра да оспорена одлука треба да садржи конкретне разлоге због којих предметни закон ступа на снагу прије рока утврђеног Уставом, а не само да се парафразирана уставна норма која захтијева постојање нарочито оправданих разлога за раније ступање на снагу Закона, како је то наведено у члану 1. предметне одлуке.

У одговору који је на приједлог доставила Народна скупштина Републике Српске износи се став да су наводи приједлога неутемељени и да садржи погрешно тумачење одредбе члана 109. став 1. Устава и аката који се оспоравају. Доносилац оспорених аката сматра да аргументација изнесена у приједлогу представља покушај оспоравања процедуре њиховог доношења, која је прописана Пословником Народне скупштине. Истиче да је овај законодавни орган, сходно својим надлежностима, спровео прописани поступак, те је 24. децембра 2016. године усвојен оспорени закон, који је Влада Републике Српске доставила у форми приједлога, по хитном поступку. На истој сједници је, како се даље наводи, усвојена и оспорена одлука на основу које је Закон пријевремено ступио на снагу. У одговору се указује на то да је Влада надлежна да оцијени да ли је неопходно да се Закон разматра по хитном поступку, те је у оквиру образложења Приједлога овог закона таксативно навела разлоге за његово доношење по хитном поступку. Такав текст Приједлога био је предмет разматрања скупштинских одбора, превасходно Законодавног одбора, који су, путем својих

извјештаја, Закон у предложеној форми проследили у даљу процедуру. Народна скупштина истиче да је Уставом уређено питање проглашења закона, њиховог објављивања, као и утврђивања општег интереса у поступку доношења закона, али да Устав не садржи детаљне одредбе о самом поступку доношења закона, других прописа и општих аката, већ даје овлашћења Народној скупштини да то питање аутономно уреди својим актом. Такође износи став да предметни приједлог не представља питање уставноправног, већ првенствено процесног карактера, те као такав не даје могућност да се оцјењује у поступку пред Уставним судом Републике Српске. На тражење Суда, Народна скупштина је доставила и Приједлог закона о измјени Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске са Образложењем предложених рјешења овог закона. У тачки VII овог образложења наведено је да је разлог за раније ступање на снагу предметног закона стварање претпоставки за исплату плата запослених у складу са финансијским оквиром који је планиран Буџетом за 2017. годину.

Оспореним Законом о измјени Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 116/16) прописано је да се у Закону о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/14) у члану 5. став 3. мијења и гласи:

Основна плата за сваку навршену годину стажа осигурања увећава се:

- а) до навршених 25 година 0,3%,
- б) након навршених 25 година свака наредна година 0,5%" (члан 1),

те да се овај закон објављује у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа снагу 1. јануара 2017. године.

Одлуку о пријевременом ступању на снагу Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 116/16) Народна скупштина Републике Српске је донијела на основу члана 70. став 1. тачка 2. и члана 109. Устава Републике Српске, те члана 182. и члана 186. став 3. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11). Овом одлуком прописано је да је у поступку доношења Закона о измјени Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске утврђено да постоје нарочито оправдани разлози да наведени закон раније ступи на снагу (члан 1), те да ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске" (члан 2).

У поступку разматрања оспореног закона и одлуке Суд је, прије свега, имао у виду да предлагач оспорава предметне акте искључиво у односу на члан 109. став 1. Устава, сматрајући да, с обзиром на то да је Закон ступио на снагу прије рока утврђеног овом одредбом Устава, те да ни Закон ни оспорена одлука не садрже наведене конкретне разлоге за његово раније ступање на снагу, ови акти нису у сагласности са наведеном уставном нормом.

Оцјењујући уставност предметног закона и одлуке, Суд је узео у обзир да је чланом 109. став 1. Устава Републике Српске утврђено је да закони, други прописи и општи акти ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања, осим ако из нарочито оправданих разлога није предвиђено да раније ступе на снагу. Осим тога, у конкретном случају релевантна је и норма члана 90. тачка 1. Устава, према коме Влада предлаже законе, друге прописе и опште акте, као и члана 70. став 1. тачка 2. Устава, којим је утврђено да Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте.

Како из одредбе члана 109. став 1. Устава произлази, Устав у правилу предвиђа да закони, други прописи и општи акти ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања. Међутим, иста уставна норма садржи и изузетак од овог правила, јер даје могућност и њиховог ранијег ступања на снагу уколико постоје нарочито оправ-

дани разлози. Устав при томе не одређује који су то нарочито оправдани разлози, нити начин на који се ови разлози утврђују.

Имајући у виду наведене уставне одредбе, Суд је оцијенио да оспорени закон и одлука нису у супротности са чланом 109. став 1. Устава. Суд сматра да чињеница да ни Закон, ни Одлука не садрже конкретне нарочито оправдане разлоге за раније ступање на снагу предметног закона не доводи до повреде наведене уставне норме, јер су ови разлози утврђени у поступку доношења Закона. Наиме, Влада Републике Српске је, сходно својим овлашћењима из члана 90. тачка 1. Устава, као предлагач оспореног Закона о измјени Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске, уз Приједлог овог закона у законодавну процедуру проследила и Образложење предложених законских рјешења. У тачки VII овог образложења наведено је да је разлог за раније ступање на снагу овог закона стварање претпоставки за исплату плата запослених у складу са финансијским оквиром планираним Буџетом за 2017. годину. Дакле, у поступку доношења предметног закона утврђено је који су то конкретни нарочито оправдани разлози који захтијевају његово ступање на снагу прије протека временског периода од осам дана након објављивања, слиједом чега је законодавац донио и оспорену одлуку како би адресати овог закона били упознати са чињеницом постојања разлога за његово раније ступање на снагу.

Сходно наведеном, Суд је оцијенио да у конкретном случају није дошло до повреде одредбе члана 109. став 1. Устава на коју се указује у приједлогу.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-79/17
27. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка д), члана 40. став 5. и члана 61. став 1. т. г) и д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. јуна 2018. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за оцјењивање уставности и законитости члана 16. Одлуке о комуналној накнади ("Службени гласник града Бијељина", број 5/17).

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о комуналној накнади ("Службени гласник општине Бијељина", бр. 10/11, 24/11 и 9/12).

Образложење

Бранко Лазаревић и Перица Глигић из Бијељине дали су Уставном суду Републике Српске иницијативу (у поднеску означена као приједлог) за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о комуналној накнади, број: 01-022-46/11, од 18. маја 2011. године ("Службени гласник општине Бијељина", бр. 10/11, 24/11 и 9/12), коју је донијела Скупштина општине Бијељина, и члана 16. Одлуке о комуналној накнади, број: 01-022-26/17, од 9. марта 2017. године ("Службени гласник града Бијељина", број 5/17), коју је такође донијела Скупштина града Бијељине. У образложењу је наведено да је Одлука о комуналној накнади ("Службени гласник општине Бијељина", бр. 10/11, 24/11 и 9/12) донесена на основу члана 15. Закона о комуналним дјелатностима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/95, 18/95 и 51/02), који је престао да важи ступањем на снагу новог Закона о комуналним дје-

латностима (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/11), те да је надлежни орган управе, сходно члану 8. ове одлуке, обвезницима плаћања комуналне накнаде рјешењем одређивао висину ове накнаде од маја 2011. године до марта 2017. године. Такође, истакнуто је да је поменута одлука престала да важи доношењем нове Одлуке о комуналној накнади (“Службени гласник града Бијељина”, број 5/17). Стога, даваоци иницијативе сматрају да је овакво поступање доносиоца оспорених одлука незаконито, односно да су рјешења о висини комуналне накнаде донесена у наведеном периоду незаконита, јер је доносилац оспорених аката био дужан да ступањем на снагу Закона о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/11), сагласно члану 41. овог закона, усклади своје прописе у овој области са одредбама тог закона. С тим у вези, даваоци иницијативе сматрају да су прописивањем из члана 16. Одлуке о комуналној накнади (“Службени гласник града Бијељина”, број 5/17) нарушене гаранције из члана 110. Устава Републике Српске. Предлажу да Суд утврди да оспорено нормирање није у сагласности са Законом о комуналним дјелатностима и чланом 108. Устава Републике Српске.

У одговору уз достављену документацију који је Уставном суду доставила Скупштина града Бијељине оспорени су наводи из иницијативе. Притом се указује на садржину члана 15. Закона о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 11/95, 18/95 и 51/02) и члана 22. Закона о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/11), те закључује да је ријеч о прописивању обавезе плаћања комуналне накнаде за коришћење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње, која је Одлуком о комуналној накнади (“Службени гласник општине Бијељина”, бр. 10/11, 24/11 и 9/12) и прописана, па сматрају да није било потребе за њеним усклађивањем са Законом. Наглашава се да је законодавац потоњим законом прописао обавезу јединица локалне самоуправе да у одређеном року донесе одлуке које се односе на области и новине установљене новим законом, те да се та обавеза односи на јединице локалне самоуправе које ову материју нису регулисале. Такође се истиче да је, према члану 43. Закона о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/11), престао да важи Закон о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 11/95, 18/95 и 51/02), као и законодавац овим законом није прописао да престају да важе и подзаконски акти донесени на основу њега. Сматрајући да су рјешења донесена на основу Одлуке која је престала да важи законита, те да члан 16. Одлуке о комуналној накнади (“Службени гласник града Бијељина”, број 5/17) није несагласан са Законом, предлажу да Суд не прихвати дату иницијативу.

Одлуку о комуналној накнади (“Службени гласник општине Бијељина”, бр. 10/11, 24/11 и 9/12) донијела је Скупштина општине Бијељина на основу члана 15. Закона о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 11/95, 18/95 и 51/02), члана 30. Закона о локалној самоуправи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 101/04, 42/05 и 118/05) и члана 35. Статута општине Бијељина (“Службени гласник општине Бијељина”, бр. 5/05, 6/05 и 6/06).

Овом одлуком утврђује се обавеза плаћања комуналне накнаде за коришћење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње, прописују основи и мјерила на основу којих се одређује висина комуналне накнаде и коришћење средстава остварених по основу комуналне накнаде на подручју општине Бијељина (члан 1). Одредбама ове одлуке одређени су обвезници плаћања комуналне накнаде (члан 2), основ за њен обрачун (члан 3), начин утврђивања висине комуналне накнаде за један мјесец (чл. 4. и 5), прикупљање и утрошак тих средстава (члан 6) и дефинисан је програм одржавања и модернизације комуналних објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње и комуналних услуга (члан 7). Затим је прописано да општински орган управе надлежан за стамбено-комуналне послове утврђује висину комуналне накнаде рјешењем, против којег је допуштена жалба која се подноси начелнику општине у року

од 15 дана од дана пријема рјешења (члан 8), прописани су и начин плаћања накнаде и престанак ове обавезе (чл. 9. до 11), начин утврђивања корисне површине објеката и граница грађевинских зона (чл. 12. и 13), лица и објекти који не подлијежу овој обавези (члан 14), надзор над спровођењем одлуке, те да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику општине Бијељина”, а примјенљиваће се од 1. јануара 2012. године (чл. 15. до 17).

Одлуку о комуналној накнади (“Службени гласник града Бијељина”, број 5/17) донијела је Скупштина града Бијељине на основу члана 22. Закона о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/11), члана 39. став 2. тачка 2. Закона о локалној самоуправи (“Службени гласник Републике Српске”, број 97/16) и члана 38. став 2. тачка б) Статута Града Бијељина (“Службени гласник града Бијељина”, бр. 8/13, 27/13 и 30/16).

Овом одлуком утврђује се обавеза плаћања комуналне накнаде за коришћење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње, прописују основи и мјерила на основу којих се одређује висина комуналне накнаде и коришћење средстава остварених по основу комуналне накнаде на подручју града Бијељине (члан 1). Обвезници плаћања комуналне накнаде одређени су чланом 2. Одлуке, а чланом 3. утврђено је када настаје обавеза плаћања ове накнаде и утврђене су дужности обвезника накнаде. Основ за обрачун и мјерила за плаћање комуналне накнаде прописани су чланом 4. ове одлуке. Начин утврђивања висине комуналне накнаде за један мјесец прописан је чл. 5. и 6. Одлуке. Прикупљање и утрошак прикупљених средстава предвиђени су чланом 7. ове одлуке, док је чланом 8. дефинисан програм одржавања и модернизације комуналних објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње и комуналних услуга. Према члану 9. Одлуке, општински орган управе надлежан за комуналне послове утврђује висину комуналне накнаде рјешењем, против којег се може изјавити жалба Министарству за просторно уређење, грађевинарство и екологију у року од 15 дана од дана пријема рјешења путем Одјељења за стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине Града Бијељине. Начин плаћања комуналне накнаде и дужност обвезника комуналне накнаде регулисани су чл. 10. и 11. Одлуке, док је начин утврђивања корисне површине објеката и граница грађевинских зона регулисан чл. 12. и 13. Одредбама члана 14. Одлуке прописано је који објекти и лица не подлијежу овој обавези. Спровођење ове одлуке и надзор над њеном примјеном, према члану 15, врши орган градске управе надлежан за комуналне послове. Оспореним чланом 16. Одлуке прописано је да сва рјешења која су раније издата обвезницима плаћања комуналне накнаде у складу са Одлуком о комуналној накнади (“Службени гласник општине Бијељина”, бр. 10/11, 24/11 и 9/12), а која нису у супротности са овом одлуком, остају на снази. Одредбама чл. 17. и 18. оспорене одлуке прописано је да њеним ступањем на снагу престаје да важи Одлука о комуналној накнади (“Службени гласник општине Бијељина”, бр. 10/11, 24/11 и 9/12) и да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику општине Бијељина”. Одредбама Устава Републике Српске у односу на које даваоци иницијативе оспоравају наведене опште акте утврђено је да закони, статuti, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом и да прописи и други општи акти морају бити у сагласности са Законом (члан 108), те да закони, други прописи и општи акти не могу имати повратно дејство, док се само законом може одредити да поједине његове одредбе, ако то захтијева општи интерес утврђен у поступку доношења закона, имају повратно дејство (члан 110. ст. 1. и 2).

Приликом оцјењивања уставности и законитости оспореног члана 16. Одлуке о комуналној накнади (“Службени гласник града Бијељина”, број 5/17), Суд је, осим цитираних уставних одредби, имао у виду да је одредбом члана 102. став 1. т. 2. и 6. Устава утврђено да општина посредством својих органа, у складу са законом, уређује и обезбјеђује обављање комуналних дјелатности и извршава законе, друге прописе и опште акте Републике чије извршавање је повјерено општини. Надаље, према члану 39. став 2. тачка 10. Закона о локалној самоуправи (“Службени гласник

Републике Српске”, број 97/16), у надлежности скупштине јединице локалне самоуправе јесте и да доноси одлуке о комуналним таксама и другим јавним приходима када је овлашћена законом, а чланом 74. тачка 3. подтачка 4. истог закона прописано је да су накнаде приходи и примаци јединице локалне самоуправе, који укључују и накнаде за коришћење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње.

Осим тога, Законом о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/11) прописано је да се дјелатностима заједничке комуналне потрошње, у смислу овог закона, сматрају: чишћење јавних површина у насељеним мјестима, одржавање, уређивање и опремање јавних зелених и рекреационих површина, одржавање јавних саобраћајних површина у насељеним мјестима, одвођење атмосферских падавина и других вода са јавних површина, јавна расвјета у насељеним мјестима и дјелатност зоохигијене (члан 2. став 1. т. к), л), љ), м), н) и њ), које су дефинисане као комуналне услуге и производи који се могу дефинисати и измјерити, али које није могуће посебно наплатити од сваког корисника комуналне услуге према количини стварно извршене комуналне услуге или коришћењу (члан 3. тачка р); да скупштина јединице локалне самоуправе, у складу са овим законом, прописује обавезу плаћања комуналне накнаде за коришћење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње (члан 22. став 1); да се одлуком скупштине јединице локалне самоуправе којом се уводи обавеза плаћања комуналне накнаде одређују основи и мјерила којима се утврђује висина накнаде, зависно од степена опремљености насеља комуналним објектима и уређајима заједничке комуналне потрошње и квалитета и стандарда комуналних производа и услуга (члан 22. став 2); да се комунална накнада одређује према јединици изграђене корисне површине (м²) за стамбени, пословни и помоћни простор и објекте друштвеног стандарда (члан 23); да су обвезници накнаде из члана 23. овог закона власници стамбеног, пословног или другог простора, носиоци станарског права, закупци стамбеног, пословног или другог простора, односно физичка и правна лица која су корисници објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње (члан 24); те да се висина комуналне накнаде утврђује рјешењем органа јединице локалне самоуправе надлежног за комуналне послове и да се против рјешења из става 1. овог члана може изјавити жалба Министарству за просторно уређење, грађевинарство и екологију (члан 25).

Полазећи од наведеног, Суд је оцијенио да је оспорени члан 16. Одлуке о комуналној накнади (“Службени гласник града Бијељина”, број 5/17) у сагласности са Законом о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/11) и Уставом Републике Српске. Наиме, према оцијени Суду, доносилац ове одлуке је овлашћен да у складу са законом пропише обавезу плаћања комуналне накнаде за коришћење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње за обвезнике ове накнаде, тј. власнике стамбеног, пословног и помоћног простора и објекта друштвеног стандарда, и да висину те накнаде утврди рјешењем органа јединице локалне самоуправе надлежног за комуналне послове, према основима и мјерилима регулисаним овом одлуком, против којег се може изјавити жалба Министарству за просторно уређење, грађевинарство и екологију у року од 15 дана од дана пријема рјешења путем Одјелења за стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине Града Бијељина. На основу наведеног, Суд је оцијенио да је доносилац, сагласно наведеним законским овлашћењима, чланом 16. предметне одлуке уредио затечену правну ситуацију у вријеме доношења Одлуке, којом се искључиво регулише дужност обвезника у погледу висине комуналне накнаде на дан ступања на снагу Одлуке. Стога, имајући у виду да, према одредби члана 110. Устава, закони, други прописи и општи акти не могу имати повратно дејство и да се само законом може одредити да поједине његове одредбе, ако то захтијева општи интерес утврђен у поступку доношења закона, имају повратно дејство, Суд је оцијенио да нормирањем из оспорене одредбе члана 16. Одлуке није повријеђен уставни принцип забране повратног дејства норме.

С обзиром на то да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду, о уставности и законитости оспорене одредбе члана 16. наведеног одлуке одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

У претходном поступку разматрања иницијативе и оспорене Одлуке о комуналној накнади (“Службени гласник општине Бијељина”, бр. 10/11, 24/11 и 9/12) Суд је утврдио да је Закон о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 11/95, 18/95 и 51/02), који је означен као правни основ ове одлуке, престао да важи ступањем на снагу Закона о комуналним дјелатностима (“Службени гласник Републике Српске”, број 124/11) и да је оспорена одлука престала да важи ступањем на снагу Одлуке о комуналној накнади (“Службени гласник града Бијељина”, број 5/17).

С обзиром на то да су Закон о комуналним дјелатностима, који је назначен као правни основ за доношење оспорене одлуке, као и Одлука о комуналној накнади (“Службени гласник општине Бијељина”, бр. 10/11, 24/11 и 9/12) престали да важе прије доношења иницијативе за оцјенивање уставности и законитости ове одлуке, Суд је оцијенио да, сагласно члану 37. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 104/11 и 92/12), нису испуњене процесне претпоставке за вођење поступка и одлучивање.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: председник Суда др Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-75/17
27. јуна 2018. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
др Церард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка а) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. јуна 2018. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјену уставности и законитости “Договора”, који су закључили Министарство саобраћаја и веза Републике Српске, Јавно предузеће „Путеви Републике Српске” и Министарство унутрашњих послова Републике Српске у погледу утврђивање дозвољене брзине кретања моторних возила на магистралном путу М-16 у Бањој Луци.

Образложење

Срето Мотика из Бање Луке дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјену уставности и законитости тзв. “Договора”, који су закључили Министарство саобраћаја и веза Републике Српске, Јавно предузеће “Путеви Републике Српске” и Министарство унутрашњих послова Републике Српске у погледу утврђивање дозвољене брзине кретања моторних возила на магистралном путу М-16 у Бањој Луци. У иницијативи се наводи да је на основу оспореног договора брзина кретања моторних возила Улицом крајишких бригада у Бања Луци повећана са 50 км на 70 км на сат, те да овако велика брзина кретања предметном саобраћајницом у густо насељеном дијелу града доводи до велике буке, коју посебно производе теретни камиони са приколицама. Због тога је, по мишљењу даваоца иницијативе, грађанима који имају стамбене јединице поред овог магистралног пута повријеђено право на здраву животну средину, које је то гарантовано чланом 35. Устава Републике Српске.

С обзиром на то да је иницијатива непотпуна и не садржи податке неопходне за вођење поступка пред овим судом,

од даваоца иницијативе је дописом затражено да, сагласно члану 33. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), Суду достави оспорени акт или наведе његов тачан назив и информисе Суд да ли је тај акт објављен на прописани начин. У одговору на овај допис давалац иницијативе није прецизирао тачан назив оспореног акта, те је навео да га, и поред више покушаја, није успио прибавити од Министарства саобраћаја и веза.

За потребе овог поступка, Суд је од Министарства саобраћаја и веза затражио информацију да ли је у погледу питања утврђивања дозвољене брзине кретања моторних возила на предметној саобраћајници донесен неки акт, те ако јесте, да се достави Уставном суду. У одговору овог министарства наводи се да у конкретном случају није донесен акт, а постављање и измјена саобраћајне сигнализације врши се на основу одредби члана 59. ст. 1. и 2. Закона о јавним путевима ("Службени гласник Републике Српске", број 89/13).

Како из свега наведеног произлази, давалац иницијативе у суштини оспорава радњу измјене саобраћајног знака који се односи на ограничење брзине кретања моторних возила на саобраћајници М-16 у Бањој Луци.

Надлежност Уставног суда Републике Српске утврђена је чланом 115. Устава, према којем Уставни суд одлучује о сагласности закона, других прописа и општих аката са Уставом и о сагласности прописа и општих аката са законом. Имајући у виду овако одређену надлежност, те чињеницу да у конкретном случају не постоји акт као потенцијални предмет оцјене овог суда, на основу члана 37. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске, Суд је одлучио да због ненадлежности не прихвати предметну иницијативу.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: председник мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-84/17
27. јуна 2018. године
Бањалука

Председник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка в) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. јуна 2018. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 9/12 и 40/12) и Правилника о раду љекарских комисија ("Службени гласник Републике Српске", број 22/93).

Образложење

Љубомир Татић из Српца дао је Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 9/12 и 40/12) и Правилника о раду љекарских комисија ("Службени гласник Републике Српске", број 22/93). Давалац иницијативе тражи да Суд, на основу приложених рјешења, налаза и мишљења органа који су одлучивали у предметима о његовој личној инвалидности, утврди да оспорени закон и правилник нису у сагласности са Уставом Републике Српске и начелима о људским правима.

С обзиром на то да иницијатива није садржавала све неопходне податке за даље поступање Суда у овој правој ствари, Суд је затражио од даваоца иницијативе да, у смислу чл. 33. и 39. Закона о Уставном суду Републике Српске, прецизира законске и одредбе наведеног правилника које оспорава, као и да назначи одредбе Устава Републике Српске у односу на које тражи оцјену уставности.

Давалац иницијативе, у остављеном року, није поступио по налогу Суда, односно није отклонио недостатке који онемогућавају поступање по иницијативи, због чега је Суд, на основу члана 37. став 1. тачка в) Закона о Уставном суду Републике Српске, одлучио да не прихвати дату иницијативу.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: председник Суда, мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-88/17
27. јуна 2018. године
Бањалука

Председник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка г), члана 40. став 5. и члана 61. став 1. т. г) и д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. јуна 2018. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за оцјењивање уставности чл. 163. и 168. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15) у дијелу који гласи "... односно којим је утврђена преплата новчаног примања."

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 161. тачка в) Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15).

Образложење

Алекса Проле и Арсеније Балтић из Бање Луке дали су Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 161. тачка в), чл. 163. и 168. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15) у дијелу који гласи "... односно којим је утврђена преплата новчаног примања.". У погледу оспореног члана 161. тачка в) овог закона у иницијативи се износи став да прописивање обавезе враћања примљеног износа на име пензије који је преплаћен, а да се при томе не узима у обзир чињеница да је исплата на терет Фонда ПИО извршена на основу рјешења тог фонда из којег произлази стечено право, представља повреду начела владавине права из члана 5. Устава Републике Српске. Давоаоци иницијативе, наиме, сматрају да савјесно лице које је дало тачне и истините податке приликом утврђивања висине пензије од стране Фонда не би требало да буде обавезано да враћа преплаћени износ, јер је то последица искључиво пропуштања, односно неправилног рада Фонда ПИО. Оспоравајући члан 163. предметног закона, у иницијативи се указује на повреду права на имовину из члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, у вези са правом на правично суђење из члана 6. ове конвенције. Ова законска одредба, по мишљењу давалаца иницијативе, омогућава Фонду ПИО да рјешењем одреди извршење ради наплате преплаћеног износа пензије прије него што је корисник пензије могао да приступи суду и оспори наводну преплату. На овај начин је, како се наводи, повријеђено право корисника пензије на приступ суду, јер се одређује извршење његове наводне грађанске обавезе прије него што је иста утврђена пред судом. При томе ини-

цијатори указују на то да тужба у управном спору не одлаже извршење коначног рјешења Фонда ПИО којим је одређена обустава исплате дијела пензије, те ова тужба, стога, не представља ефикасан правни лијек у смислу члана 13. Конвенције. У погледу оспореног дијела члана 168. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, у иницијативи се износи мишљење да ова норма доводи до правне несигурности и повреде принципа владавине права из члана 5. Устава, јер није прописано у којем року Фонд ПИО може да донесе рјешење којим ће утврдити преплату новчаног примања по основу пензије. Како се истиче, ово се посебно односи на савјесна лица, која су пензију остварила дајући Фонду потпуне и истините релевантне податке приликом утврђивања овог права. По мишљењу давалаца иницијативе, ова одредба је и дискриминаторна, јер не ставља у равноправан положај потраживања Фонда ПИО у односу на потраживања корисника пензије у случају када је кориснику пензије утврђен нижи износ пензије од оног који му по закону припада.

Народна скупштина Републике Српске није доставила одговор на наводе из иницијативе.

Оспореним одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15) прописано је да је лице коме је на терет Фонда за пензијско и инвалидско осигурање извршена исплата на коју није имало право по закону обавезно да врати Фонду примљени износ ако је примило новчани износ већи од износа који му припада по закону (члан 161. тачка в), да ако је лице из члана 161. овог закона корисник пензије, Фонд рјешењем може одредити да преплаћени износ буде надокнађен обуставом до трећине мјесечног износа пензије, све док се на тај начин не измири преплаћени износ (члан 163), те да рокови застарјелости потраживања накнаде штете у случајевима из овог закона почињу тећи од дана када је у управном поступку постало коначно рјешење којим је признато право из пензијског и инвалидског осигурања, односно којим је утврђена преплата новчаног потраживања (члан 168).

Разматрајући предметну иницијативу, Суд је констатовао да Рјешењем овог суда број: У-121/16, од 20. децембра 2017. године, није прихваћена иницијатива за оцјењивање уставности члана 161. тачка в) Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15), јер је Суд оцијенио да је ова норма у сагласности са Уставом Републике Српске. Због тога, на основу члана 37. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске, Суд није прихватио иницијативу за оцјењивање уставности члана 161. тачка в) оспореног закона, јер је већ одлучио о истој правној ствари.

У поступку оцјењивања уставности члана 163. и у оспореном дијелу члана 168. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, Суд је имао у виду да је т. 5, 6, 12. и 18. Амандмана XXXII на Устав Републике Српске, којим је замијењен члан 68. Устава, утврђено да Република уређује и обезбјеђује, између осталог, остваривање и заштиту људских права и слобода, облигационе односе, социјално осигурање и друге облике социјалне заштите, као и друге односе од интереса за Републику, у складу са Уставом. Осим тога, Суд је узео у обзир и одредбу члана 5. алинеја 4. Устава, према којој се уставно уређење Републике темељи на владавини права.

Одредбом члана 1. Протокола број 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, у односу на коју, између осталог, даваоци иницијативе траже оцјену оспорених законских норми, утврђено је да свако физичко лице и правно лице има право на неометано уживање своје имовине, да нико не може бити лишен имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права, те да претходне одредбе ни на који начин не утичу на право државе да примјењује законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу са општим интересима или да би обезбиједила наплату пореза и других дажбина или казни. Према члану 3. и члану 6. став 1. ове конвенције, на које се такође указује у иницијативи, нико неће бити по-

двргнут тортури, нехуманом или понижавајућем поступку или кажњавању, а приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правично суђење и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним и законом установљеним судом.

Осим наведеног, Суд је такође узео у обзир да је Законом о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15) уређено обавезно пензијско и инвалидско осигурање на основу међугенерациске солидарности и добровољно пензијско и инвалидско осигурање за лица која нису обавезно осигурана по овом закону, као и права и обавезе по овом закону (члан 1), прописано је да се обавезним и добровољним осигурањем, на начелима узајамности и солидарности, осигураницима обезбјеђују права у случају старости и инвалидности, а у случају смрти осигураника, односно корисника пензије, право се обезбјеђује члановима њихових породица (члан 2), да се накнада штете причињене Фонду, као и поврат новчаних примања из пензијског и инвалидског осигурања исплаћених без правног основа врши по прописима који уређују облигационе односе, ако овим законом није другачије прописано (члан 160), те да у случају из члана 161. овог закона Фонд доноси рјешење о утврђивању преплаћеног износа новчаног примања, у коме наводи висину преплаћеног износа, рокове и начин за враћање (члан 162).

Имајући у виду наведено, Суд је оцијенио да прописивањем из члана 163. и у оспореном дијелу члана 168. предметног закона није дошло до повреде гаранција о заштити имовинских права, на које се указује у иницијативи. Наиме, чланом 163. овог закона одређен је могући начин извршења обавезе утврђене чланом 161. Закона, односно враћања новчаног износа пензије који је преплаћен и који кориснику не припада по закону. Овакво прописивање је, по оцјени Суда, одраз цјелисходне процјене законодавца у регулисању предметних правних односа и не доводи у питање гаранције из члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Као што је већ истакнуто, преплаћени износ пензије који је према оспореној одредби члана 163. Закона корисник у обавези да врати Фонду ПИО стечен је без законског основа и представља неосновано богаћење корисника, због чега се у таквим околностима не може сматрати имовином у контексту члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију и не подлијеже заштити у том смислу. Поред тога, овом законском нормом нису нарушене ни гаранције о приступу суду из члана 6. став 1. Европске конвенције, како то сматрају иницијатори, с обзиром на то да је чланом 162. овог закона прописано да Фонд ПИО у случају из члана 161. доноси рјешење о утврђивању преплаћеног износа новчаног примања, у којем наводи висину тог износа, рокове и начин враћања, из чега јасно произлази могућност побијања овог рјешења у управном поступку и управном спору, односно коришћење свих законом предвиђених правних средстава. Исто тако, Суд сматра да се ова законска норма, с обзиром на њен садржај, не може довести у везу са забраном тортуре, нехуманог или понижавајућег поступања или кажњавања како је то гарантовано чланом 3. Европске конвенције, а на који се такође указује у иницијативи.

У погледу оспореног дијела члана 168. предметног закона Суд је оцијенио да оваквим нормирањем није нарушена правна сигурност као сегмент принципа владавине права из члана 5. алинеја 4. Устава, како то сматрају даваоци иницијативе. Напротив, прописивање да рок застарјелости потраживања почиње тећи од дана када је у управном поступку постало коначно рјешење којим је утврђена преплата новчаног примања, дакле када је Фонд ПИО као повјерилац у могућности да тражи враћање неосновано исплаћеног, по оцјени Суда, управо је у функцији обезбјеђивања правне сигурности и владавине права. Суд указује на то да је уставно овлашћење законодавца да уређује и обезбјеђује облигационе односе, те је оцијенио да је законодавац у оквиру овог овлашћења реализацију потраживања из облигационих односа подвргнуо одређеним роковима како би осигурао остваривање принципа правне сигурности.

Осим тога, по оцјени Суда, неосновани су наводи иницијативе да је одредба члана 168. овог закона дискриминаторна, јер не ставља у равноправан положај потраживања Фонда ПИО у односу на потраживања корисника пензије. Ријеч је, наиме, о различитим субјектима који се не налазе у истим правним ситуацијама, тако да се не може вршити њихово поређење са аспекта могуће дискриминације приликом остваривања права у области пензијског и инвалидског осигурања. У вези с тим, Суд указује на то да уставно начело забране дискриминације не подразумева равноправност и једнакост у апсолутном смислу, већ гарантује једнак третман субјеката који се налазе у истим или истоврсним околностима приликом реализације одређених права и обавеза.

С обзиром на то да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, о уставности оспорених одредаба Закона о пензијском и инвалидском осигурању одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: председник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-89/17
27. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка а) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. јуна 2018. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Рјешења о именовању чланова Надзорног одбора Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац, број: 04/1-012-2-2893/17, од 16. новембра 2017. године ("Службени гласник Републике Српске", број 107/17).

Образложење

Мира Ђајић из Сокола дала је Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Рјешења о именовању чланова Надзорног одбора Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац, број: 04/1-012-2-2893/17, од 16. новембра 2017. године ("Службени гласник Републике Српске", број 107/17; у даљем тексту: оспорено рјешење), које је донијела

Влада Републике Српске, у функцији Скупштине Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац. У иницијативи, као и касније достављеној допуни иницијативе, између осталог, наведено је да оспорено рјешење није у сагласности са чл. 45, 108. и 109. Устава Републике Српске, чл. 3, 6, 7, 10, 11. и 12. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03), те са чланом 194. став 3. и чл. 197. и 198. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 13/02). Давалац иницијативе, наиме, сматра да је овим рјешењем дискриминисана као кандидат за члана Надзорног одбора, односно да оспорено рјешење није ступило на снагу у складу са Уставом и да јој у поступку именовања није омогућено право на приговор, жалбу или друго правно средство, односно да процедура именовања није била јавна, ни транспарентна.

Оспореним рјешењем, које је Влада Републике Српске, у функцији Скупштине Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац, донијела на 152. сједници, одржаној 16. новембра 2017. године, у ставу 1. прописано је да се за чланове Надзорног одбора Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац на период од четири (4) године именују: 1) проф. др Биљана Марковић, 2) Горан Рачић, дипл. економиста, 3) Марија Шкобо, дипл. инж. шумарства, 4) Оливер Марковић, дипл. правник, и 5) Ранко Стојановић, дипл. инж. шумарства, а у ставу 2. да ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Према члану 115. Устава Републике Српске, Уставни суд одлучује о сагласности закона са Уставом и о сагласности других прописа и општих аката са уставом и законом.

Имајући у виду садржај и правну природу оспореног акта, Суд је утврдио да оспорено рјешење нема карактер општег правног акта чију уставност и законитост, сагласно члану 115. Устава, оцјењује Уставни суд. С обзиром на то да се, у конкретном случају, ради о појединачном правном акту који се односи на индивидуално одређене субјекте и конкретну правну ситуацију, Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да због ненадлежности не прихвати дату иницијативу.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: председник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-103/17
27. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1173 Закон о извршењу кривичних и прекршајних санкција Републике Српске 1

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1174 Одлука о давању сагласности на Листу споменика и спомен-обилежја који су од изузетног значаја за Републику Српску и Листу споменика и спомен-обилежја од великог значаја за одређено подручје 33

1175 Одлука о усвајању Извјештаја о извршењу Производно-финансијског плана Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" а.д. Соколац за период 1.1 - 31.12.2017. године 38

1176 Одлука о давању сагласности на Правилник о висини накнада које се односе на хемикалије 39

1177 Одлука о висини накнаде за рад комисија за излагање 39

1178 Одлука о преносу права власништва, број: 04/1-012-2-1736/18 40

1179 Одлука о преносу права власништва, број: 04/1-012-2-1735/18 40

1180 Одлука о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-1739/18 40

1181 Одлука о давању сагласности за цијепање парцеле, број: 04/1-012-2-1737/18 48

1182	Одлука о измјени Одлуке о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-1740/18	49	Рјешење број: У-75/17	50
1183	Одлука о стављању ван снаге Одлуке број: 04/1-012-2-1142/18, од 8.5.2018. године	49	Рјешење број: У-84/17	52
	УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ		Рјешење број: У-88/17	53
	Одлука број: У-79/17	49	Рјешење број: У-89/17	53
			Рјешење број: У-103/17	55
			ОГЛАСНИ ДИО	8 страна

Наручилац:*

(назив, адреса)

Матични број* _____; ПДВ обвезник: ДА НЕ

ИБ (УИО)* _____

Жиро рачун* _____

Е-mail адреса* _____

Телефон:* _____

* Обавезно попунити сва поља

Добављач:**ЈУ СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Велка Млађеновића бб, Бања Лука

ЛИБ 4400929270005; ИБ (УИО) 400929270005

Жиро рачуни:

555-007-00001332-44, 562-099-00004292-34,

552-030-00026976-18, 571-010-00001043-39;

567-162-10000010-81, 551-001-00029639-61

Телефон/факс: (051) 456-331, 456-338, 456-339, 456-342

Претп. бр. _____

НАРУЦБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујемо:

1. Дикта регистар објављених прописа РС и БиХ – штампано издање за 2018. годину _____ примјерака:

Цијена годишње претплате износи 160,00 КМ са урачунатим ПДВ-ом и поштарином.

2. Дикта регистар објављених прописа РС и БиХ – интернет издање за 2018. годину _____ претплатничких лиценци.

М.П.

Потпис

У _____ 20 _____ године

✂

ЦЈЕНОВНИК

1. Дикта регистар објављених прописа РС и БиХ – штампано издање:

- годишња претплата која укључује основни уложак и четири допунска уложка током године, ПДВ и поштарину и износи 160,00 КМ.

2. Дикта регистар објављених прописа РС и БиХ – интернет издање:

- годишња претплата која укључује основни уложак и мјесечно ажурирање током године:

Цијена појединачне лиценце	Укупна цијена
1 лиценца 150,00 КМ	150,00 КМ
2 лиценце 130,00 КМ	260,00 КМ
3 лиценце 110,00 КМ	330,00 КМ
4 лиценце 100,00 КМ	400,00 КМ
5 лиценци 90,00 КМ	450,00 КМ
више од 5 лиценци 80,00 КМ	80,00 КМ по лиценци

Оснивач: Влада Републике Српске. Издавач: Јавна установа Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, поштански фах 88. Жиро рачуни: 555-007-00001332-44 код Нове банке а.д. Бања Лука, 562-099-00004292-34 код НЛБ банке а.д. Бања Лука, 567-162-10000010-81 код Sberbank а.д. Бања Лука, 551-001-00029639-61 код UniCredit Bank а.д. Бања Лука, 571-010-00001043-39 код Комерцијалне банке а.д. Бања Лука и 552-030-00026976-18 код Addiko Bank а.д. Бања Лука. Директор и главни и одговорни уредник Драган Веселиновић. Уредник Вишња Бајић Прерадовић. Техничко уређивање Горан Зеленбаба. Телефон: (051) 456-330, факс (051) 456-331, 456-341 и 456-349, редакција: (051) 456-357, рачуноводство: (051) 456-337, претплата: (051) 456-339. Интернет: (051) 456-346, <http://www.slglasnik.org>, e-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org. Рјешењем Министарства информација Републике Српске, број: 01-411/93 лист је уписан у Регистар јавних гласила под бројем 37. Штампач: ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука.

